

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar samt till vissa andra lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar. Samtidigt föreslås att ändringar som den föreslagna lagen föranleder införs i lagen om pension för arbetstagare, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, försäkringsbolagslagen, lagen om sjömanspensioner, lagen om pension för lantbruksföretagare, lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor.

Lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar avses gälla den lagstadgade pensionsförsäkring som bedrivs av arbetspensionsförsäkringsbolag, pensionsstiftelser, pensionskassor, Sjömanspensionskassan och delvis Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. Vid beräkning av solvensen enligt den föreslagna lagen ska man mer preciserat och mer omfattande än för närvarande beakta alla risker i anstaltens placeringsverksamhet som är väsentliga med tanke på pensionsanstalternas verksamhet samt försäkringsrisker.

Vid beräkning av solvensgränsen ska pensionsanstalten identifiera de specifika riskerna med varje placering. Även försäkringsrisken ska beaktas vid beräkning av solvens-

gränsen. Riskerna ska beaktas enligt riskklassificeringen i lagen, och en placering kan vara behäftad med flera risker. Därtill ska den förväntade avkastningen på placeringarna och korrelationen mellan olika riskfaktorer beaktas vid beräkningen.

Solvensgränsen ska såsom för närvarande beskriva det belopp av solvenskapital som pensionsanstalten ska ha för försäkrings- och placeringsrisker. Solvensgränsen ska vara desto högre ju större risk som pensionsanstaltens placeringar är behäftade med.

Solvensgränsen ska med avvikelser från nuvarande praxis beräknas enligt de totala placeringstillgångarna. Riskhanteringen gäller då pensionsanstaltens totala placeringstillgångar medan solvensgränsen i nuläget fastställs för ett belopp som motsvarar ansvarsskulden.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2017. Därtill föreslås en temporär ändring i 168 § i lagen om pension för arbetstagare från och med den 31 mars 2015. Den föreslagna ändringen beror på det minskade antalet pensionsanstalter, och detta ska beaktas vid fastställandet av aktieavkastningskoefficienten.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	4
1 NULÄGE	4
1.1 Lagstiftningen.....	4
Allmänt	4
Solvensreglering	4
Bestämmelser om täckning.....	5
Solvensregleringens utveckling.....	6
Europeiska unionens lagstiftning.....	6
1.2 Praxis.....	7
1.3 Bedömning av nuläget.....	9
Väsentliga risker för pensionsanstalterna	9
Bedömning av den aktuella regleringen	11
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	11
2.1 Målsättning.....	11
2.2 De viktigaste förslagen.....	12
2.3 Alternativa reformförslag	14
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER.....	15
3.1 Ekonomiska konsekvenser	15
3.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet.....	16
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN.....	16
5 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	17
DETALJMOTIVERING.....	18
1 LAGFÖRSLAG	18
1.1 Lag om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.....	18
1 kap. Allmänna bestämmelser	18
2 kap. Diversifiering av placeringarna.....	20
3 kap. Riskklasser och beräkning av solvensgränsen.....	22
4 kap. Särskilda bestämmelser	32
1.2 Lag om temporär ändring av 168 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare.....	34
1.3 Lagen om pension för arbetstagare	34
1.4 Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag	35
1.5 Försäkringsbolagslagen.....	37
19 kap. Fusion och inlösen av minoritetsaktier.....	37
21 kap. Överlåtelse av försäkringsbeståndet.....	37
22 kap. Ändring av bolagsform.....	37
25 kap. Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar	37
1.6 Lagen om sjömanspensioner	37
1.7 Lag om pension för lantbruksföretagare.....	38
1.8 Lagen om pensionsstiftelser	38
1.9 Lagen om försäkringskassor.....	39
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER.....	41
3 IKRAFTTRÄDANDE.....	41

LAGFÖRSLAG	42
1. Lag om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar	42
2. Lag om temporär ändring av 168 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare	51
3. Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare	52
4. Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	54
5. Lag om ändring av försäkringsbolagslagen	56
6. Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	58
7. Lag om ändring av 125 och 128 § i lagen om pension för lantbruksföretagare .	59
8. Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	60
9. Lag om ändring av lagen om försäkringskassor	63
BILAGA	66
PARALLELTEXTER	66
2. Lag om temporär ändring av 168 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare	66
3. Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare	68
4. Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	71
5. Lag om ändring av försäkringsbolagslagen	77
6. Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	81
7. Lag om ändring av 125 och 128 § i lagen om pension för lantbruksföretagare .	84
8. Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	86
9. Lag om ändring av lagen om försäkringskassor	92

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftningen

Allmänt

Verkställandet av den lagstadgade arbetspensionsförsäkringen inom den privata sektorn är uppdelat mellan flera pensionsanstalter som är privaträttsliga till sin sammanslutningsform. Verkställandet sköts av arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), pensionskassor enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992) som utövar lagstadgad pensionsförsäkring och B-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelser enligt lagen om pensionsstiftelser (1774/1995). Verkställandet av pensionskyddet för lantbruksföretagare och stipendiemottagare sköts av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) och verkställandet av pensionskyddet för sjömän sköts av Sjömanspensionskassan som avses i lagen om sjömanspensioner (1290/2006).

Trots uppdelningen är förmånerna oberoende av pensionsanstalt. Pensionsanstalterna har ett gemensamt ansvar vid konkurser, vilket innebär att pensionstagarna inte lider förlust även om en pensionsanstalt förlorar sin förmåga att fullgöra sina skyldigheter. Om pensionen eller en del av den på grund av pensionsanstaltens konkurs inte kan tryggas, ansvarar de övriga pensionsanstalterna för den enligt gemensamt fastställda grunder.

Pensionsanstalten väljs av arbetsgivaren som är skyldig att försäkra sina arbetstagare. Arbetspensionsbolagen, pensionsstiftelserna och pensionskassorna är olika till sammanslutningsformen. Detta gör det möjligt för företagen att välja mellan olika alternativa sätt att ordna pensionskyddet. Målet med det uppdelade verkställandet av pensionskyddet är en diversifiering av riskerna samt att uppnå nytta genom konkurrens, såsom

bättre placeringsintäkter och utveckling av tjänsterna.

Solvensreglering

Med pensionsanstalternas solvens avses deras förmåga att klara av olika risker som hotar pensionsförsäkringsverksamheten. Solvensen mäts med hjälp av solvenskapital som dimensioneras enligt en solvensgräns. Bestämmelser om beräkningen av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006). Lagen gäller lagstadgad pensionsförsäkring som bedrivs av ett arbetspensionsförsäkringsbolag, en pensionskassa, en pensionsstiftelse, Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt eller Sjömanspensionskassan.

Pensionsanstaltens solvensgräns fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag och försäkringsriskerna. Ju högre risk som är förknippad med placeringsfördelningen, desto högre är kapitalkravet. Syftet med dimensioneringen av solvensgränsen är att det med 97,5 procents sannolikhet finns solvenskapital kvar om ett år.

Med solvenskapital avses det belopp med vilket pensionsanstaltens tillgångar överstiger skulderna och övriga förbindelser som kan jämföras med dem. Solvenskapitalet är avsett som en riskbuffert mot de risker som hänförs till placeringsverksamheten och den försäkringsverksamhet som pensionsanstalten ansvarar för.

Solvenskapitalet ökas med den del av avkastningen från placeringsverksamheten som överstiger avkastningskravet. Den överstigande delen hänförs i arbetspensionsbolagen till det ofördelade tilläggsförsäkringsansvar som ingår i ansvarsskulden. Det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret utgör för sin del en buffert för variationen i placeringsverksamheten, och de medel som motsvarar det

räknas med i solvenskapitalet. I pensionsstiftelser och -kassor fungerar tilläggsförsäkringsansvaret som motsvarande buffert.

I solvenskapitalet räknas också det utjämningsbelopp som ingår i ansvarsskulden som är avsett för att jämna ut variationerna i försäkringsrörelsens resultat. Med försäkringsrörelsens resultat avses försäkringsavgifternas tillräcklighet för de fonderade utgifterna för motsvarande period. Resultatet varierar bl.a. på grund av tillfälliga variationer i pensionsutgifterna och av att försäkringsavgiften ska fastställas på förhand.

Syftet med solvensbestämmelserna är att trygga de försäkrade förmånerna och fungera som en ram inom vilken det uppdelade arbetspensionssystemet med gemensamt ansvar vid behov ingriper i överdriven risktagning genom tillsyn. Kraven på pensionsanstaltens solvens bestäms utgående från solvenskapitalet. Om pensionsanstaltens solvenskapital understiger solvensgränsen ska pensionsanstalten lämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning till Finansinspektionen. Minimikapitalkravet är en tredjedel av solvensgränsen. Om pensionsanstaltens solvenskapital understiger minimikapitalkravet ska pensionsanstalten utan dröjsmål lämna en finansieringsplan på kort sikt till Finansinspektionen. Den övre gränsen för solvenskapitalet är solvensgränsens fyrfaldiga belopp. Om solvenskapitalet överstiger den övre gränsen två år i sänder ska pensionsanstalten upplösa solvensen genom att sänka avgifterna.

Solvensgränsen påverkar också pensionsanstaltens möjlighet att dela ut kundgottgörelser till försäkringstagarna. Arbetspensionsanstalter kan dela ut kundgottgörelser endast då deras solvenskapital överstiger solvensgränsen. Därtill förutsätts det att solvenskapitalet utan utjämningsbeloppet är större än minimibeloppet. På samma sätt kan pensionsstiftelser och -kassor upplösa sin solvens genom att sänka understödsavgiften om solvenskapitalet överstiger solvensgränsen.

Pensionsanstalterna kan jämföras sinsemellan utgående från de nyckeltal som beskriver solvensen. Dessa nyckeltal ska publiceras i noterna till pensionsanstaltens bokslut. På basis av pensionsanstalternas sammanlagda

solvens kan man granska pensionssystemets kollektiva risktagningsförmåga.

För beräkning av solvensgränsen ska pensionsanstalten på basis av riskerna i placeringarna klassificera sina placeringar i fem grupper. Dessa grupper är penningmarknadsinstrument, masskuldebrevslån och skuldförbindelser, fastigheter, aktier och diverse placeringar. I varje placierungsgrupp finns också undergrupper. Om placeringens juridiska form inte tillräckligt exakt anger risken ska pensionsanstalten klassificera placeringen på ett sätt som motsvarar den faktiska risken i placeringen. Pensionsanstaltens styrelse ska besluta om grunderna för en klassificering som avviker från placeringens juridiska form och foga dem till placierungsplanen.

Genom statsrådets förordning har för varje placierungsgrupp fastställts dels en parameter som anger korrelationen mellan grupperna, dels, för varje undergrupp, parametrar som anger placeringarnas förväntade avkastning och spridning. Pensionsanstaltens solvensgräns beräknas på basis av dessa parametrar. Också ansvarsskulden till aktieavkastningen bundna del beaktas i beräkningsformeln för solvensgränsen.

Bestämmelser om täckning

Enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ska pensionsanstalten täcka den försäkringstekniska ansvarsskuld som uppkommer till följd av det ansvar som försäkringsavtalen ger upphov till. Motsvarande post i pensionsstiftelser kallas pensionsansvar (nedan i denna proposition avses med ansvarsskuld också pensionsstiftelsernas pensionsansvar). Den ansvarsskuld som ska täckas fastställs enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om pensionsstiftelser, lagen om försäkringskassor, lagen om sjömanspensioner och lagen om pension för lantbruksföretagare.

I regel kan ansvarsskulden täckas med alla typer av placeringar. De tillgångar som täcker ansvarsskulden ska diversifieras med beaktande av den lagstadgade arbetspensionsförsäkringens natur. Vid diversifieringen ska placeringarnas säkerhet, avkastning, likviditet och mångsidighet beaktas. I lagen har

man dock begränsat möjligheten att använda sådana placeringar som leder till riskkoncentrationer för att täcka ansvarsskulden. Begränsningarna gäller placeringar utanför medlemsstaterna inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), valutarisk, placeringar i onoterade värdepapper, placeringar i en enda fastighet eller ett enda samfund, placeringar för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund samt skuldförbindelser utan säkerhet.

Solvensregleringens utveckling

Pensionsanstaltarnas solvensreglering som liknar den aktuella trädde i kraft 1997. Då kopplades pensionsanstaltens tillsynsgränser till placeringstillgångarnas risk. Regleringen har ändrats 2007 och 2013. Därtill ändrades solvensregleringen 2008—2012 genom en temporär lag som berodde på finanskrisen.

Syftet med de ändringsförslag som gällde pensionsanstaltarnas placeringsverksamhet och som trädde i kraft 2007 var att öka den förväntade avkastningen på pensionsplaceringar och därigenom minska trycket på att höja arbetspensionsavgiften. Då ansågs det att man inom det regelverk som trädde i kraft 1997 inte hade tillräckliga möjligheter att eftersträva högre placeringsavkastning genom att ta placeringsrisker. Målet med ändringen var att göra sådana förbättringar i författningsgrunden för arbetspensionsplacering som möjliggör tilläggsavkastning. Man ville höja särskilt andelen aktieplaceringar med cirka tio procentenheter eftersom aktieplaceringarna både sett till den historiska utvecklingen och finansieringsteorin kan väntas avkasta bättre än övriga placeringar. Målet var också att harmonisera regleringen av olika typer av pensionsanstalter.

Vid reformen 2007 infördes ett tilläggsförsäkringsansvar som är bundet till aktieavkastningen. Genom att stärka och påskynda korrelationen mellan ansvarsskuldens belopp och fluktuationerna på placeringsmarknaden kunde en del av placeringsrisken överföras till att bäras av hela pensionssystemet. Tilläggsförsäkringsansvaret som är bundet till aktieavkastningen är en post som minskar eller ökar ansvarsskulden eller pensionsansva-

ret och som leder till att tio procent av pensionsanstaltarnas ansvarsskuld eller pensionsansvar baserar sig på den genomsnittliga avkastningen på pensionsanstaltarnas placeringar i noterade aktier. Avsikten var att övergå till nivån på tio procent gradvis under fem år. Beloppet av tilläggsförsäkringsansvar som är bundet till aktieavkastningen kan minska beloppet av pensionsanstaltarnas ansvarsskuld eller pensionsansvar med högst tio procent och öka det med högst fem procent.

Bestämmelserna om pensionsanstaltarnas placeringsverksamhet och solvens ändrades temporärt 2008—2012 på grund av den internationella finansmarknadskrisen. Syftet var att stärka solvensen för pensionsanstalterna i den privata sektorn på så sätt att de inte behöver sälja bland annat finska aktieinnehav i ett ogynnsamt marknadsläge. För att stärka solvensen höjdes beloppet av aktieavkastningsbunden ansvarsskuld redan 2008 till tio procent av ansvarsskulden. Dessutom kompletterades pensionsfonderna 2008 endast med fondräntan, dvs. med tre procent, och den utjämningsavsättning som ingår i ansvarsskulden jämfördes temporärt med verksamhetskapital för att stöda pensionsanstaltarnas solvens. Minimibeloppet av pensionsanstaltarnas verksamhetskapital sänktes och det blev oberoende av pensionsanstaltens placeringsfördelning.

För att stärka pensionsanstaltarnas risktagningsförmåga sammanslogs buffertarna för pensionsanstaltarnas placerings- och försäkringsrisker, verksamhetskapitalet och utjämningsbeloppet 2013, och en ny buffert, dvs. solvenskapitalet bildades. För solvenskapitalet fastställdes en solvensgräns i vars beräkning både placeringsrisken och försäkringsrisken samt korrelationen mellan dem beaktas. Vid beräkningen av solvensgränsen är utjämningsbeloppet inte längre med i ansvarsskulden eftersom utjämningsbeloppet ingår i solvenskapitalet, och solvenskapitalkrav behöver inte räknas för det.

Europeiska unionens lagstiftning

Ett särdrag hos det lagstadgade arbetspensionssystemet inom den privata sektorn i Finland är att verkställandet har uppdelats mel-

lan flera aktörer. Arbetspensionerna inom den privata sektorn administreras av flera arbetspensionsbolag, pensionsstiftelser och pensionskassor som konkurrerar med varandra. Då Finland anslöt sig till Europeiska gemenskapen skrevs det in i anslutningsfördraget att Europaparlamentets och Rådets direktiv 2002/83/EG om livförsäkring inte ska tillämpas på arbetspensionssystemet i Finland. Denna inskrivning ingår också i artikel 9.3 i det s.k. Solvens II-direktivet om solvensreglering för försäkringsbolag (Europaparlamentets och Rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet). Bestämmelserna om pensionsanstaltens solvens är således nationell lagstiftning.

1.2 Praxis

I början av 2014 fanns det 6 arbetspensionsförsäkringsbolag, 14 pensionsstiftelser som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring och 6 pensionskassor som bedriver lagstad-

gad pensionsförsäkring. Därtill bedrivs lagstadgad pensionsförsäkring av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och Sjömanspensionskassan.

Arbetspensionssystemet i den privata sektorn är förmånsbaserat och grundar sig delvis på förhandsfondering. Värdet av placerings-tillgångarna i pensionsanstalterna inom den privata sektorn uppgick i slutet av 2013 till cirka 105 miljarder euro. I den offentliga sektorn uppgick tillgångarna till cirka 57 miljarder euro. Marknadsvärdet av placeringstillgångarna i hela det lagstadgade arbetspensionssystemet uppgick till cirka 84 procent av den årliga bruttonationalprodukten.

I slutet av 2013 utgjorde masskuldebrev och aktier de största placeringsklasserna i pensionsanstalterna inom den privata sektorn. Under 2004—2013 har cirka 25—45 procent av arbetspensionsförsäkringsbolagens placeringar gjorts i aktier och aktierelaterade placeringar.

Placeringsbeståndet i procent 2004–2013, den privata sektorn	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
PENNINGMARKNADS-PLACERINGAR	5,6	4,3	3,2	4,8	7,1	6,1	4,9	8,8	6,8	5,6
PLACERINGSLÅN	2,0	2,0	2,3	2,7	4,4	3,9	3,2	3,2	3,0	2,4
ARPL-ÅTERLÅN	3,2	2,0	1,4	0,8	4,2	5,7	5,5	4,2	3,3	2,2
MASSKULDEBREVSLÅN OCH KONVERTERINGS-LÅN	50,7	47,5	42,5	35,3	40,2	35,8	28,3	32,2	32,6	31,4
FASTIGHETER OCH FASTIGHETS-AKTIER	13,0	11,7	10,9	11,1	14,4	13,2	12,6	13,4	13,1	12,9
HEDGEFONDER	1,0	2,4	4,0	6,9	6,6	5,7	5,8	5,8	5,9	6,9
ÖVRIGA AKTIE-PLACERINGAR	2,3	2,4	3,7	4,4	6,6	4,8	5,9	8,0	8,8	8,5
NOTERADE AKTIER (INKL. FONDER)□	22,1	27,7	32,1	33,9	16,6	24,9	33,8	24,4	26,5	30,1
Totalt	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Källa: Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry

Andelen arbetspensionsmedel som placerats i Finland har under de senaste åren varierat mellan 35 och 42 procent. Andelen pla-

ceringar i Finland är rätt stor sett till den finländska ekonomins storlek.

Placeringsbeståndet per region i procent 2004–2013, den privata sektorn	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Länder utanför eurozonen	21,3	24,8	29,6	35,2	30,4	29,9	32,9	32,6	38,4	40,7
Övriga länder i eurozonen	40,4	40,1	37,8	29,5	27,1	28,5	26,2	25,3	23,6	23,5
Finland	38,2	35,1	32,7	35,3	42,6	41,6	40,9	42,1	37,9	35,8
Totalt	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Källa: Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry

Bland de placeringar som pensionsanstalterna inom den privata sektorn gjort i Finland är fastighetsplaceringar en lika stor placeringsslag som noterade och onoterade ak-

tieplaceringar sammanlagt. Båda utgör en knapp tredjedel av alla placeringar i Finland.

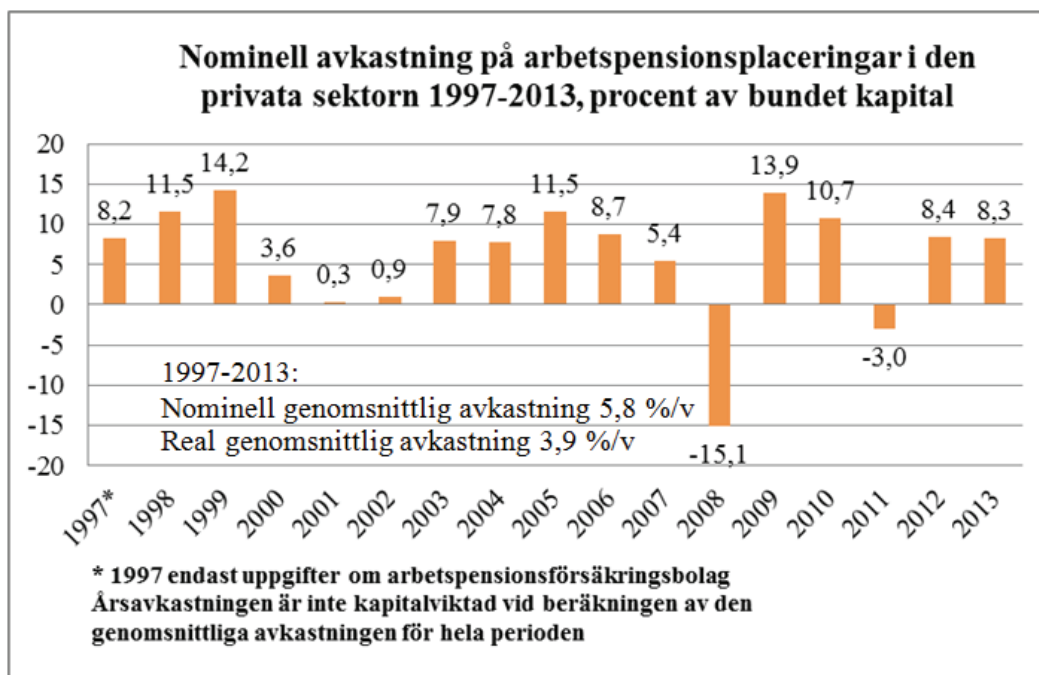
Fördelning av placeringar i Finland, pensionsanstalterna inom den privata sektorn:

Placeringsbeståndet i Finland i procent 2004–2013, den privata sektorn	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
PENNINGMARKNADSPACERINGAR	10,4	8,8	6,2	9,5	14,3	10,2	7,9	14,1	11,1	9,0
PLACERINGSLÅN	5,4	5,8	7,1	7,6	10,4	9,3	7,8	7,6	7,9	6,7
ARPL-ÅTERLÅN	8,3	5,7	4,2	2,4	9,9	13,6	13,4	10,0	8,7	6,1
MASSKULDEBREVSLÅN OCH KONVERTERINGS-LÅN	16,9	16,2	12,7	12,4	13,5	11,1	8,4	10,8	10,8	11,3
FASTIGHETER OCH FASTIGHETS-AKTIER	33,4	32,2	31,3	29,1	30,6	29,3	27,8	28,5	30,7	32,0
ÖVRIGA AKTIE-PLACERINGAR	2,9	3,2	3,1	3,6	4,0	3,4	4,0	5,4	6,1	7,1
NOTERADE AKTIER (INKL. FONDER)	22,8	28,1	35,3	35,4	17,4	23,0	30,7	23,5	24,8	28,0
Totalt	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Källa: Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry

Den årliga avkastningen på den privata sektorns arbetspensionsplaceringar har varierat under 1997–2013. Den genomsnittliga nominella årliga avkastningen var 5,8 pro-

cent under denna period. Då inflationen räknas bort från den nominella avkastningen innebär det under motsvarande period en årlig realavkastning på 3,9 procent.

Källa: Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry

Vid utgången av 2013 var arbetspensionsförsäkringsbolagens ansvarsskuld sammanlagt cirka 76,6 miljarder euro. Pensionsstiftelsernas pensionsansvar och pensionskassornas ansvarsskuld var vid motsvarande tidpunkt sammanlagt cirka 4 miljarder euro. Arbetspensionsförsäkringsbolagens solvenskapital uppgick totalt till cirka 21,4 miljarder euro, vilket var 28 procent av ansvarsskulden. Pensionsstiftelsernas och pensionskassornas solvenskapital uppgick totalt till cirka 1,5 miljarder euro, dvs. 37 procent av ansvarsskulden. Arbetspensionsförsäkringsbolagens belopp av solvenskapital var cirka 2,1-faldigt jämfört med solvensgränsen, och i pensionsstiftelserna och pensionskassorna var beloppet cirka 2,8-faldigt.

1.3 Bedömning av nuläget

Väsentliga risker för pensionsanstalterna

Vid solvensberäkningen ska man beakta de väsentliga riskerna i pensionsanstaltens verksamhet. De risker för vilka pensionsanstalten exponeras i sin verksamhet hänför sig till arbetspensionsförsäkringsverksamhetens natur. Vid försäkringsverksamhet exponeras man självfallet för försäkringsrisker. Enligt lagen ska pensionsanstalternas placeringsverksamhet vara inkomstbringande och betryggande. Syftet med placeringsverksamheten är att uppnå så bra avkastning som möjligt med den valda risknivån och således minska

trycket för höjning av försäkringsavgifterna. Med solvensregleringen garderar sig pensionsanstalterna mot förluster i placeringsverksamheten samtidigt som den motverkar plötsliga ändringar i avgiftsnivån.

De väsentliga riskerna med tanke på pensionsanstalterna kan delas i tre typer enligt deras karaktär. Med marknadsrisk avses de risker som hänför sig till placeringsobjektets värdefluktuation. Försäkringsriskerna hänför sig genom pensionsanstaltens försäkringsverksamhet till det huruvida försäkringsavgifterna räcker till att täcka de ersättningar som pensionsanstalten kommer att ansvara för. Den tredje typen av risker är operativa risker som hänför sig till exempel till informationssystem, personal och övriga motsvarande faktorer.

Hur betydande riskerna är beror dels på hur stora de förväntade förlusterna är om risken realiserar och dels på i vilken utsträckning pensionsanstalten exponerats för risken i fråga. En risk som kan medföra betydande förluster är dock inte betydande med tanke på pensionsanstalten om den i sin verksamhet inte exponeras för den risken. Hur betydande risken är beror också på med vilken sannolikhet de olika riskerna kan realiserar samtidigt.

Ur pensionsanstalternas synvinkel kan aktierisken anses vara den mest betydande marknadsrisken. I synnerhet noterade aktier reagerar så gott som genast på ny information, och förändringarna i värdet kan på dessa mycket likvida marknader vara snabba och häftiga. När pensionsanstalterna dessutom placerar i snitt en tredjedel av sina placeringstillgångar i aktierelaterade instrument, kan aktierisken anses vara betydande med tanke på pensionsanstalterna.

De placeringar i pensionsanstalternas portföljer som är mest exponerade för ränte- och kreditmarginalrisk är masskuldebrevslån. Övriga ränteplaceringar kan anses ha mindre betydelse. Ränterisken realiserar i allmänhet inte samtidigt som aktierisken. Om aktierisken leder till stora förluster sjunker vanligtvis räntenivån, och ränteplaceringar ger positiv avkastning. Däremot den kreditmarginalrisk som hänför sig till ränteplaceringar realiserar vanligen samtidigt som aktierisken. Således är det väsentligt att i fråga om ränte- och

kreditmarginalrisk utöver deras direkta inverkan också beakta korrelationen mellan dem och övriga risker.

Fastighetsrisken är på grund av fastighetsplaceringarnas andel och likviditetsrisken en väsentlig risk trots att den är ringa sett till den historiska avkastningen på pensionsanstalternas fastighetsplaceringar i Finland. Handeln på den finländska fastighetsmarknaden är inte så livlig och handeln baserar sig huvudsakligen på försiktig värdering som utgår från kassaflöden. Om fastighetsplaceringarna har hävstång följer prissättningen av placeringarna i större grad aktiemarknaden.

Betydelsen av valutarisker är i regel liten jämfört med aktierisken. Andelen placeringar i valuta kan dock variera mellan pensionsanstalterna, och då varierar också valutariskens betydelse. Råvarurisken är inte betydande eftersom andelen råvaruplaceringar i pensionsanstalternas placeringsportföljer är liten.

Motpartsrisken, dvs. risken för att motparten inte kan fullgöra sina avtalade skyldigheter till exempel på grund av konkurs ska också inkluderas i solvenskraven. Motpartsrisken kan minskas genom diversifiering och säkerhetsarrangemang. Det är svårt att direkt i sin helhet beakta likviditetsrisken i solvenskraven. Det är mer ändamålsenligt att beakta dessa risker till exempel genom limitbestämmelser.

Risken avseende avkastningskrav realiserar om pensionsanstalten inte får den avkastning på sina placeringar som ansvarsskuldens avkastningskrav förutsätter. Avkastningskravet bildas på basis av en fondränta, en avsättningskoefficient som fastställs utifrån pensionsanstalternas genomsnittliga solvens och pensionsanstalternas genomsnittliga aktieavkastning. Risken avseende avkastningskrav är betydande för pensionsanstalten, eftersom om avkastningen understiger kravet, minskar pensionsanstaltens solvens, och då försämras pensionsanstaltens risktagningsförmåga.

I fråga om försäkringsriskerna är riskerna avseende dödlighet, arbetsoförmåga och betalningsförlust de mest betydande, då de inverkar på utjämningsbeloppet. Dessa risker realiserar om ålders- eller invalidpensionsutgiften visar sig vara större än väntat eller om eller avgiftsförlusterna blir högre än väntat. Försäkringsrörelsens avvikelserisk, vilket in-

nebär att pensionsanstalternas gemensamma beräkningsgrunder inte motsvarar risknivån i en enskild pensionsanstalts bestånd, är lättare att beakta på något annat sätt än i solvenskravet.

De operativa riskerna kan vara betydande, men de är av sådan natur att det är lättare att beakta dem till exempel genom tillsyn eller rapportering samt genom att säkerställa att pensionsanstalterna har en fungerande riskhanteringsprocess.

Bedömning av den aktuella regleringen

Enligt den gällande solvensregleringen är pensionsanstalterna skyldiga att klassificera placeringarna enligt den verkliga risken. Den nuvarande solvensmodellen omfattar emellertid inte alla de risker som visat sig vara väsentliga med tanke på arbetspensionssystemet så exakt som enligt nuvarande kändedom anses vara nödvändigt och möjligt. Beaktandet av riskerna i solvensberäkningen har under de senaste åren utvecklats inom alla finanssektorer och det omfattande utvecklingsarbetet har ökat mängden av tillgänglig information.

Till exempel valutarisken och motpartsrisken är bristfälligt beaktade i den nuvarande modellen. Dessa risker har i den aktuella regleringen i viss mån begränsats med bestämmelser om täckning i stället för inverkan av kapitalkravet. Den nuvarande modellen gör inte heller skillnad på kreditmarginalrisken och ränterisken, dvs. den risk som hänförs till ändringarna i den allmänna räntenivån, utan parametrarna för ränteplaceringsklasserna omfattar den genomsnittliga totala inverkan av båda riskerna. Om skuldhävstång utnyttjas i placeringen höjer det typiskt placeringens risk. Duration å sin sida beskriver hur känsligt placeringens värde är i förhållande till ändringar i räntenivån. Dessa risker beaktas inte i den nuvarande solvensmodellen. Också den inverkan som icke-linjära derivat och alternativa placeringar har på totalrisken borde beaktas exaktare än nu. Bristerna i den nuvarande beräkningsmodellen beror i synnerhet på att placeringsinstrumenten på finansmarknaden har blivit mer komplexa

efter att den nuvarande beräkningsmodellen infördes.

Den aktuella principen för klassificering av placeringarna i olika klasser kan anses fungera rätt väl när placeringarna är enkla och klart tillhör en viss klass. I och med att placeringsprodukterna blivit mer komplexa motsvarar dock klasserna och de produkter som ingår i dem inte nödvändigtvis alltid varandra, och till denna del är den nuvarande modellen som baserar sig på klasser delvis otransparent. När en placering vid beräkning av solvensgränsen endast klassificeras i en klass kan en del av riskerna utebli i beräkningen om placeringen utöver riskerna i den aktuella klassen också är förknippad med andra risker som inte beaktas i den klassen. Placeringsmarknaden utvecklas fortlöpande och därför saknar en del av placeringsinstrumenten en klass som motsvarar den verkliga risken bland de befintliga klasserna, och då klassificeras de i den klass som närmast motsvarar risken, eller delas in i flera klasser. Detta förfaringssätt leder dock inte i varje enskilt fall till att klassen motsvarar risken. Den nuvarande solvensmodellen fungerar alltså inte i alla situationer så att placeringarna flexibelt kan delas in i klasser utgående från den verkliga risken.

Pensionsanstalternas olika tolkningar vid klassificeringen av placeringarna försämrar solvensberäkningens enhetlighet och försvårar tillsynen över pensionsanstalterna. Placeringarna borde hanteras enhetligt oavsett pensionsanstalt särskilt med tanke på att då en anstalt träder i likvidation ansvarar de övriga anstalterna solidariskt för de pensioner som ifrågavarande anstalt ansvarar för.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1 Målsättning

Syftet med den föreslagna nya solvensmodellen är att mer preciserat och mer omfattande än för närvarande beakta alla väsentliga risker i anstaltens placeringsverksamhet samt försäkringsriskerna. Solvensmodellen avses identifiera riskkällor och deras karaktär samt mäta riskerna konsekvent och med så-

dan noggrannhet att den ger en tillräckligt korrekt bild av riskerna.

Modellen ska beakta marknadsriskerna, motpartsrisken, koncentrationsrisken, skuld-hävstången samt de risker som hänför sig till derivatavtal och indirekta placeringar. Beräkningsmodellen gör det möjligt att flexibelt förbereda sig på placeringsinstrumentens utveckling, och även nya risker kan läggas till beräkningen om det senare blir nödvändigt.

Ett ytterligare syfte är att solvensmodellen ska vara praktisk och fungera enkelt i synnerhet när placeringsverksamheten inte är komplex. Vid komplex placeringsverksamhet kan man också förutsätta mer komplex beräkning när solvensgränsen fastställs.

De parametrar som används vid beräkningen ska grunda sig på historiska och finantseoretiska uppgifter om placeringarnas utveckling. Värdena i beräkningsparametrarna ska kunna uppdateras flexibelt, för att man vid behov ska kunna beakta strukturella ändringar på marknaderna.

Syftet med de föreslagna ändringarna är att på bästa möjliga sätt förnya uttryckligen den solvensreglering som gäller arbetspensionssystemet med beaktande av systemets särdrag, såsom pensionsanstaltens gemensamma ansvar vid konkurser, det uppdelade verkställandet, det delvis fonderande pensionssystemets inverkan på trygghetsnivån och de buffertar som hänför sig till ansvars-skulden. Solvensmodellen har som syfte att stöda hållbarheten hos arbetspensionssystemets finansiering och det uppdelade verkställandet samt att möjliggöra risktagande i placeringsverksamheten. Trygghetsnivån väljs utgående från arbetspensionssystemets mål. Syftet är att bevara pensionsanstaltens risktagningsförmåga på den nivå som fastställdes i samband med placeringsreformen 2007. Detta innebär att vikten för aktierelaterade placeringar kan vara cirka 30—35 % i pensionsanstaltens genomsnittliga placeringsallokering, i enlighet med det som fastställdes i placeringsreformen 2007.

Solvensregleringen inverkar för sin del på pensionsanstaltens möjligheter och vilja att ta risk. Solvensmodellen ska däremot inte hindra pensionsanstalterna från att bedriva så lönsam placeringsverksamhet som möjligt på den valda trygghetsnivån över cyklerna på

placeringsmarknaden och i ekonomin. Syftet är att solvensmodellen för sin del ska uppmuntra pensionsanstalterna till fungerande riskhantering.

I den föreslagna modellen är de mätare som hänför sig till solvens entydigt definierade både ur pensionsanstaltens och ur tillsynsmyndighetens synvinkel. Med hjälp av solvensgränsen ska man definiera de gränser, under vilka pensionsanstalten träder i likvidation. Det är fortfarande viktigt att tillsynsmyndigheten ska kunna ingripa i pensionsanstaltens situation i god tid innan anstalten träder i likvidation.

Syftet med solvensregleringen är att vid beräkningen av solvensgränsen beakta de risker som nu omfattas av bestämmelserna om täckning på så sätt att man kan avstå från separata bestämmelser om täckning. Med tanke på riskorienteringen kan detta anses vara ett bättre förfarande än limiter som grundar sig på begränsningar. Efter att Solvens II-direktivet trätt i kraft kommer bestämmelserna om täckning också slopas i fråga om andra försäkringsbolag.

Solvensmodellen omfattar i detta nu element som dämpar finansmarknadens procyklikitet, såsom tilläggsförsäkringsansvaret som är bundet till aktieavkastningen, avsättningskoefficienten, solvensgränsens fasta parametrar och solvensgränsens miniminivå. Dessa element ska bevaras i den föreslagna modellen.

2.2 De viktigaste förslagen

I denna proposition föreslås att det stiftas en ny lag om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar. Lagen avses gälla den lagstadgade pensionsförsäkring som bedrivs av arbetspensionsförsäkringsbolag, pensionsstiftelser, pensionskassor och Sjömanspensionskassan. Lagen ska dels även tillämpas på Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. Syftet med lagen är att ändra bestämmelserna om beräkningen av pensionsanstaltens solvensgräns och diversifieringen av placeringar.

Syftet med den föreslagna nya solvensmodellen är att mer preciserat och mer omfattande än för närvarande beakta de väsentliga

och faktiska riskerna i pensionsanstaltens placeringsverksamhet samt försäkringsriskerna. Den nya solvensmodellen avses ge en så korrekt bild av pensionsanstaltens totala risker som möjligt. I synnerhet valutarisken, motpartsrisken, placeringarnas skuldandel, ränteplaceringsduration och kreditmarginalrisken ska beaktas noggrannare än nu. Behandlingen av placeringarna vid solvensberäkningen ska fastställas mer entydigt än nu.

Den föreslagna nya solvensmodellen ska generera en liknande solvensgräns som den nuvarande beräkningen. Solvensgränsen anger det belopp av solvenskapital som pensionsanstalten ska reservera för de väsentliga risker som hänför sig till dess verksamhet. Riskerna i pensionsanstaltens försäkringsrörelse och placeringar inverkar på beloppet av solvensgränsen.

Utgångspunkten för solvensmodellen är att pensionsanstalten vid beräkningen av solvensgränsen ska identifiera alla väsentliga risker som hänför sig till anstaltens respektive placeringar. Således kan en placering vid solvensberäkningen vara behäftad med flera risker. Pensionsanstaltens styrelse är skyldig att till vissa delar fatta beslut om på vilka grunder riskerna ska beaktas. Denna bestämmelse har som syfte att betona styrelsens ansvar vid solvensberäkningen och skyldighet att styra och följa upp pensionsanstaltens placeringsverksamhet och solvensberäkning. Pensionsanstaltens styrelse ansvarar enligt allmänna bolagsrättsliga bestämmelser för att man vid solvensberäkningen beaktar de risker som hänför sig till placeringarna, och därigenom för att solvensberäkningen är korrekt.

Solvensgränsen ska beräknas enligt pensionsanstaltens totala placeringstillgångar. Vid beräkningen ska utöver placeringsriskerna också försäkringsrisken och risken avseende avkastningskrav beaktas. Bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden ska slopas som obehövliga. Lagen ska dock fortfarande omfatta bestämmelser om diversifiering av placeringarna som i stort sett motsvarar bestämmelserna om täckning i 16—19 § i den nuvarande lagen. Skillnaden jämfört med de aktuella bestämmelserna är dock att man vid beräkningen av de procentandelar som

gäller riskkoncentrationer ska beakta pensionsanstaltens totala placeringstillgångar och inte endast de placeringstillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden. Gränserna för diversifiering av placeringarna har som syfte att hantera de riskkoncentrationer som hänför sig till ett samfund och en fastighet och riskkoncentrationer som hänför sig till en viss borgensman. Enligt den gällande allmänna bestämmelsen ska pensionsanstalten i enlighet med pensionsförsäkringens karaktär också i övrigt se till att placeringarna diversifieras.

Riskerna ska vid solvensberäkningen beaktas enligt riskklassificeringen i lagen. Såsom placeringsrisker beaktas aktierisk, ränterisk, kreditmarginalrisk, valutarisk, fastighetsrisk och råvarurisk. Därtill beaktas kvarstående risk i samband med vissa indirekta placeringar. Också risk avseende avkastningskrav och försäkringsrisk ska beaktas som egna riskklasser.

Utöver de ovan nämnda riskklasserna ska också den skuldandel som hänför sig till vissa indirekta placeringar beaktas vid solvensberäkningen. Därtill ska basis-risk och i fråga om aktier koncentrationsrisk beaktas. I fråga om övriga placeringsslag ska koncentrationsrisken och motpartsrisken beaktas genom begränsningar i diversifieringen av placeringarna. Eventuella andra placeringsrisker som är väsentliga med tanke på en enskild pensionsanstalt ska beaktas i pensionsanstaltens egen beräkningsmetod. De operativa riskerna avses inte ingå i solvensberäkningen.

Vid riskklassificeringen ska aktierisken, kreditmarginalrisken och fastighetsrisken delas in i flera klasser. Aktierisken ska delas in i fem klasser enligt geografisk fördelning samt enligt det om aktierna är noterade, dvs. om de handlas på en reglerad marknad. Kreditmarginalrisken ska delas in i fyra klasser enligt kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen eller enligt emittenten av ett skuldebrev. Fastighetsriskklasserna är två: i den första klassen ingår bostadsfastigheter och obebyggda fastigheter och i den andra klassen ingår kommersiella och övriga bebyggda fastigheter. Separata bestämmelser om hanteringen av indirekta placeringar och derivat vid solvensberäkningen ska ingå i lagen.

I den nya solvensmodellen ska pensionsanstalten för varje riskklass separat fastställa det riskbaserade kapitalkravet som ska kallas riskvärde. För beräkning av riskvärdet för riskklassen ska en förväntad förlust, som beskriver förlustens storlek med vald sannolikhet, definieras för varje riskklass. Utöver riskvärdet ska pensionsanstalten beräkna den förväntade avkastningen på varje riskklass. För beräkning av den förväntade avkastningen ska ett väntevärde av avkastning definieras för varje riskklass som beskriver hur mycket den placering som exponerats för risken i fråga i genomsnitt avkastar per år.

Den sannolikhet som använts vid beräkningen av den förväntade förlusten väljs utifrån målen för propositionen. Detta innebär att vikten för aktierelaterade placeringar kan vara cirka 30—35 % i pensionsanstalternas genomsnittliga placeringsallokering. Eftersom riskerna beaktas mer preciserat och mer omfattande i den nya solvensmodellen än vad de beaktas för närvarande och eftersom finanskrisens effekter ska beaktas vid fastställandet av konstanter, stiger solvensgränsen i snitt. För att säkerställa att det ovannämnda målet nås ändras den sannolikhet på 97,5 % som för närvarande används till 97,0 %.

Efter att riskvärdet och den förväntade avkastningen beräknats för riskklasserna, slås riskklasserna samman till ett solvenskapitalkrav med beaktande av korrelationen mellan riskklasserna med hjälp av korrelationskoefficienter. Korrelationskoefficienterna beskriver det hur sannolikt det är att två risker realiserar samtidigt. Eftersom de risker som beaktas vid solvensberäkningen ytterst sällan realiserar samtidigt, ger diversifiering av placeringarna mellan objekt med olika risker diversifieringsnytta som sänker solvensgränsen. Om pensionsanstaltens placeringar överstiger vissa gränser som hänför sig till riskkoncentrationer ska pensionsanstaltens solvensgräns höjas.

Solvensgränsen ska såsom för närvarande beskriva det belopp av solvenskapital som pensionsanstalten ska ha för försäkrings- och placeringsrisker. Solvensgränsen ska vara desto högre ju större risk som pensionsanstaltens placeringar är behäftade med. Vid beräkningen av solvensgränsen ska förlustrisken för pensionsanstaltens placeringsportfölj

beräknas direkt utifrån pensionsanstaltens placeringstillgångar och anges som ett belopp i euro.

Värdet av de konstanter som används vid solvensberäkningen ska fastställas genom förordning av statsrådet. Genom förordning ska man fastställa riskklassernas förväntade avkastning och förväntade förlust, de korrelationer som beskriver korrelationen mellan riskklasserna samt vissa andra konstanter som behövs vid solvensberäkningen. Värdet av konstanterna ska basera sig på empirisk information om riskerna i olika placeringar och om placeringsmarknaden.

Lagen avses innehålla bestämmelser om att social- och hälsovårdsministeriet ska tilldelas bemyndigande att utfärda förordning och Finansinspektionen bemyndigande att utfärda föreskrifter. Social- och hälsovårdsministeriet ska genom förordning utfärda närmare bestämmelser om kreditbetyg i anslutning till skuldförbindelser och beaktande av risker förknippade med indirekta placeringar i enlighet med placeringsstilen. Finansinspektionen kan utfärda närmare bestämmelser om att upprätta de grunder som styrelsen ansvarar för och om olika detaljer i anslutning till solvensberäkningen.

2.3 Alternativa reformförslag

Två alternativ föreligger vid reformen av solvensmodellen: en modell för klassificering av placeringarna och en riskfaktorbaserad modell. Den gällande solvensmodellen är i princip en modell som baserar sig på klassificering av placeringsinstrumenten.

Enligt den nuvarande modellen måste man dock klassificera varje placering i en klass som bäst beskriver dess risk, även om placeringen då kan klassificeras i en klass som inte motsvarar placeringens juridiska form. Riskfaktormodellen går ut på att man för pensionsanstaltens alla placeringar söker de riskfaktorer som ifrågavarande placering blir exponerad för. En väsentlig komponent i både klassificeringsmodellen och riskfaktormodellen är att korrelationen mellan riskerna ska definieras, dvs. hur sannolikt det är att olika risker kan realiserar samtidigt.

Riskfaktormodellen visade sig vara mest omfattande och beskriva riskerna bäst: den

har som mål att beakta alla de riskfaktorer som placeringen exponeras för. En enskild placering kan alltså exponeras för flera riskfaktorer. Enligt den nuvarande modellen klassificeras placeringarna i den klass som enligt pensionsanstaltens eget omdöme bäst motsvarar placeringens risker. Enligt den föreslagna nya riskfaktorbaserade modellen är dock varje placering behäftad med en eller flera risker beroende på för vilka risker placeringen är exponerad.

Vid valet av solvensmodell jämfördes också olika metoder för att mäta riskerna. Av de riskmätare som allmänt används betyder VaR (Value-at-Risk) största förlust som endast överskrids med en viss sannolikhet som fastställs på förhand. ES (Expected Shortfall) beskriver å sin sida förväntad förlust givet att den är större än VaR. Sett till de teoretiska egenskaperna är ES i huvudsak en bättre riskmätare än VaR, men definieringen och testningen av ES medför problem. Internationellt används mest VaR i regelverk och även den nyaste akademiska forskningen rekommenderar VaR. ES anses lämpa sig bättre för intern riskhantering och riskanalys för aktörer i finansbranschen. Riskmätaren blev VaR.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Inverkan av solvensmodellen enligt den föreslagna lagen har undersökts under beredningen av lagförslaget genom fyra test där pensionsanstalterna i praktiken har testat den nya modellen. I samband med testen kartlades hur modellen fungerade och vilka effekter den hade på solvensgränserna och placeringsverksamheten. Solvensmodellens inverkan på enskilda pensionsanstalters solvensgräns är beroende av pensionsanstaltens placeringsfördelning.

Enligt den nuvarande solvensmodellen beräknas solvensgränsen utgående från pensionsanstaltens ansvarsskuld och syftet är att fastställa det kapitalbelopp som vid realisering av förlustrisken blir lika stort som ansvarsskulden. Enligt den föreslagna solvensmodellen ska solvensgränsen beräknas utifrån pensionsanstaltens totala placeringstill-

gångar, med undantag för risk avseende avkastningskrav och försäkringsrisk som ska sättas i proportion till ansvarsskulden. Denna metod beskriver det hur de totala placeringstillgångarna och ansvarsskulden förändras när förlustrisken realiserar. Denna ändring i beräkningssättet leder till att solvensgränsen stiger med cirka 13 procent i genomsnitt. Den höjda solvensgränsen till följd av ändringen i beräkningssättet innebär varken att solvensregleringen blivit striktare eller att pensionsanstaltens risktagningsförmåga blivit sämre, utan solvensgränserna höjs på grund av att beräkningsgrunden för solvensgränsen i fortsättningen är placeringstillgångarnas belopp i stället för ansvarsskulden, och således ändras skalan för solvensgränsen. Bedömningen är att solvensgränsen i snitt inte ändras avsevärt på grund av andra orsaker än ändringen i beräkningssättet.

På grund av den ändrade beräkningen är det aktuella nyckeltalet solvensställning, dvs. solvenskapitalets förhållande till solvensgränsen, inte jämförbart med motsvarande storhet som beräknas enligt den föreslagna solvensmodellen. I den föreslagna solvensmodellen rör sig också solvenskapitalets förhållande till solvensgränsen långsammare än enligt den nuvarande definitionen, eftersom beloppet av placeringstillgångar direkt inverkar på solvensgränsen. Till exempel när placeringarna avkastar bra ökar beloppet av placeringstillgångar, vilket också höjer beloppet av solvenskapital och solvensgränsen. Om solvenskapitalet dock uppgår till den aktuella solvensgränsen ger det föreslagna beräkningssättet för solvensgränsen samma eurobelopp som den aktuella solvensgränsen, vilket innebär att beräkningssättet i detta fall inte har någon betydelse.

Vid beredningen av propositionen har man också undersökt hur solvensgränsen fungerar med olika placeringsallokeringar. Solvensgränsen beräknad enligt den nuvarande modellen och den nya solvensmodellen har jämförts till den del det har varit möjligt. Modellerna fungerar huvudsakligen på ett liknande sätt.

Den nya solvensmodellen har uppskattningsvis i snitt bara ringa inverkan på enskilda pensionsanstalters placeringsverksamhet. Eftersom pensionsanstalterna allmänt sett har

bra solvens, är det snarare deras egen riskhantering än solvenskraven som styr placeringsbesluten. Ibruktageandet av den nya modellen bedöms därför inte leda till stora omedelbara ändringar i allokeringen i pensionsanstaltarnas placeringsportföljer. Det finns dock skillnader mellan pensionsanstalterna och vissa kan ha behov av att ändra sin placeringsallokering. Andelen placeringar av aktietyp i pensionsanstaltarnas placeringsportföljer kan även framöver vara på nivån 30–35 % av alla placeringar.

Den nya solvensmodellen och de parametrar som ingår i den bedöms inte ha någon inverkan på placeringar i Finland.

Lagen föreslås träda i kraft i början av 2017 för att pensionsanstalterna vid behov ska hinna anpassa sin placeringsverksamhet till den nya solvensmodellen. Ibruktageandet av den nya solvensmodellen förutsätter ändringar i pensionsanstaltarnas informations-system och ändrade förfaringsätt.

3.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

De förordningar som ska beredas vid social- och hälsovårdsministeriet blir allt mer omfattande. I förordningarna fastställs bland annat de konstanter som ska användas vid solvensberäkningen. Finansinspektionen ska höras då konstanterna fastställs för att säkerställa tillgången till all behövlig information och sakkunskap för att fastställa konstanterna. Fastställandet av konstanterna är en arbetsdryg uppgift som kräver sakkunskap. Konstanternas kvalitet är en central faktor som inverkar på att solvensgränsen blir korrekt.

Den nya lagen har betydande inverkan på Finansinspektionens fortlöpande tillsyn. I och med förnyelsen blir Finansinspektionens tillsynsuppgifter allt mer framåtblickande och omfattande. För att utföra tillsynsuppgifterna måste Finansinspektionen i större omfattning än nu satsa på styrning genom föreskrifter och anvisningar, kontroller på ort och ställe samt på analys av de rapporter som tillsynsobjektet lämnat. Därtill måste Finansinspektionen allt noggrannare bedöma de be-

räkningsmetoder som anstalterna använder och eventuellt kräva att de ändras.

I de föreslagna ändringarna ingår nya bemyndiganden för Finansinspektionen att utfärda föreskrifter, vilket förutsätter att Finansinspektionens föreskriftssamling förnyas i fråga om arbetspensionsanstalter. Därtill blir konsekvenserna för den rapportering som arbetspensionsanstalterna ska lämna till Finansinspektionen betydande. I och med förnyelsen måste Finansinspektionen förnya helt både arbetspensionsbolagens elektroniska solvensrapportering och sitt analysystem.

För att den nya solvensmodellen ska kunna tillämpas effektivt i praktiken måste tillräckliga myndighetsresurser säkerställas.

4 Beredningen av propositionen

Denna proposition har beretts vid social- och hälsovårdsministeriet. Beredningen baserar sig på arbetet inom den arbetsgrupp som social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 18 mars 2011 för utveckling av regleringen av arbetspensionsanstaltarnas solvens och på arbetet i en arbetsgrupp med uppgift att utreda möjligheterna att förstärka risktäckningskapaciteten och en omfattande reform av solvensregleringen (Hare STM010:00/2011). Arbetsgruppen består av företrädare för social- och hälsovårdsministeriet, finansministeriet, Finansinspektionen, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf, Akava, Finlands näringsliv rf, Företagarna i Finland, Arbetspensionsförsäkrarna TELA, Eläkesäätioyhdistys ESY, Finansbranschens Centralförbund och Pensionsskyddscentralen. I undergruppen ingår dessutom företrädare för arbetspensionsanstalterna.

Under arbetets gång har arbetsgrupperna tillsatt flera undergrupper för att reda ut olika helheter som hänför sig till ärendet. Därtill har social- och hälsovårdsministeriet tillsatt två utredare som har bistått arbetsgrupperna. Ekonomie doktor Matti Koivu har utrett sammanslagningen av de riskvärden som fastställts för olika placeringar till ett total-solvenskrav samt beräkningsreglerna för vissa risker. Professor Luis Alvarez vid Åbo universitet bedömde det sätt på vilket sol-

vensberäkningen ska genomföras och kalibreringen av beräkningsparametrarna. Material om beredningen har publicerats på social- och hälsovårdsministeriets webbplats.

Regeringspropositionen sändes inte på remiss för skriftliga remissyttranden, eftersom de parter som är viktiga med tanke på propositionen har deltagit i beredningen.

5 Samband med andra propositioner

Samtidigt med denna proposition är regeringens proposition med förslag till ändring av försäkringsbolagslagen samt av vissa lagar som har samband med den föremål för behandling i riksdagen, där samma paragrafer i försäkringsbolagslagen, lagen om pensionsstiftelser och lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag föreslås bli ändrade som i denna proposition. Lagarna föreslås träda i kraft i början av 2016, med andra ord före de lagändringar som föreslås i denna proposition.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lag om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde. I paragrafen föreslås det bestämmelser om lagens tillämpningsområde. Tillämpningsområdet ska motsvara den gällande lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Enligt 1 mom. ska lagen gälla lagstadgad pensionsförsäkring som bedrivs av ett arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, en pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser, en pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor eller Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner. Dessa sammanslutningar ska kallas pensionsanstalt.

Eftersom lagen endast ska tillämpas på lagstadgad pensionsförsäkring, omfattar den inte frivillig tilläggspensionsförsäkring, såsom frivilligt tilläggspensionsskydd som ordnas av en AB-pensionsstiftelse.

I 2 mom. anges vilka bestämmelser som ska tillämpas på den verksamhet som bedrivs av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare. På motsvarande sätt som i den aktuella regleringen avses solvensregleringen i regel inte tillämpas på Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. Således beräknas inte någon solvensgräns för Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. På Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt ska dock tillämpas bestämmelserna om diversifiering av placeringar och begränsningarna avseende riskkoncentrationer enligt 4—7 §, 26 § som gäller förvaring av tillgångar och 27 § om dispens.

2 §. Allmän bestämmelse om beaktande av risker. I paragrafen avses ingå en allmän princip för beaktande av risker vid beräkningen av solvensen.

Enligt paragrafen ska pensionsanstalten vid beräkningen av solvensgränsen beakta de risker som hänför sig till dess verksamhet enligt riskklassificeringen i 11 §. Huvudregeln är att alla de risker som avses i 11 § och som pensionsanstaltens placeringar exponeras för ska beaktas vid solvensberäkningen. Dessutom ska försäkringsrisken och risken avseende avkastningskrav beaktas vid solvensberäkningen. Pensionsanstalten ska i fråga om varje enskild placering beakta alla de väsentliga risker som hänför sig till placeringen. Således kan en tillgångspost vara behäftad med risker i flera riskklasser. Med krav på väsentlighet avses pensionsanstaltens skyldighet att vid bedömning av riskklasserna enligt 11 § och vid beräkningen av solvensgränsen beakta alla de riskfaktorer, som, om de inte beaktas, med tanke på helheten väsentligt förbättrar pensionsanstaltens solvensställning.

Vid beräkningen av solvensgränsen ska pensionsanstalten först beräkna riskvärdet och den förväntade avkastningen för varje riskklass enligt 11 § i enlighet med vad som nedan närmare föreskrivs i denna lag. Riskvärdet för respektive riskklass beskriver hur mycket kapital arbetspensionsanstalten ska ha för hantering av ifrågavarande risk. Den förväntade avkastningen för respektive riskklass beskriver hur mycket de placeringar som exponerats för risken i fråga i genomsnitt avkastar. Då riskvärdena för respektive riskklass sammanslås till en solvensgräns ska de realiserade förlusterna utökas med en uppskattad förväntad avkastning, för att man av de realiserade förlusterna ska kunna avdra inverkan av den förväntade avkastning som minskar dem. Därtill ska basis-risk beaktas, och vid beräkning av riskvärdet för aktieriskklasserna ska koncentrationsrisk beaktas.

Efter att riskvärdet och den förväntade avkastningen beräknats för riskklasserna, slås riskklasserna samman till ett totalkapitalkrav med beaktande av korrelationen mellan riskklasserna på det sätt som föreskrivs i 23 §. Olika riskklasser ska sammanslås med hjälp

av korrelationer. Med hjälp av korrelationerna kan man bedöma hur sannolikt det är att två olika risker realiserar samtidigt. Efter att man först har beräknat det riskvärde som beskriver det behövliga kapitalkravet för riskklasserna, och sedan granskar sannolikheten för att riskerna ska realiserar samtidigt, sjunker i allmänhet pensionsanstaltens totalkapitalkrav eftersom olika risker ytterst sällan realiserar exakt samtidigt. Diversifiering av placeringarna mellan objekt med olika risker ger diversifieringsnytta som sänker solvensgränsen vid solvensberäkningen.

Sammanlagningen av riskklasserna ger ett tal i euro som är pensionsanstaltens solvensgräns före beaktandet av risk till följd av riskkoncentrationer. Om pensionsanstaltens placeringar i ett enda samfund överstiger de gränser avseende riskkoncentrationer som föreskrivs i 5—7 § ska pensionsanstaltens solvensgräns höjas på det sätt som föreskrivs i 8 §. Solvensgränsen ska såsom för närvarande beskriva det belopp av solvenskapital som pensionsanstalten ska ha för försäkrings- och placeringsrisker. Då solvenskapitalet är på solvensgränsen, finns det med 97,0 procents sannolikhet solvenskapital kvar om ett år.

Den förväntade förlust och den förväntade avkastning som fastställts för riskklassen vid beräkningen av riskvärdet och den förväntade avkastningen riktas till hela den andel av placeringstillgångarna till vilken den risk som avses i riskklassen hänförs, med undantag för försäkringsrisk och risk avseende avkastningskrav. Försäkringsrisken och risken avseende avkastningskrav ska hänföras till vissa delar av ansvarsskulden på det sätt som föreskrivs i 17 §.

3 §. Definitioner. I paragrafen ingår bestämmelser om de definitioner som används i lagen.

1) Med aktierisk avses risken för aktiernas värdeminskning och dess inverkan på pensionsanstaltens medel.

2) Med ränterisk avses risken för en uppgång i den allmänna riskfria räntenivån och dess inverkan på pensionsanstaltens medel.

3) Med kreditmarginalrisk avses risken för en uppgång i kreditmarginalen och dess inverkan på pensionsanstaltens medel. Med kreditriskmarginaler avses skillnaden mellan riskbärande räntor och allmän riskfri ränta.

4) Med fastighetsrisk avses risken för en fastighets värdeminskning och dess inverkan på pensionsanstaltens medel.

5) Med valutarisk avses risken för att någon annan valuta försvagas mot euron och den inverkan detta har på pensionsanstaltens medel.

6) Med råvarurisk avses risken för en råvaras värdeminskning och dess inverkan på pensionsanstaltens medel.

7) Med risk avseende avkastningskrav avses risken för att pensionsanstalten inte får den avkastning på sina placeringar som avkastningskravet förutsätter. Avkastningskravet är det belopp med vilket varje pensionsanstalt årligen ska gottskriva de pensionsfonder som reserverats för framtida pensioner, dvs. ansvarsskuld hos arbetspensionsförsäkringsbolag och pensionskassor, och pensionsansvar hos pensionsstiftelser. Det belopp som enligt avkastningskravet ska gottskrivas finansieras med avkastningen från pensionsanstaltens placeringsverksamhet. Om pensionsanstaltens placeringsintäkter är mindre än avkastningskravet är resultatet för placeringsverksamheten negativt och underskottet minskar solvenskapitalet.

Avkastningskravet består av den ränta som används vid beräkningen av ansvarsskulden, dvs. den fondränta som avses i 171 § i lagen om pension för arbetstagare, den avsättningskoefficient som avses i 171 § i lagen om pension för arbetstagare och aktiernas genomsnittliga årsavkastning, dvs. aktieavkastningskoefficienten som avses i 168 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare. Fondräntan dvs. diskonteringsräntan är numera en fast teknisk ränta på 3 procent som används vid beräkningen av pensionens kapitalvärde. Avsättningskoefficienten fastställs på förhand utifrån pensionsanstalternas genomsnittliga solvensgrad. Aktieavkastningskoefficienten fastställs i efterskott utifrån pensionsanstalternas genomsnittliga årsavkastning på aktierna. Eftersom avkastningskravet fastställs utifrån pensionsanstalternas genomsnittliga storheter, måste pensionsanstalten i sin placeringsverksamhet också beakta den genomsnittliga utvecklingen i branschen.

8) Med försäkringsrisk avses den risk som försäkringsfall och förmånernas varaktighet

medför för enskilda pensionsanstalter. Försäkringsrisk innebär att den på förhand uppskattade avgiften inte räcker till att täcka pensionsanstaltens fonderade pensionsutgift. I försäkringsrisken ingår riskerna avseende dödlighet, arbetsförmåga och avgiftsförlust som inverkar på utjämningsbeloppet. Risken realiserar sig om ålders- eller invalidpensionsutgiften visar sig vara större än väntat eller om avgiftsförlusterna blir högre än väntat.

9) Med reglerad marknad avses en reglerad marknad enligt 2 kap. 5 § och en multilateral handelsplattform enligt 2 kap. 9 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012) samt med dem jämförbara reglerade marknader och multilaterala handelsplattformar i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

10) Med lång position avses innehav i en tillgångspost vars värde sjunker då en förväntad förlust som definierats för riskklassen och som hänför sig till tillgångsposten realiserar sig.

11) Med kort position avses innehav i en tillgångspost vars värde stiger då en förväntad förlust som definierats för riskklassen och som hänför sig till tillgångsposten realiserar sig.

12) Med nettoposition avses skillnaden mellan lång och kort position för en viss placering.

13) Duration beskriver den med kassaflöden viktade återbetalningstid för en ränteplacering som i allmänhet anges i antal år. Ju högre duration, desto kraftigare fluktuerar placeringens värde när räntenivån ändras.

I fråga om ränterisken avses med duration modifierad duration, dvs. en linjär approximation av ränteplaceringens känslighet för ändringar i marknadsräntan. I fråga om kreditmarginalrisken avses med duration modifierad spread-duration, som för instrument med fast ränta i praktiken är lika stor som den modifierade durationen, men som för instrument med rörlig ränta avviker från den. Till exempel ett masskuldebrevslån med en löptid på två år som ett företag emitterat kan ha rörlig ränta på så sätt att räntefixeringsperioden är ett år, varvid spread-durationen, som beskriver känsligheten för kreditmarginalrisken, motsvarar två års maturitet, medan den modifierade durationen som beskriver känslighet för ränterisk motsvarar en maturitet på ett år.

14) Med delta avses det hur känsligt marknadsvärdet på ett derivataval är för ändringar i priset på den underliggande tillgången i derivatavtalet.

2 kap. **Diversifiering av placeringarna**

4 §. *Allmän bestämmelse om diversifieringen av placeringar.* I paragrafen ska ingå bestämmelser om pensionsanstaltens skyldighet att se till att placeringarna diversifieras på samma sätt som föreskrivs i 3 § i den nuvarande lagen.

5 §. *Placeringar i en enda fastighet.* Placering i en enda fastighet ska begränsas för att undvika för stora enskilda riskkoncentrationer samt på grund av fastighetsplaceringarnas dåliga likviditet. Enligt 1 mom. kan högst 5 procent av pensionsanstaltens placeringar vara direkta eller indirekta placeringar i en enda fastighet. Vid beräkningen av procentandelen ska pensionsanstaltens totala placeringstillgångar beaktas, och inte endast de placeringstillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden såsom för närvarande. Bestämmelsen avviker således från bestämmelsen om täckning i 16 § i den nuvarande lagen som gäller placering i en enda fastighet. Om pensionsanstalten överskrider den gräns som avses i paragrafen ska pensionsanstaltens solvensgräns höjas på det sätt som föreskrivs i 8 §.

I fråga om fastigheter ska begreppet ett enda samfund motsvara bestämmelsen i 16 § i den nuvarande lagen. I momentets 1—3 punkt fastställs vad som anses vara en enda fastighet då begränsningen på 5 procent tillämpas. Flera fastigheter som är belägna nära varandra enligt 1 punkten kan komma på fråga till exempel i det fall att ett köpcentrum består av flera separata fastigheter. Fastigheternas användningsändamål hänför sig då till köpcentrets verksamhet och helheten bildar en enhetlig riskkoncentration, där det är svårt att utnyttja en enskild fastighet eller ändra användningsändamålet.

Rättigheter och fordringar enligt 2 punkten är bland annat nyttjande-, användnings- och tomtarrenderätt som hänför sig till fastigheterna, byggnaderna fast egendom samt fordringar under byggnadstid på sådana or-

ganisationer som äger den egendom som är föremål för rättigheterna.

Momentets 3 punkt ska tillämpas till exempel om en pensionsanstalt lånar ut pengar mot en skuldförbindelse vars säkerhet utgörs av egendom som avses i 1 eller 2 punkten. Det kan också vara fråga om skuldebrev med intecknad säkerhet, där säkerheten utgörs av affärsfastigheter i samma bransch som är belägna bredvid varandra.

På samma sätt som i den gällande 16 § ska de placeringar som avses i 1—3 punkten sammanslås då de hänför sig till samma riskkoncentration. Gränsen för ett enda samfund överskrids till exempel om 3 procent av pensionsanstaltens placeringar är direkta placeringar i en viss fastighet och pensionsanstalten har lika mycket fordringar på samma fastighet, eftersom summa placeringar och fordringar överstiger 5 procent.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs enligt förslaget om en avvikelse från procentgränsen enligt 1 mom. Om det som hyresgäster i en fastighet som betraktas som ett enda samfund finns minst fem av varandra oberoende motparter, får placeringarna i en enda fastighet uppgå till högst 10 procent av pensionsanstaltens placeringar. Den högre procentgränsen är i dessa fall motiverad eftersom den motpartsrisk som hänför sig till fastigheten är mindre om flera hyresgäster är motparter. En hyresgästs insolvens inverkar inte lika mycket på pensionsanstaltens kassaflöde när hyresgästerna är flera.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs enligt förslaget om en avvikelse från procentgränsen enligt 1 mom. som gäller Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts placeringsbelopp är rätt litet i förhållande till verksamheten, och därför är det med tanke på ändamålsenligt ordnande av verksamheten motiverat att pensionsanstalten har en större koncentration i en enda fastighet, såsom pensionsanstaltens egen lokal.

6 §. Placeringar i ett enda samfund. Placering i ett enda samfund ska begränsas för att undvika för stora enskilda riskkoncentrationer. Om pensionsanstalten överskrider den gräns som avses i paragrafen ska pensionsanstaltens solvensgräns höjas på det sätt som föreskrivs i 8 §.

Enligt 1 mom. kan högst 5 procent av pensionsanstaltens placeringar vara direkta eller indirekta placeringar i samma samfunds masskuldebrevslån, aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser eller skuldförbindelser som en och samma gäldenär har gett. På samma sätt som i 5 § ska man vid beräkningen av procentandelen beakta pensionsanstaltens totala placeringstillgångar. Vid beräkning av riskkoncentrationer ska man i fråga om indirekta placeringar beakta de objekt i vilka placeringarna görs. Vid beräkning av riskkoncentrationer ska de senaste tillgängliga uppgifterna användas.

Vid beräkning av procentgränsen ska man från masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser med säkerhet avdra gränsbeloppet för ifrågavarande säkerhet. Vid beräkning av gränsbeloppet ska man bland annat beakta den förväntade förlusten för de tillgångsposter som står som säkerhet. Säkerheten ska vara oberoende av ifrågavarande masskuldebrev eller skuldförbindelse. Finansinspektionen avses utfärda närmare bestämmelser om beräkningen av gränsbeloppet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs enligt förslaget om en avvikelse från huvudregeln enligt 1 mom. Gränsen på 5 procent ska inte tillämpas på de masskuldebrevslån eller skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en stat vars kreditbetyg är i kreditklass 1. Det är inte motiverat att tillämpa gränsen eftersom risken med sådana placeringar är låg. Bestämmelser om kreditklasserna ska utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet med stöd av 11 § 2 mom.

Enligt 3 mom. kan Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt trots vad som föreskrivs i 1 mom. för ordnande av likviditet kortfristigt placera högst 40 procent i samma kreditinstitut. Bestämmelsen motsvarar 17 § 4 mom. i den nuvarande lagen. Utöver Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt ansvarar också staten för de pensioner och övriga förmåner som pensionsanstalten ansvarar för. De förskott som staten betalar ökar den sista dagen i vissa månader pensionsanstaltens placeringsbelopp i vissa kreditinstitut, vilket leder till att maximibeloppet enligt 1 mom. överskrids.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs det om Finansinspektionens bemyndigande att utfärda föreskrifter. Finansinspektionen avses utfärda närmare föreskrifter om beräkningen av gränsbeloppet för den säkerhet som avses i 1 mom.

7 §. Säkerhet för skuldförbindelser. I paragrafen föreskrivs om riskkoncentrationer i fråga om borgensmän. I den nuvarande lagen finns bestämmelser om säkerhet för skuldförbindelser i 17 a §. Sannolikheten för att motpartsrisken i anslutning till riskkoncentrationer i fråga om borgensmän ska realiseras är mindre än när det gäller motpartsrisken i fråga om direkta placeringar. Av denna orsak föreslås det att procentgränsen för riskkoncentrationer i fråga om borgensmän ska vara högre än för andra placeringar. Inom arbetspensionssystemet har de lån som beviljas av pensionsanstalterna en stor betydelse med tanke på finansieringen av finska företag. Inom återbelåning enligt lagen om pension för arbetstagare används i allmänhet lånegarantier som beviljats av inhemska banker. Genom bestämmelsen kan man också säkerställa att den rätt till återbelåning som hör till arbetspensionssystemet fullföljs i praktiken.

Enligt 1 mom. kan högst 10 procent av pensionsanstaltens placeringar vara direkta eller indirekta placeringar i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt, om samfundets kreditbetyg hör till kreditklass 1, eller om det hör till kreditklass 2 och anses vara tillräckligt betryggande. Gränsen avses således vara 10 procent förutsatt att det samfund som ställt borgen har ett tillräckligt högt kreditbetyg. I annat fall är procentgränsen för riskkoncentrationer i fråga om borgensmän 5 procent. Om förutsättningen för borgensmannens kreditbetyg inte uppfylls kan högst 5 procent av placeringarna vara direkta eller indirekta placeringar i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt.

Enligt 2 mom. ska paragrafen inte tillämpas på de skuldförbindelser där borgensmannen är en stat vars kreditbetyg hör till kredit-

klass 1. I dessa situationer kan säkerheten anses vara betryggande.

Enligt 3 mom. utfärdas närmare bestämmelser om vilket kreditbetyg i kreditklass 2 som kan anses vara tillräckligt betryggande genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

8 §. Överskridning av gränserna för diversifiering. I paragrafen föreskrivs om konsekvenserna för att gränserna för diversifiering enligt 5—7 § överskrids. Om pensionsanstalten överskrider gränserna i sina placeringar ska pensionsanstaltens solvensgräns höjas.

Om gränserna överskrids ska pensionsanstaltens solvensgräns enligt paragrafen ökas med 15 procent av det belopp som överskrider diversifieringsgränsen i fråga. Om till exempel en pensionsanstalt har placerat 7 procent i en enda fastighet, i vilken det inte finns minst fem motparter som hyresgäster som är oberoende av varandra, ska solvensgränsen utökas med 15 procent av det belopp som överskrider 5 procent.

Därtill, om pensionsanstaltens placeringar i ett enda samfund eller en enda fastighet utgör mer än 15 procent av pensionsanstaltens alla placeringar, läggs den del av placeringarna som överstiger 15 procent i sin helhet till solvensgränsen. Detsamma gäller för en situation där mer än 15 procent av pensionsanstaltens placeringar gjorts i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt.

3 kap. **Riskklasser och beräkning av solvensgränsen**

9 §. Fastställande av värdet av de konstanter som används vid solvensberäkningen. I paragrafen föreskrivs om fastställandet av värdet av de konstanter som används vid solvensberäkningen.

Beräkningen av pensionsanstaltens solvensgräns grundar sig på värden av konstanter som är härledda från empiriska uppgifter om riskerna med olika placeringar och placeringsmarknaden. För solvensberäkningen fastställs för varje riskklass en konstant för väntevärdet för genomsnittlig avkastning och en förväntad förlust som beskriver risken

samt konstanter som beskriver korrelationerna mellan riskklasserna. För beräkningen behövs därtill konstanten τ för beräkningen av riskklassens riskvärde, konstanten γ för beräkningen av ränterisken, konstanterna C och D för beräkningen av risken avseende avkastningskrav respektive försäkringsrisken, konstanterna α och ϵ för beräkningen av koncentrationsrisken samt konstanterna β_j för beräkningen av solvensgränsen.

Konstanterna fastställs genom förordning av statsrådet, och den ska beredas vid social- och hälsovårdsministeriet. Social- och hälsovårdsministeriet ska höra Finansinspektionen vid beredningen av förordningen. På så sätt säkerställs det att ministeriet har tillgång till all behövlig information och sakkunskap för att fastställa konstanterna.

Enligt paragrafen ska man vid fastställandet av värdet av konstanterna beakta den empiriska informationen om riskerna i olika placeringar och om placeringsmarknaden. Riskerna bedöms utifrån ett års tidsspann. Vid bedömningen av riskerna ska till exempel ränteintäkter, utdelning, hyror och övriga tidsberoende intäkter som influtit under ett år beaktas. Väntevärdet för avkastningen ska beskriva den genomsnittliga förväntade avkastningen i en viss riskklass, dvs. hur mycket den placering som exponerats för risken i fråga i genomsnitt avkastar. Den förväntade förlusten ska beskriva den uppskattade förlusten om placeringsarnas värde sjunker i en situation där risken motsvarande en viss sannolikhet realiserar. Vid solvensberäkningen ska riskerna dimensioneras så att då solvenskapitalet är på solvensgränsen, finns det med 97,0 procents sannolikhet solvenskapital kvar om ett år.

Antalet väntevärden för avkastning för riskklasserna är 18, antalet förväntade förluster 17 och antalet korrelationskoefficienter 289. Det är inte motiverat att foga en så omfattande tabell med konstanter till lagtext. Därför föreslås det att tabellerna med värdena av konstanterna ska utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om närmare bemyndigande att utfärda förordning ingår i paragraferna om beräkning.

10 §. Skuldandel. I paragrafen avses ingå bestämmelser om hur skuldandelen i vissa placeringar ska beaktas vid solvensberäk-

ningen. Genom att utnyttja främmande kapital kan man öka avkastningen på eget kapital, men samtidigt ökar riskerna. Därför avses skuldandelen i vissa indirekta placeringar beaktas vid beräkningen av riskvärdet och den förväntade avkastningen.

Pensionsanstalten kan ta upp direkt kredit endast i noggrant avgränsade situationer. På grund av detta är skuldandelen av betydelse endast i fråga om vissa indirekta placeringar som pensionsanstalten gjort.

Skuldandelen ska endast beaktas i de placeringar där upptagande av skuld faktiskt ökar placeringsobjektets risk i förhållande till någon av riskklasserna enligt 11 §. Sådana placeringar är till exempel placeringsfonder med hävstång samt fastighets- eller bostadsaktiebolag som är dotter- eller intressebolag till pensionsanstalten och som har tagit upp skuld. Å andra sidan om till exempel en placeringsfond placerar utan skuld i aktier i olika bolag ska den skuld som ingår i dessa bolags balansräkningar inte beaktas eftersom risken redan beaktas i de konstanter som beskriver aktierisken. Enligt samma princip ska skuldandelen inte heller beaktas i de placeringsfonder vars risker beaktas enligt placeringsstilen på det sätt som avses i 18 § 2 mom. Skuldandelen ska med andra ord endast beaktas om den ökar placeringsobjektets normala marknadsrisk.

Med skuldandel avses förhållandet mellan den skuld som hänför sig till en viss placering och placeringens verkliga värde. Skuldandelen i en enskild placering ska beaktas till samma belopp vid beräkningen av både riskklassens förväntade avkastning och riskvärde.

Skuldandelen ska beaktas på det sätt som föreskrivs i 12 och 13 § om beräkning av riskvärdet och den förväntade avkastningen för riskklassen. Beaktande av skuldandelen innebär i praktiken att den förväntade förlusten avseende de risker som hänför sig till placeringen höjs, och då ökar riskvärdena i relevanta riskklasser.

11 §. Riskklasser. I 1 mom. föreslås bestämmelser om den riskklassificering som ska tillämpas vid solvensberäkningen. Antalet riskklasser föreslås vara 18.

1—5) Klasserna 1—5 är aktieriskklasser. Aktierisk ingår i de placeringar vars värde-

ändringar är beroende av ändringarna i aktiernas värde. Sådana placeringar är till exempel noterade och onoterade aktier, andelar i aktiefonder samt aktiederivat såsom futurer och optioner.

De fyra första aktieriskklasserna omfattar noterade aktier, dvs. aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad. Den risk som hänför sig till noterade aktier delas in i fyra geografiska klasser enligt den stat i vilken aktierna är föremål för handel. Samfundets hemort eller den stat där det bedriver affärsverksamhet har ingen betydelse. Klasserna är staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och Schweiz, Förenta staterna och Kanada, övriga utvecklade stater samt tillväxtländer. Finansinspektionen avses utfärda närmare föreskrifter om övriga utvecklade stater och tillväxtländer med stöd av 2 mom.

Den femte klassen avses omfatta den risk som hänför sig till övriga aktier, andelar och motsvarande placeringar samt kapitalfonder. Riskklassen avses omfatta den risk som hänför sig till onoterade aktier samt andelar och övriga placeringar som motsvarar aktieplaceringar. En förbindelse kan anses motsvara en aktie och andel i synnerhet när den till sin karaktär motsvarar en liknande egenkapitalplacering.

6) Klass 6 är en ränteriskklass. Ränterisken ska beaktas i sådana placeringar vars värde ändras när den allmänna riskfria räntenivån på marknaden stiger. Ränterisk ingår till exempel i skuldinstrument såsom masskuldebrevslån, värdepapperiserade skuldinstrument såsom masskuldebrevslån emitterade av specialföretag, placeringslån, derivatavtal (bland annat ränteswappar, ränte- och valutaswappar, optioner, futurer, ränteterminer, köp- och säljterminsförbindelser om finansiella instrument, totalavkastningsswappar), räntekänsliga strukturerade instrument och hybridinstrument.

Klasserna 7–10) Klasserna 7–10 är kreditriskmarginalklasser. Kreditmarginalrisken ska beaktas i sådana placeringar vars värdeändringar är beroende av kreditriskmarginallernas rörelser, dvs. ändringarna i skillnaden mellan riskbärande och riskfri ränta. Kreditmarginalrisk ingår i olika skuldförbindelser. Med skuldförbindelse avses lånefordringar

och andra fordringar som grundar sig på en förbindelse eller penning- och kapitalmarknadsinstrument. Kreditmarginalrisk ingår till exempel i skuldinstrument, masskuldebrevslån, placeringslån och kreditriskderivat.

Kreditmarginalrisken ska delas in i klasser enligt kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen eller enligt emittenten av ett skuldebrev. Den kreditmarginalrisk som hänför sig till placeringslån och premielån som pensionsanstalten beviljat, dvs. återlån i enlighet med lagen om pension för arbetstagare ska dock beaktas beroende på om det är fråga om lån med eller utan säkerhet. Därtill avses kapitallån enligt aktiebolagslagen (624/2006) ingå i kreditriskmarginalklassen med högst risk.

I klass 7 ingår kreditmarginalrisken i sådana statliga masskuldebrevslån och andra statliga skuldförbindelser i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 1. I denna klass ingår de masskuldebrev med lägst risk som en stat emitterat.

I klass 8 ingår de placeringslån och återlån beviljade av en pensionsanstalt som har säkerhet. Därtill ingår i klassen sådana masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser som emitterats av andra samfund än stater, i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 1.

I klass 9 ingår de placeringslån och återlån beviljade av en pensionsanstalt som inte har säkerhet. Därtill ingår i klassen sådana masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser, i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 2.

I klass 10 ingår de kapitallån som avses i 12 kap. i aktiebolagslagen. Därtill ingår i klassen sådana masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser, i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 3.

Enligt 2 mom. utfärdas närmare bestämmelser om kreditbetyg och tillämpning av dem genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. I förordningen avses ingå närmare bestämmelser bland annat om huruvida riskklassen avgörs på grund av skuldens eller gäldenärens kreditbetyg om båda har ett kreditbetyg.

11—12) Klasserna 11 och 12 är fastighetsriskklasser. Fastighetsrisk ingår bland annat i direkta placeringar i bostads- och affärsfastigheter samt obebyggda fastigheter.

Fastighetsrisk hänförs inte till noterade fastighetsplaceringar. Till exempel till marknadsnoterade fastighetsfonder ska man i första hand hänföra aktierisk.

I klass 11 ingår fastighetsrisken avseende bostadsfastigheter och obebyggda fastigheter. I Finland är bostadsfastigheter till exempel fritt finansierade bostäder och bostäder med lån enligt aravalagen (1189/1993). Obebyggda fastigheter är till exempel markområden, skog och tomter.

I klass 12 ingår fastighetsrisken avseende kommersiella fastigheter och övriga bebyggda fastigheter som inte ingår i klass 11. Kommersiella fastigheter är till exempel affärs-, kontors-, hotell- och industrifastigheter.

13) Klass 13 är en valutariskklass. Valutarisk ingår i de placeringar vars värde är bundet till åtminstone en annan valuta som inte är euro.

Valutarisken ska beaktas vid alla placeringar som inte handlas i euro. Om placeringen handlas både i euro och i en annan valuta ska valutarisk hänföras till den endast om den huvudsakliga handelsvalutan är någon annan än euro. Därtill ska valutarisken beaktas i derivatavtal om valutarisken påverkar dess värde.

Till exempel till en placering i aktier som är noterade i Förenta staterna ska utöver aktieriskklass 2 även valutarisk hänföras. Där emot en aktie som är noterad på börsen i Finland är endast exponerad för aktierisk enligt riskklass 1 även om detta börsbolag har betydande verksamhet utanför euroområdet.

14) Klass 14 är en råvaruriskklass. Råvarurisk ingår i de placeringar vars värdeändringar är beroende av råvarupriser. Exempel på dessa placeringar är direkta placeringar i råvaror, råvaruderivat och utsläppsätter. Råvaror är till exempel metaller, energi och biologiska råvaror.

15) Klass 15 är en klass för risk avseende avkastningskrav. Risk avseende avkastningskrav hänför sig till totalbeloppet av följande delar av skuldansvar: ålders- och invalidpensionsansvar, utjämningsavsättning samt

tilläggsförsäkringsansvar som är bundet till aktieavkastningen.

16) Klass 16 är en försäkringsriskklass. Försäkringsrisk hänför sig till totalbeloppet av pensionsanstaltens ansvar avseende framtida och påbörjade invalid- och ålderspensioner.

17) Klass 17 är en riskklass för kvarstående risk. Kvarstående risk ska i vissa fall beaktas i fråga om indirekta placeringar. Om en indirekt placering har en placeringsstil som motsvarar social- och hälsovårdsministeriets förordning kan de risker som hänför sig till placeringen enligt 18 § beaktas i enlighet med placeringsstilen på det sätt som föreskrivs i förordningen. I detta fall ska också den kvarstående risken i den indirekta placeringen beaktas som en egen riskklass. Med kvarstående risk avses med andra ord bara sådana risker som hänför sig till indirekta placeringar som inte ingår i andra riskklasser när riskerna beaktas enligt placeringsstilen.

18) I klass 18 ingår de övriga väsentliga risker som hänför sig till de placeringar som inte nämns i klasserna 1—17 ovan. Med övriga väsentliga risker som hänför sig till placeringar avses sådana risker som hänför sig till pensionsanstaltens placeringar och som inte ingår i de övriga riskklasserna och som har betydande inverkan på pensionsanstaltens solvensgräns.

Vid bedömning av hur väsentliga de övriga riskerna är ska man beakta hur stora förluster som är att vänta om risken realiserar och i vilken mån arbetspensionsanstalten är exponerad för risken. Huruvida en risk är väsentlig beror också på hur mycket risken korrelerar med andra risker, dvs. hur sannolikt det är att risken realiserar samtidigt som andra risker.

Med övriga risker som hänför sig till placeringar avses marknadsrisk, dvs. risker som hänför sig till placeringsobjektets värdefluktuations. Således ska operativa risker inte beaktas som övriga risker.

Övriga risker kan till exempel ingå i sådana derivatavtal vars underliggande tillgång är exponerad för en risk som inte ingår i andra riskklasser. Exempel på sådana placeringar är derivatavtal vars underliggande tillgång är volatilitet eller korrelation. Övriga risker kan också ingå till exempel i strukturella placer-

ingar som omfattar livförsäkringar och vänderderivat.

Under övriga väsentliga placeringsrisker kan man inte klassa sådana risker som redan beaktas i andra riskklasser. Till exempel till noterade aktier ska man därför hänföra aktierisk, och inte risk enligt klass 18. Inte heller koncentrationsrisken ingår i klass 18. Koncentrationsrisken ska i fråga om noterade aktier vid solvensberäkningen beaktas på det sätt som föreskrivs i 22 §.

Bestämmelser om beräkningen av riskvärdet för riskklass 18 och om korrelationen avses ingå i 21 §.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det om bemyndiganden att utfärda förordningar och föreskrifter. Närmare bestämmelser om de kreditbetyg och tillämpning av dem som avses i klasserna 7—10 utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Finansinspektionen avses utfärda närmare föreskrifter om klassificeringen av stater i övriga utvecklade stater och tillväxtländer samt om beräkningen av det genomsnittliga kreditbetyget för indirekta placeringar.

12 §. Beräkning av riskvärdet för riskklassen. I paragrafen ska ingå bestämmelser om beräkning av ett riskvärde för respektive riskklass. Vid solvensberäkningen ska ett eget riskvärde beräknas för respektive riskklass enligt den formel som föreskrivs i 1 mom. Riskvärdet beskriver hur mycket kapital pensionsanstalten ska ha för hanteringen av ifrågavarande risk.

Riskvärdet för riskklassen beräknas genom att multiplicera eurobeloppet av de placeringsposter som exponerats för risken i riskklassen i fråga som en nettoposition med riskklassens förväntade förlust. Placeringens skuldandel höjer den förväntade förlusten. Placeringens belopp som en nettoposition fås genom att från placeringens långa position avdra den korta positionen i placeringen i fråga. Den förväntade förlusten för riskklassen ska fastställas genom förordning av statsrådet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det om bemyndiganden att utfärda förordningar. Förväntade förluster per riskklass och värdet av konstanten τ som beskriver risken med upptagande av skuld ska fastställas genom förordning av statsrådet.

13 §. Beräkning av riskklassens förväntade avkastning. I paragrafen ska ingå bestämmelser om beräkning av den förväntade avkastningen för respektive riskklass. Vid solvensberäkningen ska en förväntad avkastning beräknas för respektive riskklass enligt den formel som föreskrivs i 1 mom. Riskklassens förväntade avkastning beskriver hur mycket de placeringar som exponerats för risken i riskklassen i fråga i genomsnitt uppskattas avkasta.

För att beräkna riskklassens förväntade avkastning behövs för det första de belopp som exponerats för risken i fråga av de enskilda placeringar som exponerats för risken i fråga som nettopositioner. Dessa eurobelopp multipliceras med väntevärdet för avkastningen, och sedan räknas produkterna ihop. Om placeringen omfattar skuldandel som avses i 10 § beaktas den i den förväntade avkastningen genom att till väntevärdet för avkastningen lägga till skillnaden mellan ifrågavarande väntevärde och ränteriskklassens väntevärde som multiplicerats med placeringens skuldandel. Skuldandelen ska beaktas till samma belopp som vid beräkningen av riskklassens riskvärde.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det om bemyndiganden att utfärda förordningar. Väntevärdet för avkastningen per riskklass ska fastställas genom förordning av statsrådet.

14 §. Ränte- och kreditmarginalrisk. Paragrafen avses innehålla bestämmelser som preciserar 12 och 13 § om beräkning av riskvärdet och förväntad avkastning för ränte- och kreditmarginalriskklasserna. I 1 mom. fastställs det att placeringarnas duration ska beaktas vid beräkning av ränte- och kreditmarginalrisken. I underpunkterna i momentet finns närmare bestämmelser om beräkningen.

Vid beräkningen av durationen av de placeringar som exponerats för ränterisk och kreditmarginalrisk kan man använda antingen duration per placering eller placeringarnas genomsnittliga duration. Beräkningen av durationen ska vara konsekvent och alla placeringar ska behandlas lika vid beräkningen av durationen. Pensionsanstaltens styrelse ska med stöd av 24 § fatta beslut om det sätt på vilket durationen beräknas.

I 1 punkten i momentet föreskrivs om beräkningen av den förväntade avkastningen för ränteriskklassen. Vid beräkning av den förväntade avkastningen ska man utöver väntevärdet för avkastningen för riskklassen i fråga om ränterisk också beakta inverkan av durationen och i fråga om kreditmarginalrisk inverkan av spread-durationen. Den förväntade avkastningen beräknas enligt den formel som avses i 13 § men konstanten m_j , dvs. väntevärdet för avkastningen för riskklassen, i formeln ska ersättas med produkten av m_j och durationen för den placering som exponerats för ränterisken, där durationen är upphöjd till γ .

I 2 punkten i momentet föreskrivs om beräkningen av riskvärdet för ränteriskklassen. Ränteriskens riskvärde ska beräknas genom att multiplicera nettopositionen för den placering som exponerats för ränterisk med den förväntade förlusten för ränteriskklassen. Den förväntade förlust som fastställts för ränteriskklassen genom förordning av statsrådet ska inte användas vid beräkningen direkt, utan därtill ska durationens inverkan beaktas. Riskvärdet ska i övrigt beräknas enligt formeln i 12 § men konstanten S_j i formeln, dvs. den förväntade förlusten i riskklass j , ska ersättas med skillnaden mellan produkten av konstanten S_j och durationen för den placering som exponerats för ränterisk och den förväntade avkastning för riskklassen som definierats i 1 mom. ovan, när beloppet (A_i) av en enskild placering som exponerats för risken är ett.

I 3 punkten i momentet föreskrivs om beräkningen av riskvärdet för kreditmarginalriskklassen. Kreditmarginalriskklassens riskvärde ska beräknas genom att multiplicera nettopositionen för den placering som exponerats för kreditmarginalrisk med den förväntade förlusten för kreditmarginalriskklassen. Den förväntade förlust som fastställts för kreditmarginalriskklassen genom förordning av statsrådet ska inte användas vid beräkningen direkt, utan därtill ska durationens inverkan beaktas. Riskvärdet ska beräknas enligt formeln i 12 § men konstanten S_j i formeln, dvs. den förväntade förlusten i riskklass j , ska ersättas med skillnaden mellan produkten av konstanten S_j och durationen för den placering i ifrågavarande riskklass

som exponerats för kreditmarginalrisk och den förväntade avkastningen för riskklassen som beräknats enligt 13 §, när beloppet (A_i) av en enskild placering som exponerats för risken är ett.

Enligt 4 mom. fastställs värdet av konstanten γ som beskriver formen av räntekurvan genom förordning av statsrådet.

15 §. Valutarisk. Paragrafen avses innehålla bestämmelser som preciserar 12 § om beräkning av riskvärdet för valutariskklassen.

I valutariskklassen ska valutaspecifika riskvärden beräknas separat om det i valutariskklassen ingår en valuta med korta positioner i förhållande till valutans försvagning mot euron. Trots att endast en valutariskklass används vid solvensberäkningen ska nettning av långa och korta positioner som gjorts i olika valutor inte tillåtas.

Paragrafens 1 mom. avses innehålla en bestämmelse om beräkningen av ett valutaspecifikt riskvärde. Det valutaspecifika riskvärdet beräknas med en dubbelriktad förväntad förlust. Om det i de placeringar som exponerats för valutarisk ingår en valuta med korta positioner i förhållande till valutans försvagning mot euron, ska ett riskvärde beräknas både för förstärkning av valutan och för försvagning mot euron. Riskvärdet beräknas med samma konstant, dvs. med den förväntade förlust som definierats för valutariskklassen både för försvagning och för förstärkning av valutan. Det valutaspecifika riskvärdet är det större av de kapitalkrav som beräknats på detta sätt. Det kan emellertid inte vara negativt, utan det valutaspecifika riskvärdet är alltid minst noll.

Enligt 2 mom. ska man för andra placeringar som är exponerade för valutarisk än de som avses i 1 mom. beräkna ett riskvärde och förväntad avkastning enligt de grundregler som avses i 12 och 13 §. Nettopositionen ska beräknas per valuta.

I 3 mom. ska det ingå bestämmelser om beräkning av riskvärdet för hela valutariskklassen. Riskvärdet för valutariskklassen fås genom att räkna ihop de valutaspecifika riskvärdena som beräknats enligt 1 mom. och lägga till riskvärdet för andra valutor som beräknats enligt 2 mom. till denna summa.

Enligt 4 mom. avses Finansinspektionen utfärda närmare föreskrifter om detaljerna i fråga om beräkningen av valutarisken.

16 §. Råvarurisk. I paragrafen föreskrivs om Finansinspektionens bemyndigande att utfärda föreskrifter om beräkningen av råvarurisk. Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om hur korta nettopositioner med råvarurisk ska hanteras vid solvensberäkningen. För övrigt ska man för placeringar som är exponerade för råvarurisk beräkna ett riskvärde och förväntad avkastning enligt 12 respektive 13 §.

17 §. Risk avseende avkastningskrav och försäkringsrisk. Paragrafen avses innehålla bestämmelser om beräkning av riskvärdet och den förväntade avkastningen för klassen för risk avseende avkastningskrav och försäkringsriskklassen. Beräkningen avviker från den som avses i 12 och 13 §.

I 1 mom. ska det ingå bestämmelser om beräkning av riskvärdet för klassen för risk avseende avkastningskrav. Riskvärdet för klassen för risk avseende avkastningskrav beräknas genom att multiplicera summan av vissa delar av ansvarsskulden med den förväntade förlusten i klassen för risk avseende avkastningskrav. Beräkningen avser vissa delar av ansvarsskulden och inte pensionsanstaltens placeringar eftersom risken avseende avkastningskrav uttryckligen hänför sig till pensionsanstaltens ansvarsskuld. Vid beräkning av riskvärdet för klassen för risk avseende avkastningskrav avdras från ansvarsskulden det ofördelade och det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret, pensionsstiftelsers och försäkringskassors tilläggsförsäkringsansvar, utjämningsbelopp och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret. Till ansvarsskulden räknas med andra ord till exempel ålders- och invalidpensionsansvar, utjämningsavsättning och tilläggsförsäkringsansvar som är bundet till aktieavkastningen.

Avkastningskravet för arbetspensionsanstalternas ansvarsskuld baserar sig på summan av fondräntan, dvs. diskonteringsräntan och avsättningskoefficienten för pensionsansvaret med tillägg för en tiondel av aktieavkastningskoefficienten som baserar sig på aktiernas genomsnittliga avkastning. Motsvarande faktorer avses också ingå i beräkningen

av den förväntade förlusten för klassen för risk avseende avkastningskrav. Vid beräkningen av den förväntade förlusten läggs till diskonteringsräntan den avsättningskoefficient för pensionsansvaret som gäller dagen efter beräkningstidpunkten multiplicerad med konstanten C. Avsättningskoefficienten minskas genom att multiplicera den med konstanten C eftersom avsättningskoefficientens värde inte minskar direkt när placeringsförluster inträffar, utan gradvis. Efter detta avdras från summan en tiondel av den förväntade förlusten för den genomsnittliga aktierisken med tillägg för en procentenhet. Med det tal som fås multipliceras sedan de ovan nämnda delarna av ansvarsskulden, vilket ger riskvärdet för klassen för risk avseende avkastningskrav.

I 2 mom. ska det ingå bestämmelser om beräkning av förväntad avkastning för klassen för risk avseende avkastningskrav. Den förväntade avkastningen beräknas enligt den formel som avses i 2 mom. Beräkningen av den förväntade avkastningen för risk avseende avkastningskrav ska omfatta samma faktorer som beräkningen av den förväntade förlusten för risk avseende avkastningskrav. Vid beräkningen av den förväntade avkastningen för risken avseende avkastningskrav läggs till diskonteringsräntan den avsättningskoefficient för pensionsansvaret som gäller dagen efter beräkningstidpunkten, konstanten D som beskriver avsättningskoefficientens förväntade tillväxt samt väntevärdet för avkastningen i klassen för risk avseende avkastningskrav multiplicerat med graden av bundenhet till aktieavkastningen. Med det tal som fås multipliceras samma delar av ansvarsskulden som används vid beräkningen av riskvärdet enligt 1 mom. Resultatet är den förväntade avkastningen för klassen för risk avseende avkastningskrav.

I 3 mom. ska det ingå bestämmelser om beräkning av riskvärdet och den förväntade avkastningen för försäkringsriskklassen. Riskvärdet för försäkringsriskklassen beräknas enligt formeln i 12 § och den förväntade avkastningen enligt formeln i 13 § dock med det undantag att den förväntade förlusten i stället för placeringarnas eurobelopp ska hänföras till totalbeloppet av pensionsanstaltens

ansvar avseende framtida och påbörjade ålders- och invalidpensioner.

Paragrafens 4 mom. innehåller bemyndiganden att utfärda förordning. Värdet av konstanten C som beskriver en nedgång i solvensen och värdet av konstanten D som beskriver avsättningskoefficientens förväntade tillväxt fastställs genom förordning av statsrådet.

18 §. Indirekta placeringar. I paragrafen avses ingå bestämmelser om hur indirekta placeringar ska behandlas vid solvensberäkningen. Med indirekt placering avses en placering där pensionsanstalten inte placerar direkt i ett faktiskt placeringsobjekt, utan t.ex. i aktier eller andelar i ett samfund som förfogar över placeringsobjektet. Med direkt placering avses en placering där pensionsanstalten placerar direkt i ett faktiskt placeringsobjekt, t.ex. i aktier eller fastigheter. Indirekta placeringar är bland annat andelar i traditionella placeringsfonder samt andelar i kapital- och fastighetsfonder samt hedgefonder.

I 1 mom. ingår en allmän bestämmelse enligt vilken de risker som hänför sig till indirekta placeringar ska beaktas på samma sätt som riskerna med direkta placeringar. Pensionsanstalten ska med andra ord beakta de placeringsspecifika verkliga riskerna på samma sätt oavsett om pensionsanstalten har gjort placeringarna direkt eller indirekt till exempel via en placeringsfond. Detta innebär att pensionsanstalten måste känna till de risker som hänför sig till den indirekta placeringen.

En indirekt placering kan dock delas in i sådana delar till vilka riskerna enligt riskklasserna tydligt kan hänföras. En förutsättning är att förfarandet kan uppskattas ge samma resultat som en placeringsspecifik bedömning av riskerna. Pensionsanstalten måste överväga om de uppgifter som fondförvaltaren gett är tillräckligt detaljerade och aktuella för att riskerna ska kunna bedömas som delar av helheten. Till exempel en aktiefond som placerar i en viss geografisk region kan hanteras som en helhet om regionen ingår i en viss aktieriskklass. Å andra sidan kan en blandfond delas in i två eller flera delar där man beaktar dels aktieriskerna i fonden och dels ränterisken och kreditmarginalriskerna. Enligt 3 mom. avses Finansinspek-

tionen utfärda närmare föreskrifter om hur riskerna ska beaktas som delar av en helhet.

Enligt 2 mom. kan de risker som hänför sig till indirekta placeringar under vissa förutsättningar beaktas enligt placeringsstilen. Momentet gäller så kallade hedgefonder medan övriga indirekta placeringar behandlas vid solvensberäkningen på det sätt som föreskrivs i 1 mom. I fråga om placeringar som en hedgefond gjort kan man inte alltid inom den tidtabell som solvensberäkningen förutsätter eller med skäligen åtgärder få exakta uppgifter om hur den ifrågavarande placeringen exponeras för de riskfaktorer som ingår i solvensberäkningen. Hedgefonderna kan rapportera om sina placeringar på ett mer allmänt plan än vad som förutsatts i den riskklassificering som avses i lagen. En del av hedgefonderna rapporterar inte sina exponeringar och en del av dem tillämpar olika placeringsinriktningar med kraftigt varierande risker, och därför framgår det inte heller av avtalsarrangemangen mellan fonderna och placerarna direkt hur placeringen exponeras för de riskfaktorer som ingår i beräkningen. På grund av detta kan de vid solvensberäkningen inte alltid behandlas på samma sätt som övriga placeringar och därför kan riskerna med dem i stället beaktas utgående från placeringsstilen. Bestämmelser om placeringsstilar utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Om hedgefondens placeringsstil är någon av de placeringsstilar som ingår i social- och hälsovårdsministeriets förordning kan pensionsbolaget beakta de risker som hänför sig till en sådan placering i enlighet med placeringsstilen. I förordningen ska de olika klasserna för placeringsstil definieras utgående från hedgefondernas placeringsverksamhet och mål samt fondens avkastnings- och riskprofil. Riskerna i anslutning till placeringsstilen definieras i förordningen utifrån en analys som baserar sig på totalavkastningsindex som beskriver hedgefondernas historiska avkastning. I förordningen avses ingå definitioner per placeringsstil för hur de risker som avses i 11 § ska hänföras till placeringarna enligt respektive placeringsstil. De kapitalkrav som hedgefonderna föranleder ska läggas till de riskvärden som beräknats för riskklasserna och den förväntade avkastningen

ska läggas till den förväntade avkastning som beräknats för riskklasserna.

Vid behandling enligt placeringsstil avgör hedgefondens placeringsstil med andra ord vilka riskklassers risker som ska hänföras till placeringen och i vilken omfattning. Vid behandling enligt placeringsstil ska pensionsanstalten också beakta den kvarstående risken som en egen riskklass. Med kvarstående risk avses sådana risker som hänför sig till hedgefonder som inte ingår i andra riskklasser när riskerna beaktas enligt placeringsstilen.

Pensionsanstalten ska hantera indirekta placeringar konsekvent, och behandlingen av en enskild hedgefond vid solvensberäkningen får inte ändras utan grundad anledning. Då pensionsanstaltens styrelse fastställer grunderna enligt 24 § ska den också ta ställning till vilka risker som ska hänföras till hedgefonderna.

Enligt 3 mom. utfärdas närmare bestämmelser om placeringsstilarna och beaktande av riskerna enligt placeringsstil genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Genom förordning föreskrivs om olika typer av placeringsstilar och närmare om hur riskerna ska beaktas i respektive placeringsstil. Därtill får Finansinspektionen utfärda närmare föreskrifter om beaktandet av riskerna vid indirekta placeringar.

19 §. Derivatavtal. I paragrafen avses ingå bestämmelser om hur derivatavtal ska behandlas vid solvensberäkningen. Derivatavtal är bland annat optioner, terminer, futurer, kombinationer av dessa och övriga motsvarande avtal.

Enligt 1 mom. ska man vid beräkningen av riskvärdet för respektive riskklass beakta de derivatavtal som är behäftade med risk i riskklassen i fråga. Den risk som hänför sig till derivatavtalet ska i regel fastställas utgående från dess underliggande tillgång. Om derivatavtalet är behäftat med sådan placeringsrisk som inte ingår i någon av riskklasserna 1—17, ska risken beaktas som övrig risk enligt riskklass 18.

Derivatavtalen kan behandlas med två metoder: full valuation-metoden och delta-metoden. Pensionsanstaltens styrelse är med stöd av 24 § skyldig att fastställa grunderna för användning av derivatavtal.

I 2 mom. ska det ingå bestämmelser om full valuation-metoden. Enligt denna metod ska man till det riskvärde som beräknats för respektive riskklass foga den skillnad som fås då man av derivatavtalets marknadsvärde drar av derivatavtalets värde minskad med riskklassens förväntade förlust. Till riskklassens riskvärde fogas alltså det belopp som motsvarar derivatavtalets värdeminskning eller avdras det belopp som motsvarar placeringens värdeökning till följd av den förväntade förlust som hänförs till den.

Då pensionsanstalten beräknar optionens värde med full valuation-metoden ska den tid då optionen förfaller beaktas. Om optionen förfaller över ett år från beräkningstidpunkten används ett år som tid, eftersom riskerna vid solvensberäkningen bedöms med ett års tidsspann. Syftet med metoden är att motverka den snedvridning i riskvärdet som de icke-linjära optionerna kan leda till.

I 3 mom. ska det ingå bestämmelser om delta-metoden. Pensionsanstalten kan använda delta-metoden vid beräkningen av riskvärdet för en eller flera riskklasser om metoden sett till helheten inte underskattar de risker som derivatavtalet medför. Delta-metoden kan inte användas om den har en väsentlig inverkan på pensionsanstaltens solvensgräns. Pensionsanstalten ska informera Finansinspektionen om att delta-metoden används.

Enligt delta-metoden beräknas riskvärdena per riskklass med den formel som avses i 12 §, dock så att termen A_j motsvaras av derivatavtalets deltaekvivalent. Med deltaekvivalent avses produkten av marknadsvärdet av det underliggande finansiella instrumentet i derivatavtalet och derivatets delta. Med delta avses det hur känsligt marknadsvärdet på ett derivataval är för ändringar i priset på den underliggande tillgången.

Paragrafens 4 mom. innehåller bemyndigande att utfärda föreskrifter. Finansinspektionen utfärdar föreskrifter om hur derivatavtal ska beaktas vid beräkningen av den förväntade avkastningen per riskklass. Beräkningen av den förväntade avkastningen ska främst grunda sig på deltaekvivalenten. Finansinspektionen utfärdar därtill närmare föreskrifter om hur derivatavtal ska beaktas vid beräkningen av riskvärdena, principerna för

delta-metoden och om den anmälan om användning av delta-metoden som ska lämnas till Finansinspektionen.

20 §. Bankinsättningar och fordringar. I paragrafen finns bestämmelser om behandlingen av bankinsättningar och pensionsanstaltens fordringar. Behandlingen av bankinsättningar ska preciseras eftersom denna tillgångspost åtminstone tillfälligt kan vara omfattande i vissa pensionsanstalter. Enligt 1 mom. fastställs kreditmarginalrisken för bankinsättningar enligt bankens kreditbetyg. I fråga om bankinsättningar som inte är tidsbundna räknas ränte- och kreditmarginalrisken genom att man tillämpar en duration på en dag, dvs. 1/365 år.

Enligt 2 mom. ska fordringar räknas in i placeringarna. Detta gäller posten kassa och bank i balansräkningen samt övriga fordringar som ingår i balansräkningen. Detta är av betydelse då man räknar andelar av placeringar enligt 5—7 och 23 §.

Fordringar är närmast behäftade med motpartsrisk och därför beaktas inte risker enligt riskklassificeringen enligt 11 § vid dem. Motpartsrisken beaktas normalt på det sätt som föreskrivs i 5—8 §. Motpartsrisken beräknas emellertid inte om det är fråga om fordringar i fråga om ansvarsfördelning eller fordringar i fråga om statsandelar i enlighet med lagen om sjömanspensioner eller lagen om pension för lantbruksföretagare.

21 §. Övriga väsentliga risker som hänför sig till placeringar. I paragrafen finns bestämmelser om beräkningen av riskklass 18.

Enligt 1 mom. ska övriga väsentliga risker som hänför sig till placeringarna beaktas i pensionsanstaltens egen beräkningsmetod. Med övriga väsentliga risker som hänför sig till placeringar avses sådana risker som hänför sig till pensionsanstaltens placeringar och som inte ingår i de övriga riskklasserna och som har betydande inverkan på pensionsanstaltens solvensgräns. Med risker som hänför sig till placeringarna avses uttryckligen marknadsrisker och inte till exempel operativa risker. I denna klass kan man inte klassa sådana risker som redan beaktas i andra riskklasser.

Pensionsanstalten beräknar ett riskvärde för riskklass 18 enligt sin egen beräkningsmetod samt fastställer den korrelation med vilken

riskvärdet kombineras med övriga riskklasser. Konstanterna ska fastställas på ett trygghetsätt och vid beräkningen av dem ska man beakta den empiriska informationen om riskerna i olika placeringar och om placeringsmarknaden. Riskerna ska bedömas med ett års tidsspänn och på den trygghetsnivå som tillämpas på beräkningen av solvensen. Om klassen med övriga risker som hänför sig till placeringar omfattar flera risker ska pensionsanstalten beräkna ett riskvärde separat för varje risk, varefter riskvärdena för alla risker ska räknas ihop som absolut värde. Det riskvärde för riskklassen som beräknats på detta sätt kombineras med övriga marknadsrisker enligt den korrelation som pensionsanstalten fastställt. Bestämmelser om väntevärdet av avkastning för riskklass ska utfärdas genom förordning av statsrådet med stöd av 13 § 3 mom.

Enligt 2 mom. ska pensionsanstalten informera Finansinspektionen om att beräkningsmetoden används samt motivera användningen av den och uppge vad metoden och värdet av de konstanter som används i den baserar sig på. Pensionsanstalten ska dokumentera fastställandet av beräkningsmetoden på så sätt att Finansinspektionen på basis av motiveringarna kan övervaka att beräkningen är ändamålsenlig. Beräkningsmodellen ska tas fram genom att utnyttja den sakkunskap om riskhantering vid placeringsverksamhet som pensionsanstalten har tillgång till.

Finansinspektionen kan förutsätta att anstalten ändrar beräkningsmetoden eller värdet av konstanterna om Finansinspektionen anser att den metod eller de konstanter som pensionsanstalten använder inte ger en korrekt bild av pensionsanstaltens risker.

Paragrafens 3 mom. innehåller bemyndigande att utfärda föreskrifter. Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om principerna för beräkningsmetoden och den rapportering som hänför sig till metoden.

22 §. Beräkning av koncentrationsrisken. Enligt 1 mom. ska koncentrationsrisken beaktas vid solvensberäkningen när det är fråga om noterade aktier. Om placeringarna är koncentrerade i enskilda placeringsobjekt minskar diversifieringsnyttan och risken ökar. Därför ska koncentrationsrisken beak-

tas då den förväntade förlusten för aktieriskklasserna 1—4 beräknas. Syftet med beräkningen av koncentrationsrisken är att beakta det ökade solvensbehovet till följd av alltför stora aktieriskkoncentrationer. Om gränsvärdet för koncentrationsrisk överskrids ökar beloppet av förväntad förlust i aktieriskklasserna, vilket ökar behovet av solvenskapital. Koncentrationsrisken och motpartsrisken för andra placeringar beaktas enligt bestämmelserna om diversifiering av placeringarna enligt 2 kap.

I 2 mom. ska det ingå närmare bestämmelser om beräkning av koncentrationsrisken. Vid beräkning av riskvärdet för aktieriskklasserna 1—4 fogas till alla klassers förväntade förlust ett tal som beräknas enligt den formel som avses i 2 mom. Koncentrationsrisken ökar den förväntade förlusten endast om andelen av en enskild placering som innehåller aktierisk av alla sammanlagda exponeringar för risker enligt aktieriskklasserna 1—4 överstiger gränsvärdet ϵ .

Enligt 3 mom. ska bestämmelser om gränsvärdet för koncentrationsrisken ϵ och om konstanten α , som beskriver riskökningen till följd av den koncentration som överstiger gränsvärdet, utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 §. Beräkning av solvensgränsen. Paragrafen avses innehålla bestämmelser om beräkning av solvensgränsen. Det solvenskapitalbelopp som motsvarar solvensgränsen motsvarar behovet av solvenskapital under ett år i ogynnsamma förhållanden med beaktande av försäkringsrisken och de risker som hänför sig till olika placeringar. Kravet på solvenskapital, dvs. solvensgränsen är desto högre ju högre risk arbetspensionsanstaltens placeringar är behäftade med.

I 1 mom. föreslås en beräkningsformel för solvensgränsen. Vid beräkningen av solvensgränsen kombineras riskvärdet och den förväntade avkastningen för varje riskklass så att de bildar pensionsanstaltens solvensgräns. De riskvärden som beräknas för riskklasserna beskriver hur mycket solvenskapital en enskild risk kräver. Riskklassernas förväntade avkastning beskriver hur mycket de placeringar som exponerats för risken i genomsnitt avkastar. Riskklassernas förväntade avkastning behövs i beräkningsformeln för sol-

vensgränsen för att de riskklassspecifika riskvärdena ska kunna kombineras med korrelationskoefficienter.

Korrelationen mellan de olika riskklasserna beaktas med hjälp av korrelationskoefficienter. Korrelationen beskriver graden av parallellitet. Vid solvensberäkningen kan man med hjälp av korrelationen bedöma hur sannolikt det är att riskerna realiserar samtidigt. Om riskerna korrelerar sinsemellan är det sannolikt att de realiserar samtidigt, och således kan till exempel placeringsförluster realiserar samma år. Om riskerna inte korrelerar kommer de sannolikt inte att realiserar samtidigt, och när korrelationen beaktas minskar kravet på solvenskapital.

Även basis-risken ska beaktas vid beräkning av solvensgränsen. Med basis-risk avses att den placering som skyddas och det instrument som används som skydd reagerar på olika sätt. Basis-risk uppkommer till exempel om man skyddar en placering mot aktierisk med en derivatplacering som inte ger fullt skydd mot aktierisken, om till exempel derivatavtalets underliggande tillgång avviker från fördelningen i den aktieportfölj som ska skyddas. Basis-risken beaktas vid solvensberäkningen genom att lägga till basis-riskens andel till riskvärdena.

I 2 mom. fastställs en nedre gräns för solvensgränsen, som är oberoende av beräkningsformeln och som utgör 5 procent av placeringarna. Syftet med den nedre gränsen är att uppmuntra pensionsanstalterna att sträva efter måttlig avkastning i placeringsverksamheten samt å andra sidan att skydda de försäkrade förmånerna med ett tillräckligt minimibelopp av solvenskapital.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det om bemyndiganden att utfärda förordningar. Bestämmelser om värdet av konstanten β_j , som beskriver den riskökning som beror på skillnaden mellan långa och korta positioner, och om korrelationerna mellan riskklasserna utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 kap. Särskilda bestämmelser

24 §. De grunder som pensionsanstaltens styrelse ska fastställa. I paragrafen föreskrivs de grunder för solvensberäkningen som styrelsen ska fastställa. Enligt 1 mom. ska sty-

relsen fastställa de grunder som hänför sig till beaktande av risker med indirekta placeringar, användning av derivatavtal, användning av riskklass 18 samt beräkning av durationen för de placeringar som exponerats för ränte- och kreditmarginalrisk. Grunderna ska fastställas genom att utnyttja sakkunskap om riskhantering vid placeringsverksamheten.

Grunderna ska fogas till pensionsanstaltens placeringsplan. Detta motsvarar nuvarande praxis, enligt vilken grunderna för klassificeringen vid solvensberäkningen ska fogas till placeringsplanen. Placeringsplanen ska vara uppdaterad, och detta gäller således även grunderna för beaktandet av riskerna.

Bestämmelsen har som syfte att betona styrelsens ansvar och skyldighet att styra och övervaka beaktandet av pensionsanstaltens risker vid solvensberäkningen. Bestämmelser om styrelsens ansvar ingår också i den nuvarande lagen. Enligt 5 § i nämnda lag ska pensionsanstaltens styrelse besluta om grunderna för klassificeringen av placeringarna och enligt 8 § om grunderna för användning av derivatavtal.

Av grunderna för beaktandet av riskerna med indirekta placeringar ska framgå hur pensionsanstalten tillämpar 18 §. Särskild uppmärksamhet ska fästas vid att pensionsanstaltens förfarande vid beaktandet av risker med indirekta placeringar ska framhäva riskerna med ifrågavarande placeringar. Av grunderna för användning av derivatavtal ska framgå åtminstone hur pensionsanstalten tillämpar 19 § och de fullmakter i euro som gäller derivatavtal samt den tillåtna maximala förlusten och dess betydelse för pensionsanstaltens solvens. Grunderna ska också omfatta pensionsanstaltens grunder för användning av riskklass 18. I riskklass 18 ingår sådana placeringar som enligt pensionsanstalten är behäftade med sådana risker som inte ingår i de övriga riskklasserna vid solvensberäkningen. Av grunderna ska särskilt framgå hur pensionsanstalten tillämpar 21 § och hur anstalten motiverar användningen av riskklass 18. Därtill ska det i grunderna anges om man vid beräkningen av ränte- och kreditmarginalrisken använder duration per placering eller genomsnittlig duration.

Enligt 2 mom. ska pensionsanstaltens styrelse övervaka att grunderna är uppdaterade

och tillämpningen av dem. Därtill ska styrelsen övervaka den risk för pensionsanstalten som tillämpningen av grunderna avseende derivatavtalen medför. Styrelsen ska årligen godkänna en redogörelse för de totala konsekvenserna av tillämpningen av grunderna för derivatavtal för pensionsanstaltens solvensgräns. Redogörelsen ska lämnas till Finansinspektionen. Alla grunder ska tas fram på så sätt att Finansinspektionen på basis av dem kan bedöma om riskerna beaktas på ett lagenligt sätt och vilken inverkan principerna har på pensionsanstaltens solvensgräns.

Paragrafens 3 mom. innehåller bemyndigande att utfärda föreskrifter. Försäkringsinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om utarbetandet av ovan nämnda grunder.

25 §. *Värdering av tillgångar.* På motsvarande sätt som i 21 § i den nuvarande lagen ska placeringarna vid beräkning av solvensgränsen värderas till verkligt värde.

26 §. *Förvaring av tillgångar.* I paragrafen ingår bestämmelser om förvaring av pensionsanstaltens tillgångar. Bestämmelsen motsvarar i huvuddrag 20 § i den gällande lagen. Pensionsanstaltens tillgångar ska förvaras på ett tillförlitligt sätt. Om ett värdepapper ingår i ett värdeandelsregister, ska registret stå under offentlig tillsyn.

27 §. *Dispens.* I paragrafen föreskrivs om dispensförfarande, enligt vilket Finansinspektionen på ansökan av pensionsanstalten enligt vissa förutsättningar kan höja den begränsning för diversifiering av placeringar som avses i 6 §. Finansinspektionen kan för högst två år i sänder höja begränsningen för ett eller flera samfund till högst 10 procent av placeringarna. För att höjningen ska kunna göras förutsätts det att det är motiverat med beaktande av samfundets risker. Finansinspektionen ska, när den fattar detta beslut, särskilt beakta hur beslutet påverkar den totala riskexponeringen i fråga om pensionsanstaltens placeringar och den diversifiering av placeringarna som avses i 4 §. Således ska dispensen vara motiverad med tanke på de risker som hänför sig till samfundet, de totala risker som hänför sig till pensionsanstaltens placeringar och kravet på diversifiering av placeringarna.

Dispens kan beviljas för placeringar i ett samfund som kan anses vara mycket tryggt.

Sådana samfund är kommuner eller övriga offentliga samfund som har rätt att uppbära skatt. Därtill ska placeringarna i samfundet ha gjorts främst med placeringsinstrument med låg risk. Den högre procentgräns som beviljats med dispens ska användas vid tillämpning av 8 §.

28 §. Exceptionella omständigheter. I paragrafen föreskrivs om exceptionella omständigheter på finansmarknaden. Bestämelsen motsvarar 23 § om exceptionella omständigheter i den nuvarande lagen.

29 §. Ikraftträdande. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om lagens ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2017. Syftet är att pensionsanstalterna efter att lagen stadfästs ska hinna anpassa sin placeringsverksamhet till kraven enligt den nya solvenslagen.

Enligt 2 mom. föreslås det att lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) ska upphävas eftersom den nya lagen ersätter den.

1.2 Lag om temporär ändring av 168 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare

168 §. Uppgörande av beräkningsgrunder. I 3 mom. ska den viktcoefficient som används vid beräkningen av aktieavkastningskoefficienten ändras. Viktkoefficienten ska höjas från 15 till 20 procent på så sätt att en pensionsanstalts andel av aktieplaceringarna kan vara högst 20 procent vid beräkning av aktiernas genomsnittliga årsavkastning.

Syftet med viktcoefficienten är att begränsa en enskild pensionsanstalts inverkan på aktieavkastningskoefficienten. Begränsningen ska även balansera inverkan av arbetspensionsbolagen och å andra sidan pensionsstiftelsernas och -kassornas samt Sjömanspensionskassans inverkan på resultatet.

Det är motiverat med en höjning av viktcoefficienten eftersom antalet pensionsanstalter har sjunkit. I början av 2014 fusionerades två arbetspensionsförsäkringsbolag och även antalet pensionsstiftelser har sjunkit under de senaste åren. Den nuvarande viktbeogränsningen leder till att arbetspensionsförsäk-

ringsbolagens viktandel sjunker från cirka 83 procent till cirka 73 procent. På motsvarande sätt ökar pensionsstiftelsernas och -kassornas samt Sjömanspensionskassans andel från cirka 17 procent till cirka 27 procent. Utan viktbeogränsningen är bolagens andel cirka 94 procent. En höjning av viktcoefficienten till 20 procent leder till att aktieavkastningskoefficienterna inte ändras på grund av fusionen.

Den nya viktcoefficienten ska för första gången tillämpas vid beräkning av aktieavkastningskoefficienten för första kvartalet 2015.

1.3 Lagen om pension för arbetstagare

168 §. Uppgörande av beräkningsgrunder. I 2 mom. föreskrivs om beräkningsgrunderna avseende det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret. Hänvisningen till ansvarsskulden enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ska slopas i momentet. Eftersom den ansvarsskuld som solvensberäkningen grundar sig på inte längre definieras i den föreslagna solvenslagen, ska momentet innehålla separata bestämmelser om ansvarsskulden som ska beaktas vid beräkningen av andelen av det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret. Av pensionsanstaltens ansvarsskuld avdras arbetspensionsförsäkringsbolagens ofördelade tilläggsförsäkringsansvar, pensionsstiftelsers och försäkringskassors tilläggsförsäkringsansvar, utjämningsbelopp, de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret (vissa obetalda arbetspensionsförsäkringsavgifter), ansvarsskuld till följd av APL-tilläggs pensionskydd, ansvarsskuld enligt lagen om pension för företagare och den ansvarsskuld som uppstår av det tilläggs pensionskydd som avses i lagen om införande av lagen om pension för företagare.

I 3 mom. föreskrivs hur aktiernas genomsnittliga årsavkastningsprocent, dvs. aktieavkastningskoefficienten fastställs. Aktieavkastningskoefficienten beräknas på basis av den genomsnittliga årsavkastningen av de placeringar som hänförs till punkt 1 i grupp IV enligt den gällande lagen om beräkning

av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Gruppen omfattar de aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser med vilka offentlig handel bedrivs i en EES- eller OECD-stat.

Eftersom denna klass inte längre ingår i den ändrade solvensmodellen ska det sätt på vilket aktieavkastningskoefficienten fastställs ändras. Enligt momentet ska aktieavkastningskoefficienten avse den genomsnittliga årsavkastningen, minskad med procentenhet, av de aktieplaceringar som är föremål för handel på en reglerad marknad i en utvecklad stat enligt 11 § i den föreslagna solvenslagen. Vid beräkningen av aktieavkastningskoefficienten beaktas således endast de direkta placeringar i noterade aktier som vid solvensberäkningen är behäftade med risk enligt klasserna 1—3. Derivatavtal, aktier noterade i tillväxtländer och onoterade aktier ska inte beaktas vid beräkningen. Det nya sättet för fastställande av aktieavkastningskoefficienten ska för första gången tillämpas på beräkningen av aktieavkastningskoefficienten för första kvartalet 2017. På basis av övergångsbestämmelsen i lagen ska man på beräkning av aktieavkastningskoefficienten för sista kvartalet 2016 och på beräkning av det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret tillämpa 168 § i lagen om pension för arbetstagare sådan den lydte vid utgången av 2016. Med andra ord ska 168 § 3 mom. i lagen om temporär ändring av 168 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare och 168 § 2 mom. i den nuvarande lagen tillämpas.

Därtill ska det i 3 mom. ingå en ändring av den viktcoefficient som används vid beräkning av aktieavkastningskoefficienten, och denna ändring avses genom en temporär lag ingå i lagen om pension för arbetstagare redan innan den nya solvensmodellen träder i kraft.

171 §. Komplettering av ålderspensionsansvaret. Hänvisningen i 2 mom. till ansvarsskulder enligt 10 § 2 mom. i den gällande solvenslagen ändras så att den avser de ansvarsskulder som är grunden för det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret som avses i 168 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

201 §. Uppgifter för komplettering av ålderspensionsåtagandena. Ändringar av teknisk natur föreslås i paragrafen. Termen verksamhetskapital ska ersättas med den nya termen solvenskapital. Därtill ska paragrafen på grund av den föreslagna ändringen i 168 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare ändras så att Pensionsskyddscentralen har rätt att få behövliga uppgifter om belopp och avkastning av de aktieplaceringar som är föremål för handel på en reglerad marknad i en utvecklad stat.

1.4 Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 §. Lagens tillämpningsområde. Paragrafens 3 mom. innehåller en förteckning över de bestämmelser i försäkringsbolagslagen som inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. Enligt den gällande bestämmelsen tillämpas 10 kap. i försäkringsbolagslagen inte på arbetspensionsförsäkringsbolag med undantag för 3 § om beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas. Eftersom bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden som gäller arbetspensionsförsäkringsbolag i och med den nya solvenslagen kommer att slopas, ska inte heller 10 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen längre tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

13 a §. Granskning av täckningsförteckningen. Det föreslås att paragrafen upphävs som obehövlig eftersom arbetspensionsförsäkringsbolagen inte längre behöver upprätthålla en täckningsförteckning.

15 §. Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas och täckning för ansvarsskulden. Det föreslås att paragrafen upphävs som obehövlig eftersom den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar inte omfattar bestämmelser om täckning av ansvarsskulden.

17 §. Solvensgräns och krav på minimikapital. Hänvisningen i 1 mom. till den gällande lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ska ersättas med en hänvisning till den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar. Därtill ska be-

stämelsen ändras så att den motsvarar bestämmelserna i den föreslagna lagen. Försäkringsrörelsens och placeringarnas risker ska beaktas vid beräkning av solvensgränsen.

18 §. Överföringar till det fördelade och det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret. I 1 mom. ingår bestämmelser om solvenskapitalets maximibelopp och om att då det för andra året i följd överskrids, ska arbetspensionsförsäkringsbolaget överföra medel till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret. För närvarande är maximibeloppet solvensgränsens fyrdubbla belopp.

Eftersom solvenskapitalets maximibelopp är bundet till solvensgränsen är det bundet till verksamhetens risk. Tanken är att om solvensen sett till risken är på en betryggande nivå ska överskottet återbetalas till försäkringstagarna enligt skälighetsprincipen. Överskottet delas inte genast ut i sin helhet, utan en tredjedel delas ut om solvenskapitalet överskrider maximibeloppet för andra året i följd. Syftet med detta är man vill beakta snabba och tillfälliga variationer i placerings-tillgångarna.

Till följd av ändringen i solvensgränsens beräkningssätt ändras mätaren för solvensgränsen. Därför föreslås det att maximibeloppet av solvenskapitalet ska fastställas på nytt så att det är solvensgränsens trefaldiga belopp. Dimensionerat på detta sätt är solvenskapitalets maximibelopp på ungefär samma nivå som nu mätt med solvensgraden (solvenskapitalet i proportion till ansvarsskulden). När solvensgraden är låg, dvs. när placeringsverksamheten är behäftad med låg risk, är solvenskapitalets maximibelopp relativt lågt oberoende av beräkningssättet. Om ett arbetspensionsförsäkringsbolag vill övergå till placeringar med lägre risk kan ett lågt maximibelopp leda till onödig upplösning av solvenskapitalet i och med att solvenskapitalets maximibelopp överskrids. Därför föreslås det att solvenskapitalets maximibelopp dock alltid är minst fyrtio procent av ansvarsskulden, minskad med ofördelat tilläggsförsäkringsansvar, utjämningsbelopp och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret.

23 §. Begränsningar av vinstutdelningen. Bestämmelserna om uppfyllandet av kraven

på täckning av ansvarsskulden i 1 och 2 mom. ska upphävas som obehövlige. Den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar omfattar inga krav på täckning av ansvarsskulden.

29 §. Arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag och delning. Enligt det gällande 1 mom. ska arbetspensionsförsäkringsbolag till Finansinspektionen i samband med ansökan om samtycke lämna in en beräkning över det överlåtande bolagets ansvarsskuld och täckningen för den samt över bolagets solvenskapital. Eftersom det föreslås att bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden ska slopas, ska bestämmelsen ändras så att arbetspensionsförsäkringsbolaget ska lämna in en beräkning över det överlåtande bolagets ansvarsskuld och solvenskapital samt över de placeringar som täcker dem.

29 e §. Solvenskapital som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd. Den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar innehåller inte längre bestämmelser om fastställandet av den ansvarsskuld som används vid solvensberäkningen, vilket innebär att den inte längre kan användas som grund för beräkningen av det belopp som avses i 2 mom. Således ska den ansvarsskuld enligt vilken beloppet ska beräknas fastställas i lagen. Definitionen motsvarar till sitt innehåll den definition av ansvarsskuld som används vid solvensberäkningen som ingår i den gällande lagen. Det belopp som avses i 2 mom. ska beräknas som en procentandel av ansvarsskulden, minskad med ofördelat tilläggsförsäkringsansvar, utjämningsbelopp och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret.

Också bestämmelsen om beräkningen av procentandelen i 2 mom. ska ändras. Solvensgränsen enligt den nya solvenslagen är ett tal i euro, medan solvensgränsen enligt den gällande lagen beräknas som en procentandel av den ansvarsskuld som används vid beräkningen av solvensen. För att beräkningen av procentandelen ska ge samma resultat

som nu, ska man vid beräkningen av procentandelen enligt 2 mom. använda det dubbla beloppet av medianen för förhållandet mellan pensionsanstaltens solvensgräns och de placeringar som används vid beräkningen av den.

Det föreslås att hänvisningen till bestämmelserna om fastställande av den ansvarsskuld som används vid beräkning av solvensen ska slopas i 5 mom., eftersom den föreslagna solvenslagen inte längre innehåller bestämmelser om den ansvarsskuld som används vid solvensberäkningen.

29 f §. *Tillgångar som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd. I paragrafens 1 mom. görs en korrigering. I bestämmelsen används termen verksamhetskapital som överförs, trots att begreppet verksamhetskapital som överförs i början av 2013 ändrades till solvenskapital som överförs.*

1.5 Försäkringsbolagslagen

19 kap. Fusion och inlösen av minoritetsaktier

3 §. *Fusionsplan och en revisors yttrande.* Enligt förslaget ska man i 1 mom. 4 punkten slopa hänvisningen till kraven på täckning för ansvarsskulden som gäller arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar inte innehåller bestämmelser om täckning av ansvarsskulden. Därtill avses hänvisningen i 4 punkten till den gällande lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ersättas med en hänvisning till den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

21 kap. Överlåtelse av försäkringsbeståndet

2 §. *Plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet.* Det föreslås att i 2 mom. 9 punkten görs motsvarande ändringar som i 19 kap. 3 §.

22 kap. Ändring av bolagsform

2 §. *Ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt.* Det föreslås att i 2 mom. görs motsvarande ändringar som i 19 kap. 3 §. Dessutom föreslås att benämningen försäkringsinspektionen ersätts med Finansinspektionen.

25 kap. Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholding-sammanslutningar

9 §. *Förbud att överlåta och pantsätta egendom.* Enligt förslaget ska man i 1 mom. 1 punkten slopa hänvisningen till kraven på täckning för ansvarsskulden som gäller arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar inte innehåller bestämmelser om täckning av ansvarsskulden. Dessutom ska ordalydelsen i 2 punkten i samma moment ändras så att den motsvarar nuvarande begrepp. I 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag finns bestämmelser om krav på minimikapital, inte verksamhetskapitalets minimibelopp.

1.6 Lagen om sjömanspensioner

184 §. *Styrelsens uppgifter.* Hänvisningen i 1 mom. 10 punkten till den gällande lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ska enligt förslaget ersättas med en hänvisning till den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

193 a §. *Särskilda bestämmelser om revision i pensionskassan.* Det föreslås att paragrafens 2 mom. om granskning av täckningsförteckningen upphävs som obehövlig eftersom den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar inte omfattar bestämmelser om täckning av ansvarsskulden. Hänvisningen till 2 mom., som enligt förslaget ska upphävas, ska slopas i 3 mom.

201 §. *Täckning av ansvarsskulden.* Det föreslås att paragrafen upphävs som obehövlig eftersom den föreslagna lagen om beräkning

av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar inte omfattar bestämmelser om täckning av ansvarsskulden.

208 §. *Beräkning av solvensgräns och solvenskapital.* Det föreslås att omnämmandet av användning av ansvarsskuld vid beräkning av solvensen slopas i 1 mom., eftersom solvensberäkningen inte längre baserar sig på ansvarsskulden. Därtill avses hänvisningen till den gällande lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ersättas med en hänvisning till den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

Hänvisningen i 2 mom. till ansvarsskulden enligt 1 mom. ska ändras så att den gäller 202 §, eftersom omnämmandet av ansvarsskulden ska slopas i 1 mom.

1.7 Lag om pension för lantbruksföretagare

125 §. *Ansvarsskuld och diversifiering av placeringar.* Paragrafens rubrik ska ändras till Ansvarsskuld och diversifiering av placeringar eftersom bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden slopas. På samma grunder ska också hänvisningarna till täckning av ansvarsskulden i 4 mom. slopas. Också bemyndigandet att utfärda förordning om poster som är jämförbara med ansvarsskuld och poster som får dras av ska slopas i momentet. I bestämmelsen i momentet uppges att diversifieringen av pensionsanstaltens placeringstillgångar ska följa den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

128 a §. Särskilda bestämmelser om revision i pensionsanstalten. Det föreslås att paragrafens 2 mom. om granskning av täckningsförteckningen upphävs som obehövlig eftersom den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar inte omfattar bestämmelser om täckning av ansvarsskulden. Hänvisningen till 2 mom., som enligt förslaget ska upphävas, ska slopas i 3 mom.

1.8 Lagen om pensionsstiftelser

1 §. Hänvisningen till tillämpningsområdet enligt 5 mom. ska kompletteras så att bestämmelserna i 46 § inte alls tillämpas på en B-pensionsstiftelse eller på en AB-pensionsstiftelses B-avdelning, eftersom bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden i den nya solvenslagen slopas i fråga om pensionsstiftelser som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet.

2 §. Paragrafens 1 mom. 9 punkt slopas som obehövlig, eftersom bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden i den nya solvenslagen slopas i fråga om pensionsstiftelser som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet.

6 §. Det föreslås att ordalydelsen i 2 mom. ändras eftersom B-avdelningen i fortsättningen inte omfattas av bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden. I fråga om B-avdelningen används ordet tillgångar och i fråga om A-avdelningen begreppet tillgångar som utgör täckning för pensionsansvar.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om överläggning. Eftersom B-avdelningen inte längre omfattas av bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden, föreslås det att termen överläggning endast används i fråga om A-avdelningen. B-avdelningens tillgångar kan överföras till täckning för A-avdelningens pensionsansvar om B-avdelningens tillgångar i samband med bokslutet uppskattas överstiga beloppet av pensionsansvar och övriga skulder och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av B-avdelningens pensionsansvar och övriga skulder. Då kan man överföra det belopp som motsvarar den överskjutande delen till täckning för pensionsansvar.

45 §. Omnämmandet av godtagbara säkerheter för täckande av pensionsansvaret i 1 mom. ska slopas eftersom bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden slopas.

Paragrafens 4 och 5 mom. ska ändras på grund av de ändringar som föreslås i 48 c § avseende solvenskapitalets maximibelopp. Återbetalningarna till arbetsgivaren ska bindas till solvenskapitalets maximibelopp eftersom maximibeloppet inte längre är det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen.

46 §. Paragrafens 1 mom. ska slopas som obehövt, eftersom bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden i den nya solvenslagen slopas i fråga om pensionsstiftelser som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet. Inte heller övriga moment i paragrafen tillämpas på en B-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelses B-avdelning på grund av ändringen i 1 § om tillämpningsområde.

48 b §. Bestämmelsen ska ändras så att den motsvarar bestämmelserna i den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar. Försäkringsrörelsens och placeringarnas risker ska beaktas vid fastställande av solvensgränsen.

48 c §. I 2 mom. föreskrivs om solvenskapitalets maximibelopp upp till vilket pensionsstiftelsen kan utöka tilläggsförsäkringsansvaret genom understödsavgifter. För närvarande är maximibeloppet solvensgränsens fyrdubbla belopp. Eftersom solvenskapitalets maximibelopp är bundet till solvensgränsen är det bundet till verksamhetens risk.

Till följd av ändringen i solvensgränsens beräkningssätt ändras mätaren för solvensgränsen. Därför föreslås det att maximibeloppet av solvenskapitalet ska fastställas på nytt så att det är solvensgränsens trefaldiga belopp. Dimensionerat på detta sätt är solvenskapitalets maximibelopp på ungefär samma nivå som nu mätt med solvensgraden (solvenskapitalet i proportion till pensionsansvaret). När solvensgraden är låg, dvs. när placeringsverksamheten är behäftad med låg risk, är solvenskapitalets maximibelopp relativt lågt oberoende av beräkningssättet. Om en pensionsstiftelse vill övergå till placeringar med lägre risk kan ett lågt maximibelopp leda till onödig upplösning av solvenskapitalet i och med att solvenskapitalets maximibelopp överskrider. Därför föreslås det att solvenskapitalets maximibelopp dock alltid är minst femtio procent av pensionsansvaret, minskat med tilläggsförsäkringsansvar. Den nedre gränsen för maximibeloppet avses vara högre än hos arbetspensionsförsäkringsbolag eftersom pensionsstiftelserna i allmänhet är små aktörer och de således ofta har ett behov att gardera sig mot till exempel försäkringsrisker med ett större solvenskapitalbelopp än

arbetspensionsförsäkringsbolagen. Pensionsstiftelser och -kassor har också historiskt sett i genomsnitt haft en betydligt högre solvens än arbetspensionsförsäkringsbolagen.

Paragrafens 3 och 4 mom. ska ändras enligt samma grunder som solvenskapitalets maximibelopp. När mätaren för solvensgränsen ändras ska gränsen för fri användning av pensionsstiftelsens understödsavgifter sänkas för att den i genomsnitt ska motsvara den nuvarande gränsen. Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna så att solvenskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,3 gånger. Om en pensionsstiftelses solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,3 gånger efter tillämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen kan tilläggsförsäkringsansvaret upplösas för sänkning av försäkringspremierna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen kan ge kundgottgörelser.

48 g §. Hänvisningen i 4 mom. till den gällande lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ska enligt förslaget ersättas med en hänvisning till den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

116 §. Paragrafens 6 punkt ska ändras på motsvarande grunder som 6 § 3 mom.

120 §. Paragrafens 1 och 3 punkt ska ändras på motsvarande grunder som 6 § 3 mom.

121 §. Paragrafen ska ändras, eftersom bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden i den nya solvenslagen slopas i fråga om pensionsstiftelser som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet. Bestämmelser om A-sampensionsstiftelse och AB-sampensionsstiftelses A-avdelning ska ingå i 1 mom. och bestämmelser om B-sampensionsstiftelse och AB-sampensionsstiftelses B-avdelning i 2 mom.

1.9 Lagen om försäkringskassor

2 §. Hänvisningen till tillämpningsområdet enligt 1 mom. ska kompletteras så att bestämmelserna i 83 § inte alls tillämpas på en pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet, eftersom be-

stämmelserna om täckning av ansvarsskulden i den nya solvenslagen slopas i fråga om dessa pensionskassor. Därtill ska de föräldrade laghänvisningarna i paragrafen korrigeras.

8 a §. Paragrafens 2 och 5 mom. ska ändras eftersom pensionskassor som bedriver lagstadgad verksamhet inte längre omfattas av bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden. Termen övertäckning ska endast användas i fråga om en avdelning som beviljar tilläggsförmåner vid en pensionskassa. Innehållet i bestämmelsen ändras dock inte. Tillgångar på en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet får överföras till en avdelning som beviljar tilläggsförmåner för täckning av ansvarsskulden, om tillgångarna på en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens ansvarsskuld och övriga skulder förutsatt att Finansinspektionen samtycker till detta och att solvenskapitalet är minst solvensgränsens dubbla belopp efter överföringen. Då kan man överföra det belopp som motsvarar den överskjutande delen till täckning för ansvarsskulden.

83 §. Paragrafens 8 mom. ska slopas som obehövligt, eftersom bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden enligt förslaget ska slopas i fråga om pensionskassor som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet.

83 a §. Paragrafens 1 och 3 mom. ska ändras på grund av de ändringar som föreslås i 83 d § avseende solvenskapitalets maximibelopp. Återbetalningarna till pensionskassans delägare ska bindas till solvenskapitalets maximibelopp eftersom maximibeloppet inte längre är det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen.

83 c §. Bestämmelsen ska ändras så att den motsvarar bestämmelserna i den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar. Försäkringsrörelsens och placeringarnas risker ska beaktas vid fastställande av solvensgränsen.

83 d §. I 2 mom. föreskrivs om solvenskapitalets maximibelopp upp till vilket pensionskassan kan utöka tilläggsförsäkringsansvaret genom försäkringspremier. För närvarande är maximibeloppet solvensgränsens

fyrdubbla belopp. Eftersom solvenskapitalets maximibelopp är bundet till solvensgränsen är det bundet till verksamhetens risk.

Till följd av ändringen i solvensgränsens beräkningssätt ändras mätaren för solvensgränsen. Därför föreslås det att maximibeloppet av solvenskapitalet ska fastställas på nytt så att det är solvensgränsens trefaldiga belopp. Dimensionerat på detta sätt är solvenskapitalets maximibelopp på ungefär samma nivå som nu mätt med solvensgraden (solvenskapitalet i proportion till ansvarsskulden). När solvensgraden är låg, dvs. när placeringsverksamheten är behäftad med låg risk, är solvenskapitalets maximibelopp relativt lågt oberoende av beräkningssättet. Om en pensionskassa vill övergå till placeringar med lägre risk kan ett lågt maximibelopp leda till onödig upplösning av solvenskapitalet i och med att solvenskapitalets maximibelopp överskrids. Därför föreslås det att solvenskapitalets maximibelopp dock alltid är minst femtio procent av ansvarsskulden, minskad med tilläggsförsäkringsansvar, utjämningsbelopp och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret. Den nedre gränsen för maximibeloppet avses vara högre än hos arbetspensionsförsäkringsbolag eftersom pensionskassorna i allmänhet är små aktörer och således ofta har ett behov att gardera sig mot till exempel försäkringsrisker med ett större solvenskapitalbelopp än arbetspensionsförsäkringsbolagen. Pensionsstiftelser och -kassor har också historiskt sett i genomsnitt haft en betydligt högre solvens än arbetspensionsförsäkringsbolagen.

Paragrafens 3 och 4 mom. ska ändras enligt samma grunder som solvenskapitalets maximibelopp. När mätaren för solvensgränsen ändras ska gränsen för fri användning av pensionskassans försäkringspremier sänkas för att den i genomsnitt ska motsvara den nuvarande gränsen. Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för sänkning av försäkringspremierna så att solvenskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,3 gånger. Om en pensionskassas solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,3 gånger efter tillämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen, kan tilläggsförsäkrings-

ansvaret upplösas för sänkning av försäkringspremierna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen kan ge kundgottgörelser.

83 u §. Hänvisningen i 4 mom. till den gällande lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ska ersättas med en hänvisning till den föreslagna lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Värdet av de konstanter som används vid solvensberäkningen ska utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet utfärdas således bestämmelser om den förväntade förlusten och väntevärdet för avkastningen för varje riskklass, de konstanter som beskriver korrelationerna mellan riskklasserna samt andra särskilda konstanter. Förordningen bereds vid social- och hälsovårdsministeriet som under beredningen ska höra Finansinspektionen. Närmare bestämmelser om fastställandet av värdet av konstanterna avses ingå i 9 § i den föreslagna solvenslagen. I lagen ska fortsättningsvis ingå statsrådets bemyndigande att utfärda förordning om exceptionella omständigheter.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om den kreditklassificering som tillämpas vid solvensberäkningen och om tillämpning av den samt om de kreditbetyg i kreditklass 2 som kan anses vara tillräckligt betryggande. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas därtill närmare bestämmelser om beaktande av indirekta placeringar i enlighet med placeringsstilen.

I lagen ingår också bemyndigande för Finansinspektionen att utfärda föreskrifter. Finansinspektionen ska utfärda närmare föreskrifter om beräkning av gränobeloppet för säkerhet för skuldförbindelser, stater som ingår i utvecklade stater respektive tillväxtländer, beräkning av det genomsnittliga kreditbetyget för indirekta placeringar, detaljer i fråga om beräkningen av valutarisk, behandlingen av korta positioner i placeringar som exponerats för råvarurisk vid solvensberäkningen, beaktande av derivatavtal vid beräkning av den förväntade avkastningen och riskvärdet för riskklassen, principer för beräkningsmetoden i fråga om derivatavtal, meddelande till Finansinspektionen om att derivatavtal används, principer för beräkningsmetoden för övriga risker och rapportering i anslutning till den samt utarbetande av de grunder som pensionsanstaltens styrelse ska fastställa. Därtill kan Finansinspektionen utfärda närmare föreskrifter om detaljerna kring beaktandet av riskerna i indirekta placeringar.

3 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2017.

Lagen om temporär ändring av 168 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare föreslås vara i kraft från den 31 mars 2015 till utgången av 2016. Den nya lagen ska för första gången tillämpas vid beräkning av aktieavkastningskoefficienten för första kvartalet 2015. Också aktieavkastningskoefficienten för sista kvartalet 2016 ska beräknas enligt den temporära bestämmelsen i lagen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller lagstadgad pensionsförsäkring som bedrivs av ett arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), en pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992), en pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) och Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006) (*pensionsanstalt*).

På Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt tillämpas 4—7, 26 och 27 § i denna lag.

2 §

Allmän bestämmelse om beaktande av risker vid beräkningen av solvensen

Pensionsanstalten ska vid beräkningen av solvensgränsen beakta de risker som hänför

sig till dess verksamhet enligt riskklassificeringen i 11 §. Pensionsanstalten ska i fråga om varje enskild placering då beakta alla de väsentliga risker som hänför sig till placeringen.

Vid beräkning av solvensgränsen ska ett riskvärde och en förväntad avkastning beräknas för varje riskklass, och den risk som koncentration av placeringarna medför ska beaktas. Dessutom ska man vid beräkningen beakta korrelationerna mellan riskklasserna på det sätt som föreskrivs nedan. Om pensionsanstaltens placeringsfördelning överskrider de diversifieringsgränser som avses i denna lag, ska solvensgränsen höjas på det sätt som föreskrivs nedan.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *aktierisk* risken för en akties värdeminskning och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

2) *ränterisk* risken för en uppgång i räntenivån och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

3) *kreditmarginalrisk* risken för en uppgång i kreditmarginalen och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

4) *fastighetsrisk* risken för en fastighetsvärdeinsänkning och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

5) *valutarisk* risken för att en valuta försvagas mot euron och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

6) *råvarurisk* risken för en råvaras värdeinsänkning och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

7) *risk avseende avkastningskrav* risken för att pensionsanstalten inte får den avkastning på sina placeringar som avkastningskravet förutsätter,

8) *försäkringsrisk* den risk som försäkringsfall medför för pensionsanstalten,

9) *reglerad marknad* en reglerad marknad enligt 2 kap. 5 § och en multilateral handelsplattform enligt 2 kap. 9 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012) samt med dem jämförbara reglerade marknader och multilaterala handelsplattformar i en annan stat,

10) *lång position* en placering vars värde sjunker när den förväntade förlust enligt riskklass som hänförs till den realiserar,

11) *kort position* en placering vars värde stiger när den förväntade förlust enligt riskklass som hänförs till den realiserar,

12) *nettoposition* skillnaden mellan lång och kort position för en viss placering,

13) *duration* modifierad duration,

14) *delta* det hur känsligt marknadsvärdet av ett derivatavtal är för ändringar i priset på den underliggande tillgången.

2 kap.

Diversifiering av placeringar

4 §

Allmän bestämmelse om diversifieringen av placeringar

Pensionsanstalten ska, i enlighet med den lagstadgade pensionsförsäkringens karaktär, i sin placeringsverksamhet se till att placeringarna diversifieras på ett ändamålsenligt sätt. Vid diversifieringen ska placeringarnas sä-

kerhet, avkastning, likviditet och mångsidighet beaktas.

5 §

Placeringar i en enda fastighet

Högst 5 procent av pensionsanstaltens placeringar kan vara

1) direkta eller indirekta placeringar i en enda fastighet eller i flera fastigheter som är belägna så nära varandra att de kan betraktas som en enda placering,

2) rättigheter och fordringar som hänför sig till en enda fastighet eller till flera fastigheter som betraktas som en enda placering eller till fast egendom som betraktas som en enda placering,

3) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar, rättigheter eller fordringar som avses i 1 eller 2 punkten.

Om det som hyresgäster i en fastighet som betraktas som en enda placering finns minst fem av varandra oberoende motparter, är det procenttal som avses i 1 mom. 10.

I fråga om Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt är procenttalet enligt 1 mom. dock 10.

6 §

Placeringar i ett enda samfund

Högst 5 procent av pensionsanstaltens placeringar får vara direkta eller indirekta placeringar i samma samfunds masskuldebrevslån, aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser eller skuldförbindelser som en och samma gäldenär har gett. Masskuldebrevslån och skuldförbindelser med säkerhet ska inte beaktas upp till gränobeloppet för säkerheten.

Bestämmelserna i 1 mom. ska inte tillämpas på masskuldebrevslån och skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en stat vars kreditbetyg hör till kreditklass 1 i enlighet med 11 §.

Trots bestämmelserna i 1 mom. kan högst 40 procent av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts medel för ordnande av likvidite-

ten kortfristigt placeras i samma kreditinstitut.

Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om beräkningen av gränobeloppet för säkerheten enligt 1 mom.

7 §

Säkerhet för skuldförbindelser

Högst 10 procent av placeringarna kan vara direkta eller indirekta placeringar i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt, om samfundets kreditbetyg hör till kreditklass 1, eller om det hör till kreditklass 2 och anses vara tillräckligt betryggande. I annat fall kan högst 5 procent av placeringarna vara direkta eller indirekta placeringar i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt.

Denna paragraf ska inte tillämpas på skuldförbindelser där borgensmannen är en stat vars kreditbetyg hör till kreditklass 1.

Närmare bestämmelser om de kreditbetyg i kreditklass 2 som kan anses vara tillräckligt betryggande utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

8 §

Överskridning av gränserna för diversifiering

Om gränserna för placeringar i ett enda samfund eller en enda fastighet eller gränserna för säkerhet för skuldförbindelser enligt 5—7 § överskrids, läggs till den solvensgräns som avses i 23 § ett belopp som är 15 procent av det belopp som överskrider gränsen. Om dock mer än 15 procent av pensionsanstaltens placeringar gjorts i ett enda samfund eller en enda fastighet, eller om mer än 15 procent av pensionsanstaltens placeringar gjorts i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt, läggs den del av

placeringarna som överskrider 15 procent till solvensgränsen i sin helhet.

3 kap.

Riskklasser och beräkning av solvensgränsen

9 §

Fastställande av värdet av de konstanter som används vid solvensberäkningen

Värdet av de konstanter som används vid solvensberäkningen utfärdas genom förordning av statsrådet på det sätt som föreskrivs nedan. Värdet av konstanterna ska fastställas med beaktande av den empiriska informationen om riskerna i olika placeringar och om placeringsmarknaden. Social- och hälsovårdsministeriet ska höra Finansinspektionen vid beredningen av förordningen.

10 §

Skuldandel

Vid solvensberäkningen beaktas den skuldandel som hänför sig till placeringarna i pensionsanstaltens följande placeringar:

1) placeringsfonder och fondföretag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), alternativa investeringsfonder enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) samt övriga fondföretag som kan jämföras med dem,

2) fastighets- eller bostadsaktiebolag som är dotter- eller intressebolag till pensionsanstalten och

3) dotter- eller intressebolag till pensionsanstalten som bedriver placeringsverksamhet, om upptagande av skuld ökar placeringsobjektets risk i förhållande till någon av riskklasserna enligt 11 § som placeringen exponeras för.

Skuldandelen avser förhållandet mellan den skuld som hänför sig till placeringen och placeringens verkliga värde. I fråga om en enskild placering används samma skuldandel

vid beräkningen av dess alla riskklassspecifika riskvärden och förväntade avkastningar.

11 §

Riskklasser

Vid solvensberäkningen tillämpas följande riskklassificering:

1) aktierisk som hänför sig till aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och i Schweiz,

2) aktierisk som hänför sig till aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i Förenta staterna och Kanada,

3) aktierisk som hänför sig till aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i övriga utvecklade stater,

4) aktierisk som hänför sig till aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i tillväxtländer,

5) risk som hänför sig till övriga aktier, andelar och motsvarande placeringar samt kapitalfonder,

6) ränterisk,

7) kreditmarginalrisk i sådana statliga masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 1,

8) kreditmarginalrisk i premielån och placeringsslån med säkerhet samt kreditmarginalrisk i masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser som emitterats av andra samfund än stater, i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 1,

9) kreditmarginalrisk i premielån och placeringsslån utan säkerhet samt kreditmarginalrisk i masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser som emitterats av stater eller andra samfund, i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 2,

10) kreditmarginalrisk i kapitallån enligt 12 kap. i aktiebolagslagen (624/2006) samt kreditmarginalrisk i masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser som emitterats av stater eller andra samfund, i vilka kreditbety-

get för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 3,

11) fastighetsrisk i bostadsfastigheter och obebyggda fastigheter,

12) fastighetsrisk i kommersiella och övriga bebyggda fastigheter,

13) valutarisk,

14) råvarurisk,

15) risk avseende avkastningskrav,

16) försäkringsrisk,

17) kvarstående risk,

18) övriga väsentliga placeringsrisker.

Närmare bestämmelser om kreditbetygen och om tillämpningen av dem utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om stater som ingår i ovan avsedda övriga utvecklade stater och tillväxtländer samt om beräkningen av det genomsnittliga kreditbetyget för indirekta placeringar.

12 §

Beräkning av riskvärdet för riskklassen

Riskvärde beräknas för varje riskklass j med formeln

$$V_j = \sum_i A_i \min [(1 + \tau L_i) S_{j;1}],$$

där A_i är beloppet av en enskild placering i som exponerats för den risk som avses i riskklass j och L_i den skuldandel som ingår i placeringen samt S_j den förväntade förlust som fastställts för riskklass j .

Den förväntade förlusten S_j i riskklass j och värdet av den konstant τ som beskriver risken med upptagande av skuld fastställs genom förordning av statsrådet.

13 §

Beräkning av riskklassens förväntade avkastning

Förväntad avkastning beräknas för varje riskklass j med formeln

$$\mu_j = \sum_i (m_j + L_i(m_j - m_6)) A_i,$$

där A_i är beloppet av en enskild placering i som exponerats för den risk som avses i riskklass j och L_i den skuldandel som ingår i placeringen samt m_j väntevärdet av avkastning för riskklass j . Konstanten m_6 är väntevärdet av avkastning för ränteriskklassen.

Värdet av väntevärdet av avkastning m_j för en placering i riskklass j fastställs genom förordning av statsrådet.

14 §

Ränte- och kreditmarginalrisk

Vid beräkning av ränte- och kreditmarginalrisk beaktas placeringarnas duration på så sätt att, utöver det som föreskrivs i 12 och 13 §,

1) man vid beräkning av förväntad avkastning för ränteriskklassen ersätter konstanten m_j med produkten av m_j och durationen av den placering som exponerats för ränterisk, där durationen är upphöjd till γ ,

2) man vid beräkning av riskvärdet för ränteriskklassen ersätter konstanten S_j med skillnaden mellan produkten av konstanten S_j och durationen för den placering som exponerats för ränterisk och den förväntade avkastningen för riskklassen som fastställts i punkt 1, när värdet för termen A_i är ett,

3) man vid beräkning av riskvärdet för kreditmarginalriskklassen ersätter konstanten S_j med skillnaden mellan produkten av konstanten S_j och durationen för den placering som exponerats för kreditmarginalrisk och den förväntade avkastningen för riskklassen som fastställts i 13 §, när värdet för termen A_i är ett.

Värdet av konstanten γ som beskriver formen av räntekurvan fastställs genom förordning av statsrådet.

15 §

Valutarisk

Om det i de placeringar som exponerats för valutarisk ingår en valuta med korta posi-

tioner, ska för varje sådan valuta beräknas ett riskvärde både för försvagning och för förstärkning av valutan mot euron genom att tillämpa den förväntade förlust som fastställts för riskklass 13. Då är valutans riskvärde det större av riskvärdena, men minst noll.

För andra placeringar än de som exponerats för valutarisk enligt 1 mom. beräknas ett riskvärde enligt 12 § och förväntad avkastning enligt 13 §.

Riskvärdet för valutariskklassen fås genom att räkna ihop de valutaspecifika riskvärdena som avses i 1 mom. och det riskvärde som avses i 2 mom.

Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om detaljerna i fråga om beräkningen av valutarisken.

16 §

Råvarurisk

Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om hur korta positioner i placeringar som exponerats för råvarurisk ska hanteras vid solvensberäkningen.

17 §

Risk avseende avkastningskrav och försäkringsrisk

Trots bestämmelserna i 12 § beräknas riskvärdet för klassen för risk avseende avkastningskrav enligt formeln

$$V_j = (k + b C - \lambda S_j) A_j,$$

där k är den diskonteringsränta som används vid beräkningen av ansvarsskulden eller pensionsansvaret, b den avsättningskoefficient för pensionsansvaret som avses i 171 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare som gäller dagen efter beräkningstidpunkten, S_j är den förväntade förlust som fastställts för risk avseende avkastningskrav och A_j är ansvarsskulden eller pensionsansvaret, med avdrag för ofördelat och fördelat tilläggsförsäkringsansvar enligt 14 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, tilläggsförsäkringsansvar enligt 43 § 2 mom.

i lagen om pensionsstiftelser och 79 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor, utjämningsbelopp enligt 14 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och 79 § 3 mom. i lagen om försäkringskassor och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret.

Trots bestämmelserna i 13 § beräknas den förväntade avkastningen för klassen för risk avseende avkastningskrav enligt formeln

$$\mu_j = -(k + b + D + \lambda m_j) A_j,$$

där m_j är det väntevärde för avkastning som fastställts för risk avseende avkastningskrav, A_j är den ansvarsskuld eller det pensionsansvar som fastställts i 1 mom. och λ är graden av bundenhet till aktieavkastningen som avses i 168 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

Vid beräkning av riskvärdet och den förväntade avkastningen för försäkringsriskklassen enligt 12 § och 13 § avses med termen A_i totalbeloppet av pensionsanstaltens ansvar avseende framtida och påbörjade ålders- och invalidpensioner.

Värdet av konstanten C som beskriver en nedgång i solvensen och värdet av konstanten D som beskriver avsättningskoefficientens förväntade tillväxt fastställs genom förordning av statsrådet.

18 §

Indirekta placeringar

Riskerna ska vid indirekta placeringar beaktas på samma sätt som riskerna vid direkta placeringar. Indirekta placeringar kan då vid beräkningen av riskvärdet och den förväntade avkastningen hanteras som en helhet eller delas in i flera delar om detta förfarande ger en korrekt bild av de risker som hänför sig till placeringen.

De risker som hänför sig till indirekta placeringar vars placeringsstil motsvarar social- och hälsovårdsministeriets förordning kan emellertid beaktas i enlighet med den placeringsstil som nämns i förordningen, om pla-

ceringen genom skäliga åtgärder inte annars kan delas in i riskklasser enligt 11 §. De risker som hänför sig till placeringen beaktas då på det sätt som föreskrivs för respektive placeringsstil i förordningen. I detta fall ska också de risker som inte annars blir beaktade, beaktas som en egen riskklass och som en kvarstående risk som ökar risken, på det sätt som fastställs i förordningen för respektive placeringsstil.

Bestämmelser om placeringsstilarna och beaktande av risker enligt placeringsstil utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Därtill får Finansinspektionen utfärda närmare föreskrifter om beaktandet av riskerna vid indirekta placeringar.

19 §

Derivatavtal

Vid beräkningen av riskvärdet för respektive riskklass ska de derivatavtal beaktas som är behäftade med risk i riskklassen i fråga.

De risker som hänför sig till derivatavtal beaktas så att man till det riskvärde som beräknats för respektive riskklass fogar den skillnad som fås då man från derivatavtalets marknadsvärde drar av derivatavtalets värde minskat med riskklassens förväntade förlust. Om derivatavtalet är en option ska den tid då optionen förfaller beaktas vid beräkningen av riskvärdet för riskklassen. Om optionen förfaller över ett år från beräkningstidpunkten används ett år som tid.

Trots bestämmelserna i 2 mom. kan de risker som hänför sig till derivatavtal också beaktas så att riskvärdena beräknas enligt 12 § och genom att som term A_i använda derivatavtalets deltaekvivalent, där man med deltaekvivalent avser produkten av marknadsvärdet av det underliggande finansiella instrumentet i derivatavtalet och derivatavtalets delta. Pensionsanstalten kan använda den beräkningsmetod som avses i detta moment vid beräkningen av riskvärdet för en eller flera riskklasser om metoden sett till helheten inte underskattar de risker som derivatavtalet medför. Pensionsanstalten ska meddela Finansinspektionen att beräkningsmetoden enligt detta moment används.

Finansinspektionen utfärdar föreskrifter om beaktande av derivatavtal vid beräkning av den förväntade avkastningen för riskklassen samt närmare föreskrifter om beaktande av derivatavtal vid beräkning av riskvärdet och principerna för beräkningsmetoden enligt 3 mom. samt om meddelandet till Finansinspektionen.

20 §

Bankinsättningar och fordringar

Kreditmarginalrisken för bankinsättningar fastställs enligt bankens kreditbetyg. I fråga om bankinsättningar som inte är tidsbundna räknas ränte- och kreditmarginalrisken genom att man tillämpar en duration på en dag.

Vid tillämpning av denna lag räknas pensionsanstaltens fordringar in i placeringarna. Till fordringar hänförs dock inte de risker som avses i riskklassificeringen i 11 §. Om fordringarna hänför sig till kostnadsfördelning enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare och 138 § i lagen om pension för företagare eller till statsandelar enligt 152 § i lagen om sjömanspensioner och i 135 och 135 a § i lagen om pension för lantbruksföretagare tillämpas 8 § inte på fordringarna.

21 §

Övriga väsentliga risker som hänför sig till placeringarna

Om sådana risker hänför sig till pensionsanstaltens placeringar som inte ingår i de riskklasser som avses i 11 § 1 mom. 1—17 punkten och som har väsentlig inverkan på pensionsanstaltens solvensgräns ska pensionsanstalten också beakta dessa risker som avses i 11 § 1 mom. 18 punkten vid beräkning av solvensgränsen. Dessa risker beaktas vid beräkningen av solvensen genom pensionsanstaltens egen beräkningsmetod som ger riskvärdet för riskklass 18 och korrelationskoefficienten med de övriga riskklasserna. Bestämmelser om väntevärdet av avkastning för riskklass 18 utfärdas genom förordning av statsrådet i enlighet med 13 § 3 mom.

Pensionsanstalten ska informera Finansinspektionen om att en egen beräkningsmetod

används samt motivera användningen av riskklass 18 och uppge vad värdet av de konstanter som används i beräkningsmetoden baserar sig på. Finansinspektionen kan förutsetta av anstalten att den ändrar beräkningsmetoden och värdet av konstanterna så att de noggrannare beskriver pensionsanstaltens risker.

Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om principerna för beräkningsmetoden och den rapportering som hänför sig till den.

22 §

Beräkning av koncentrationsrisken

Vid beräkning av solvensgränsen beräknas koncentrationsrisken för aktieriskklasserna 1—4.

Koncentrationsrisken beräknas så att man vid beräkningen av riskvärdet enligt 12 § till den förväntade förlust S_j som fastställts för varje aktieriskklass som nämns i 1 mom. lägger till ett tal som beräknas enligt formeln

$$\alpha \sum_i \max[(w_i - \varepsilon); 0],$$

där w_i är andelen av den placering i som är behäftad med aktierisk och som ingår i riskklass j av alla placeringar som innehåller en aktierisk som nämns i 11 § 1 mom. 1—4 punkten.

Bestämmelser om gränsvärdet för koncentrationsrisken ε och om konstanten α , som beskriver den riskökning som beror på den koncentration som överstiger gränsvärdet, utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 §

Beräkning av solvensgränsen

Pensionsanstaltens solvensgräns beräknas på så sätt att det riskvärde och den förväntade avkastning som avses i 12—22 § för varje riskklass kombineras så att de bildar pensionsanstaltens krav på solvenskapital, dvs. solvensgräns, som beräknas enligt formeln

$$V_{kotonais} = -\sum_j \mu_j + \sqrt{\sum_i \sum_j \rho_{ij} (V_i + \mu_i)(V_j + \mu_j) + \sum_j \beta_j^2 B_j^2 + \sum_k K_k},$$

där V_j är riskvärdet för riskklass j , μ_j är den förväntade avkastningen för riskklass j , ρ_{ij} är korrelationen mellan riskklasserna i och j , B_j är det mindre värdet av summan av långa positioner och summan av korta positioner i riskklass j samt K_k är det belopp som avses i 9 § och som föranleds av överskridningen av motparten k .

Solvensgränsen är dock minst 5 procent av placeringarna.

Bestämmelser om värdet av konstanten β_j som beskriver den riskökning som beror på skillnaden mellan korta och långa positioner, och om korrelationen mellan riskklasserna ρ_{ij} utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

24 §

De grunder som pensionsanstaltens styrelse ska fastställa

Pensionsanstaltens styrelse ska fastställa och till sin placeringsplan foga

1) grunderna för beaktandet av riskerna med indirekta placeringar av vilka åtminstone ska framgå hur pensionsanstalten tillämpar 18 §,

2) grunderna för användning av derivatavtal av vilka åtminstone ska framgå hur pensionsanstalten tillämpar 19 §, de fullmakter i euro som gäller derivatavtal samt den tillåtna maximala förlusten och dess betydelse för pensionsanstaltens solvens,

3) grunderna för användning av riskklass 18, av vilka åtminstone ska framgå hur pensionsanstalten tillämpar 21 § på sina placeringar,

4) grunderna för beräkning av durationen enligt 14 § för de placeringar som exponerats för ränte- och kreditmarginalrisk.

Pensionsanstaltens styrelse ska övervaka att grunderna är uppdaterade samt tillämpningen av dem. Styrelsen ska därtill övervaka

den risk som tillämpningen av de grunder som hänför sig till derivatavtal innebär för pensionsanstalten och årligen godkänna en redogörelse för tillämpningens totala konsekvenser för pensionsanstaltens solvensgräns. Redogörelsen ska lämnas till Finansinspektionen.

Finansinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om utarbetandet av de grunder som avses i denna paragraf.

25 §

Värdering av tillgångar

Vid beräkning av solvensgränsen ska placeringarna värderas till verkligt värde.

26 §

Förvaring av tillgångar

Pensionsanstaltens tillgångar ska förvaras på ett tillförlitligt sätt. Om ett värdepapper ingår i ett värdeandelsregister, ska registret stå under offentlig tillsyn.

27 §

Dispens

Finansinspektionen kan på ansökan av pensionsanstalten för högst två år i sänder höja en i 6 § avsedd begränsning för ett eller flera samfund till högst 10 procent av placeringarna, om det är motiverat med beaktande av samfundets risker. Finansinspektionen ska, när den fattar detta beslut, särskilt beakta hur beslutet påverkar den totala riskexponeringen i fråga om pensionsanstaltens placeringar och den diversifiering av placeringarna som avses i 4 §.

28 §

Exceptionella omständigheter

Finansinspektionen följer utvecklingen på finansmarknaden och bedömer hur utvecklingen påverkar pensionsanstaltens solvens. Om pensionsanstaltens genomsnittliga solvens har sjunkit betydligt eller hotar sjunka

snabbt och betydligt på grund av exceptionella omständigheter på finansmarknaden, ska Finansinspektionen utan dröjsmål göra en anmälan om detta till social- och hälsovårdsministeriet.

Efter det att social- och hälsovårdsministeriet har fått den anmälan som avses i 1 mom. får det genom förordning av statsrådet föreskrivas att Finansinspektionen får förlänga den tidsfrist för en plan för återställande av en sund finansiell ställning som anges i 20 § 1 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i 48 d § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser, i 83 e § 2 mom. i lagen om försäkringskassor och i 209 § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner så att tidsfristen löper ut senast tre år efter det att förordningen utfärdades.

Genom förordning av statsrådet kan för högst två år i sänder bestämmas att vissa placeringar vid beräkning av solvensgränsen värderas till ett annat värde än det verkliga värdet, om detta, på grund av stor variation i fråga om placeringarnas verkliga värde eller av någon annan därmed jämförbar särskild orsak, är nödvändigt för att rätt bild ska ges av pensionsanstalternas solvens.

29 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
Genom denna lag upphävs lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006).

2.

Lag**om temporär ändring av 168 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 168 § 3 mom., sådant det
lyder i lag 1121/2006, som följer:

168 §

Uppgörande av beräkningsgrunder

Med aktiernas genomsnittliga årsavkastningsprocent avses den genomsnittliga årsavkastningen, minskad med en procentenhet, av de placeringar för pensionsanstalter med verksamhet enligt denna lag och Sjömanspensionskassan som hänförs till punkt 1 i grupp IV enligt 6 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. När den genomsnittliga årsavkastningen beräknas kan ande-

len av de ovan nämnda placeringarna för varje pensionsanstalt vara högst 20 procent. Den genomsnittliga årsavkastningsprocenten beräknas av Pensionsskyddscentralen utifrån de uppgifter som pensionsanstalterna lämnat.

Denna lag träder i kraft den 20 och gäller till och med den 31 december 2016. Denna lag tillämpas för första gången vid beräkning av den genomsnittliga årsavkastningsprocenten för aktier för första kvartalet 2015.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 168 § 2 och 3 mom., 171 § 2 mom. och 201 §, sådana de lyder, 168 § 2 mom. i lag 1363/2007 samt 168 § 3 mom., 171 § 2 mom. och 201 § i lag 1121/2006, som följer:

168 §

Uppgörande av beräkningsgrunder

 Grunderna för beräkning av ansvarsskulden och pensionsansvaret ska omfatta grunderna för det tilläggsförsäkringsansvar som är bundet till aktieavkastningen. Beräkningsgrunderna ska uppgöras så att det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret kan minska pensionsanstaltens ansvarsskuld eller pensionsansvar med högst ett belopp som uppgår till tio procent av pensionsanstaltens ansvarsskuld. Från detta belopp ska emellertid dras av det ofördelade tilläggsförsäkringsansvar och det på försäkringstagarna fördelade tilläggsförsäkringsansvar som avses i 14 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser och i 79 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor, det utjämningsbelopp som avses i 14 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i 79 § 3 mom. i lagen om försäkringskassor och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret, den ansvarsskuld som uppstår av det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 30 a § 1 mom. i lagen om införande av lagen om

pension för arbetstagare (396/2006) samt ansvarsskulden enligt 138 § i lagen om pension för företagare (1272/2006) och 29 § i lagen om införande av lagen om pension för företagare (1273/2006). Det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret ska vid varje pensionsanstalt vara lika stort i förhållande till den ovan nämnda ansvarsskulden. Grunden för den årliga förändringen av det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret utgörs av andelen enligt aktiernas genomsnittliga årsavkastning av tiondedelen av den ansvarsskuld som avses ovan. Den årliga förändringen granskas innan en eventuell minskning har gjorts till följd av tillämpningen av 170 och 171 §. I beräkningsgrunderna ska tas in den årliga utjämnningen mellan pensionsanstalterna av det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvarets relativa andel som ett led i utredningen av kostnaderna enligt 179 §. Om det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret efter utjämnningen underskrider den ovan nämnda nedre gränsen på tio procent, ska underskridningen kompletteras genom minskning av respektive pensionsanstalts ofördelade tilläggsförsäkringsansvar eller tilläggsförsäkringsansvar.

Med aktiernas genomsnittliga årsavkastningsprocent avses den genomsnittliga årsavkastningen, minskad med en procentenhet,

av de aktieplaceringar för pensionsanstalter med verksamhet enligt denna lag och Sjömanspensionskassan som är föremål för handel på en i 11 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar avsedd reglerad marknad i utvecklade stater. När den genomsnittliga årsavkastningen beräknas kan andelen av de ovan nämnda placeringarna för varje pensionsanstalt vara högst 20 procent. Den genomsnittliga årsavkastningsprocenten beräknas av Pensionsskyddscentralen utifrån de uppgifter som pensionsanstalterna lämnat.

171 §

Komplettering av ålderspensionsansvaret

Om det sammanlagda beloppet av pensionsanstalternas till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvar är större än fem procent av deras sammanlagda belopp av de i 168 § 2 mom. avsedda ansvarsskulder eller pensionsansvar som utgör grunden för beräkningen av till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvar, ska den överskjutande andelen användas för kompletteringar av de fonderade delar som avses i 1 mom. i denna paragraf.

201 §

Uppgifter för komplettering av ålderspensionsåtagandena

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har Pensionsskyddscentralen rätt att inom den tid och i den form som den bestämmer av pensionsanstalterna få de uppgifter om respektive pensionsanstalts ansvarsskuld eller pensionsansvar och solvenskapital som behövs för beräkningen av den i 171 § 1 mom. avsedda avsättningskoefficienten för pensionsansvaret samt de uppgifter om belopp och avkastning av aktieplaceringar som är föremål för handel på en i 11 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar avsedd reglerad marknad i utvecklade stater som behövs för beräkning av den genomsnittliga årsavkastningsprocenten enligt 168 § 3 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På beräkning av den genomsnittliga årsavkastningsprocenten för aktier för sista kvartalet 2016 och på fastställande av grunderna för det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret tillämpas 168 § i lagen om pension för arbetstagare sådan den lydde den 31 december 2016.

4.

Lag**om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 13 a § och 15 §, sådana de lyder, 13 a § och 15 § i lag 524/2008, och

ändras 1 § 3 mom., 17 § 1 mom., 18 § 1 mom., 23 §, 29 § 1 mom., 29 e § 2 och 5 mom. och 29 f § 1 mom., sådana de lyder, 1 § 3 mom. i lag 983/2013, 17 § 1 mom., 18 § 1 mom., 23 §, 29 § 1 mom. och 29 e § 2 och 5 mom. i lag 442/2012 samt 29 f § 1 mom. i lag 419/2009, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3—5 §, 13 § 1 mom., 14—19 §, 2 kap. 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 16, 17, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—6 §, 5 kap. 3 § och 21 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—3 §, 4 § 1—3 och 6 mom., 5 och 7 §, 8 § 1—4 mom., 9—12 §, 14—18 §, 21 § 3 och 5 punkten och 22 §, 7 kap. 6 § 2 mom., 8 kap. 19 §, 9 kap. 1—5 och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10 kap., 11 kap. 1—22 och 25—27 §, 12 och 13 kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom., 8—10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 16 § 1 mom. eller 31 kap. 1 § 4 mom., 2 och 10—12 § i försäkringsbolagslagen.

17 §

Solvensgräns och krav på minimikapital

Arbetspensionsförsäkringsbolagets solvensgräns fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av solvenskapital för ett

år, med beaktande av de risker som hänförs till placeringarna och försäkringsrörelsen. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

18 §

Överföringar till det fördelade och det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret

Maximibeloppet av arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital är solvensgränsens tredubbla belopp, dock minst fyrtio procent av ansvarsskulden, minskat med ofördelat tilläggsförsäkringsansvar, utjämningsbelopp och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret. Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital för andra året i följd överskrider solvenskapitalets maximibelopp ska arbetspensionsförsäkringsbolaget från och med det året varje år till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret överföra ett belopp som utgör en tredjedel av det belopp med vilket bolagets solvenskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen kan betraktas som bestående, ska bolaget organisera sin verksamhet så att bolagets solvenskapital återförs under maximibeloppet.

23 §

Begränsningar av vinstutdelningen

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte dela ut vinst, om bolagets solvenskapital underskrider solvensgränsen eller solvenskapitalet minskat med utjämningsbeloppet underskrider kravet på minimikapital eller det är eller borde vara känt att bolaget är insolvent.

Vinst får inte heller delas ut, om det är eller borde vara känt att vinstutdelningen leder till att solvenskapitalet sjunker under det belopp som föreskrivs i 1 mom. eller till att bolaget blir insolvent.

29 §

Arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag och delning

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan med Finansinspektionens samtycke fusioneras med ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag, överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller delas enligt vad som bestäms i försäkringsbolagslagen. Finansinspektionen ska ge sitt samtycke, om en ovan avsedd åtgärd inte inkräktar på de försäkrade förmånerna, om åtgärden inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten och om Finansinspektionen anser att överlåtelsen av försäkringsbeståndet är motiverad med tanke på verkställigheten av arbetspensionssystemet. Till Finansinspektionen ska i samband med ansökan om samtycke lämnas in en beräkning över det överlåtande bolagets ansvarsskuld och solvenskapital samt om de placeringar som täcker dem. Finansinspektionen har rätt att till samtycket foga de villkor som inspektionen anser behövliga för att trygga de försäkrade förmånerna eller en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

29 e §

Solvenskapital som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet anges det belopp som avses i 1 mom. på framställning av Finansinspektionen som en fast procentandel av ansvarsskulden, minskad med ofördelat tilläggsförsäkringsansvar, utjämningsbelopp och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret. Procentandelen beräknas så att den motsvarar det dubbla beloppet av medianen för förhållandet mellan solvensgränsen och de placeringar som beräkningen av den grundar sig på för de pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare.

Om beloppet av det solvenskapital som överförs och som fastställts i enlighet med 2 mom. blir större än den andel av arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överlåts, ska ur arbetspensionsförsäkringsbolaget överlåtas en andel av bolagets solvenskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överlåts.

29 f §

Tillgångar som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd ska till den övertagande pensionsanstalten överföras tillgångar till ett belopp som motsvarar den ansvarsskuld som överförs och som avses i 29 d § och det där ingående solvenskapital som överförs och som avses i 29 e §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag**om ändring av försäkringsbolagslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i försäkringsbolagslagen (521/2008) 19 kap. 3 § 1 mom. 4 punkten, 21 kap. 2 § 2 mom. 9 punkten, 22 kap. 2 § 2 mom. och 25 kap. 9 § 1 mom., av dem 19 kap. 3 § 1 mom. 4 punkten och 21 kap. 2 § 2 mom. 9 punkten sådana de lyder i lag 1170/2010, som följer:

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

3 §

Fusionsplan och en revisors yttrande

Utöver vad som föreskrivs om saken i 16 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska fusionsplanen uppta

4) en utredning om att det övertagande bolaget efter fusionen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. samt soliditetskraven i 11 och 12 kap. i denna lag, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

21 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

2 §

Plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet

Planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet ska uppta

9) utredning om att det överlåtande försäkringsbolaget, som inte försatts i likvidation, och det övertagande försäkringsbolaget efter överlåtelsen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. samt soliditetskraven i 11 och 12 kap. i denna lag, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar,

22 kap.

Ändring av bolagsform

2 §

Ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt

Ett privat försäkringsaktiebolag kan ombildas till publikt försäkringsaktiebolag och ett ömsesidigt försäkringsbolag till publikt ömsesidigt försäkringsbolag endast om bolaget uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. i denna lag samt soliditetskraven i 11 och 12 kap. i denna lag, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar samt om bolagets bolagsordning uppfyller de krav som i denna lag ställs på ett publikt försäkringsbolags bolagsordning.

Ändringen av bolagsordningen förfaller, om inte försäkringsbolaget inom en månad från det att Finansinspektionen har fastställt försäkringsbolagets bolagsordning gör registeranmälan om en sådan ändring av bolagsordningen som gäller ombildning till ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett publikt ömsesidigt försäkringsbolag. Till registeranmälan ska fogas ett av en revisor med behörighet enligt 7 kap. 3 § utfärdat intyg om att kraven i detta moment uppfylls.

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

9 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan Finansinspektionen förbjuda ett finskt försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

1) ett försäkringsbolag inte uppfyller de krav på beloppet av ansvarsskulden och på täckning av ansvarsskulden som anges i 10 kap.,

2) ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 19 §, ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 20 §, ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 21 §, eller ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital underskrider det minimikapitalkrav som avses i 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eller om

3) ett försäkringsbolag inte längre uppfyller kraven på bolagets verksamhetskapital enligt 11 kap. 7, 12 eller 18 § eller enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och Finansinspektionen har anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om Finansinspektionen anser att bolaget håller på att råka i en sådan situation.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag**om ändring av lagen om sjömanspensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 193 a § 2 mom. och 201 §, sådana de lyder i lag 1233/2009, och
ändras 184 § 1 mom. 10 punkten, 193 a § 3 mom. och 208 § 1 och 2 mom., av dem 193 a § 3 mom. sådant det lyder i lag 1233/2009 och 208 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 445/2012, som följer:

184 §

Styrelsens uppgifter

Styrelsen ska

10) sköta de ärenden som enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar (/2014) hör till styrelsens uppgifter, och

193 a §

Särskilda bestämmelser om revision i pensionskassan

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska lämnas till pensionskassans styrelse.

208 §

Beräkning av solvensgräns och solvenskapital

Pensionskassans solvensgräns beräknas enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

Med pensionskassans solvenskapital avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar ska anses överstiga pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara åtaganden med iakttagande av 16 a § 5 och 8—10 punkten, 16 b §, 16 c § 1 mom. 1 punkten och 3 mom., 16 d § 2, 4, 5 och 6 punkten samt 16 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997). Som ansvarsskuld som hör till skulderna används den försäkringstekniska ansvarsskulden enligt 202 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag**om ändring av 125 och 128 § i lagen om pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 128 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 1232/2009, samt
ändras rubriken för 125 § och 125 § 4 mom. och 128 a § 3 mom. sådana de lyder, rubriken för 125 § och 125 § 4 mom. i lag 990/2008 och 128 a § 3 mom. i lag 1232/2009, som följer:

125 §

Ansvarsskuld och diversifiering av placeringar

 Vid diversifiering av pensionsanstaltens placeringstillgångar ska lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar (/) iakttas.

128 a §

Särskilda bestämmelser om revision i pensionsanstalten

 En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska lämnas till pensionsanstaltens styrelse.

 Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) 2 § 1 mom. 9 punkten och 46 § 1 mom., sådana de lyder, 2 § 1 mom. 9 punkten i lag 391/2006 och 46 § 1 mom. i lag 1122/2006, och
ändras 1 § 5 mom., 6 § 2 och 3 mom., 45 § 1, 4 och 5 mom., 48 b § 1 mom., 48 c § 2—4 mom., 48 g § 4 mom., 116 § 6 punkten, 120 § 1 och 3 mom. och 121 §, av dem 1 § 5 mom. sådant det lyder i lag 174/2009, 6 § 2 mom., 45 § 4 och 5 mom., 48 b § 1 mom., 48 c § 2—4 mom., 48 g § 4 mom., 116 § 6 punkten och 121 § sådana de lyder i lag 443/2012, 6 § 3 mom. sådant det lyder i lag 251/2002 samt 120 § 1 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1323/1997, som följer:

1 §

Bestämmelserna i 46 § samt 46 a och 47 b—47 j § tillämpas inte på en B-pensionsstiftelse och inte heller på en AB-pensionsstiftelses B-avdelning.

6 §

De tillgångar som en AB-pensionsstiftelses B-avdelning har och de tillgångar som utgör täckning för det pensionsansvar som A-avdelningen har och som enligt bestämmelserna i lagen inte ska användas för andra ändamål, ska användas enbart för tryggnad av sådana pensioner och övriga förmåner som avdelningen i fråga svarar för, om inte pensionsstiftelsen med stöd av 3 mom. beslutar något annat.

Om en A-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 eller 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna (*övertäckning*) överföras till täckning för B-

avdelningens pensionsansvar. Om B-avdelningens tillgångar i samband med bokslutet uppskattas överstiga beloppet av pensionsansvar och övriga skulder och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av B-avdelningens pensionsansvar och övriga skulder, kan den överskjutande delen överföras till täckning för A-avdelningens pensionsansvar. En överföring av tillgångar från en B-avdelning förutsätter Finansinspektionens samtycke. Till följd av överföringen får ansvarsunderskott inte kvarstå i den avdelning varifrån tillgångar överförs. När tillgångar överförs från en B-avdelning förutsätts det att solvenskapitalet efter överföringen uppgår till minst solvensgränsens dubbla belopp.

45 §

Arbetsgivaren ska minst en gång var fjärde månad betala understödsavgifter till en B-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses B-avdelning eller ställa säkerheter för täckande av ansvarsunderskottet minst så att de tillsammans med B-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens B-avdelnings övriga intäkter är tillräckliga för att täcka de

betalningar som har föranletts av pensionerna, pensionsstiftelsens eller dess B-avdelnings övriga kostnader samt den årliga förändringen i pensionsansvaret.

Om solvenskapitalet i en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelsens B-avdelning överskrider solvenskapitalets maximibelopp av som avses i 48 c § 2 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i den paragrafen med Finansinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. I en AB-pensionsstiftelse är ett villkor för återbetalning att A-avdelningens pensionsansvar är täckt enligt 47 §. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs vid behov om att vissa poster lämnas obeaktade i solvenskapitalet när den överskjutande delen uppskattas, och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelser från deras gängse värde.

Om A-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt täcka beloppet av ansvaret enligt 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överskrida beloppet av pensionsstiftelsens pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med Finansinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs vid behov om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från det gängse värdet vid uppskattningen av övertäckningen. Till följd av återbetalningen får ansvarsunderskott inte kvarstå i A-pensionsstiftelsen eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelning. I AB-pensionsstiftelsen är ett villkor för återbetalningen att solvenskapitalet i AB-pensionsstiftelsens B-avdelning överskrider solvenskapitalets maximibelopp som avses i 48 c § 2 mom.

48 b §

Solvensgränsen för en pensionsstiftelse som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av solvens-

kapital för ett år, med beaktande av de risker som hänför sig till försäkringsrörelsen och placeringarna. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

48 c §

Maximibeloppet av pensionsstiftelsens solvenskapital är solvensgränsens tredubbla belopp, dock minst femtio procent av pensionsansvaret, minskat med tilläggsförsäkringsansvaret. Tilläggsförsäkringsansvaret kan ökas genom understödsavgifter upp till solvenskapitalets maximibelopp.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna så att solvenskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,3 gånger.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionsstiftelse vars solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,3 gånger efter tillämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsetta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av pensionsansvaret som meddelats med stöd av 166 § i den lagen.

48 g §

Av en pensionsstiftelsens solvenskapital ska dock det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan dock tillåta att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 28 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.

116 §

Utöver vad som föreskrivs i 9 § ska i sam-
pensionsstiftelsens stadgar nämnas

6) hur arbetsgivarnas andel av den i 45 §
avsedda övertäckningen och den uppskjutan-
de delen räknas ut i en avdelning som följer
det utjämnande systemet och hur övertäck-
ningen eller den uppskjutande delen överförs
mellan avdelningarna när i dessa ingår olika
arbetsgivare.

120 §

Vad som i 6 § 3 mom. bestäms om överfö-
ring av övertäckningen eller den överskju-
tande delen eller en del av dem från en A-
eller B-avdelning, tillämpas i en sampensions-
stiftelse på varje arbetsgivare separat. Följer
en sampensionsstiftelse det utjämnande sys-
temet i A- eller B-avdelningen, överförs
övertäckningen eller den överskjutande delen
eller en del av dem till arbetsgivaren så som
bestäms i pensionsstiftelsens stadgar.

Hör inte samma arbetsgivare i en AB-
sampensionsstiftelse till såväl A- som B-
avdelningen ska det i pensionsstiftelsens
stadgar bestämmas hur övertäckningen eller
den överskjutande delen överförs från en av-
delning till en annan. För att en stadgeänd-
ring som avser detta ska kunna godkännas
krävs det att arbetsgivarna i pensionsstiftel-
sen samtycker till stadgeändringen.

121 §

Om till en A-sampensionsstiftelse eller A-
avdelningen inom en AB-sampensions-
stiftelse hörande arbetsgivares tillgångar en-
ligt 46 § och med stöd av den meddelade be-
stämmelser och föreskrifter i samband med
bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansva-
ret enligt 46 och 47 § och tillgångarna i sin
helhet beräknas överstiga beloppet av ifråga-
varande arbetsgivares pensionsansvar och
övriga skulder, får de mot skillnaden svarande
tillgångarna med nämnda arbetsgivares
samtycke överföras till täckning av pensions-
ansvaret för en annan arbetsgivare i pen-
sionsstiftelsen. Till följd av överföringen får
hos den överförande arbetsgivaren inte bli
ansvarsunderskott.

Om till en B-sampensionsstiftelse eller B-
avdelningen inom en AB-sampensions-
stiftelse hörande arbetsgivares tillgångar i
samband med bokslutet i sin helhet uppskat-
tas överstiga beloppet av ifrågavarande ar-
betsgivares pensionsansvar och övriga skul-
der, får de mot skillnaden svarande tillgång-
arna med nämnda arbetsgivares samtycke
överföras till tillgångarna för en annan ar-
betsgivare i pensionsstiftelsen. Till följd av
överföringen får hos den överförande ar-
betsgivaren inte bli ansvarsunderskott. Därtill
förutsätts att den överförande arbetsgivarens
andel av pensionsstiftelsens solvenskapital
efter överföringen överskrider det dubbla be-
loppet av solvensgränsen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag**om ändring av lagen om försäkringskassor**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om försäkringskassor (1164/1992) 83 § 8 mom., sådant det lyder i lag 1123/2006, och

ändras 2 § 1 mom., 8 a § 2 och 5 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 c § 1 mom., 83 d § 2—4 mom. och 83 u § 4 mom., sådana de lyder, 2 § 1 mom. i lag 1115/2006, 8 a § 2 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 c § 1 mom., 83 d § 2—4 mom. och 83 u § 4 mom. i lag 444/2012 samt 8 a § 5 mom. i lag 250/2002, som följer:

2 §

Denna lag ska tillämpas på försäkringskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006), lagen om pension för företagare (1272/2006), sjukförsäkringslagen (1224/2004) eller lagen om rehabiliteringspenning (611/1991), om inte något annat följer av de nämnda lagarna. Bestämmelserna i 83 §, 83 f § 3 mom. och 83 g–83 r § i denna lag gäller dock inte en pensionskassas verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare. En och samma försäkringskassa får inte bedriva både verksamhet som avses i sjukförsäkringslagen och pensionsförsäkringsverksamhet.

8 a §

Om i fråga om en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet vid en pensionskassa tillgångarna i samband med bokslutet upp-

skattas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens ansvarsskuld och övriga skulder, får de tillgångar som motsvarar den överskjutande delen överföras till en avdelning som beviljar tilläggsförmåner till täckning för ansvarsskulden. Överföring av den överskjutande delen från en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet förutsätter dock Finansinspektionens samtycke och att solvenskapitalet efter överföringen uppgår till minst solvensgränsens dubbla belopp. Om i fråga om en avdelning som beviljar tilläggsförmåner vid en pensionskassa tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens ansvarsskuld och övriga skulder, får de tillgångar som motsvarar skillnaden (*övertäckning*) överföras till en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet.

Till den del den i 2 mom. avsedda skillnaden uppkommit på grund av medlemsavgifter som medlemmarna har betalt kan ingen överföring göras till en annan avdelning. I pensionskassans stadgar ska det fastställas hur övertäckning eller överskjutande del som överförs från en avdelning till en annan ska användas mellan delägarna.

83 a §

Om i fråga om en pensionskassa som endast beviljar tilläggsförmåner eller i fråga om en avdelning som beviljar tilläggsförmåner tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av pensionskassans eller, på motsvarande sätt, en av dess avdelningars ansvarsskuld och övriga skulder, får den övertäckning som motsvarar skillnaden med Finansinspektionens samtycke återbetalas till pensionskassans delägare i relation till de försäkringstekniska ansvarsskuldena. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan vid behov föreskrivas att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från tillgångarnas gängse värde vid uppskattningen av övertäckningen. För att tillgångar ska kunna återbetalas från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner förutsätts att solvenskapitalet för en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet överskrider maximibeloppet av solvenskapitalet enligt 83 d § 2 mom.

Om pensionskassans solvenskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider sitt maximibelopp, kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i 83 d § med Finansinspektionens samtycke återbetalas till delägarna. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan det vid behov föreskrivas om att vissa poster lämnas obeaktade i solvenskapitalet när den överskjutande delen uppskattas och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

83 c §

Den solvensgräns som gäller pensionskassans verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, med beaktande av de risker som hänför sig till försäkringsrörelsen och placeringarna. Närmare bestämmelser om beräkningen av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

83 d §

Maximibeloppet av pensionskassans solvenskapital är solvensgränsens tredubbla belopp, dock minst femtio procent av ansvarsskulden, minskat med tilläggsförsäkringsansvar, utjämningsbelopp och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret. Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom försäkringspremier upp till solvenskapitalets maximibelopp.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna så att solvenskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,3 gånger.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionskassa vars solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,3 gånger efter tillämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av ansvarsskulden som fastställts med stöd av 166 § i den lagen.

83 u §

Av en pensionskassas solvenskapital ska det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan tillåta att

denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 28 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av

placeringar även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 27 november 2014

Statsministerns ställföreträdare, finansminister

ANTTI RINNE

Social- och hälsovårdsminister *Laura Rätty*

2.

Lag**om temporär ändring av 168 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 168 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1121/2006, som följer:

Gällande lydelse

168 §

Uppgörande av beräkningsgrunder

Med aktiernas genomsnittliga årsavkastningsprocent avses den genomsnittliga årsavkastningen, minskad med en procentenhet, av de placeringar för pensionsanstalter med verksamhet enligt denna lag och sjömanspensionskassan som hänförs till punkt 1 i grupp IV enligt 6 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. När den genomsnittliga årsavkastningen beräknas kan andelen av de ovan nämnda placeringarna för varje pensionsanstalt vara högst 15 procent. Den genomsnittliga årsavkastningsprocenten beräknas av Pensionsskyddscentralen utifrån de uppgifter som pensionsanstalterna lämnat.

Föreslagen lydelse

168 §

Uppgörande av beräkningsgrunder

Med aktiernas genomsnittliga årsavkastningsprocent avses den genomsnittliga årsavkastningen, minskad med en procentenhet, av de placeringar för pensionsanstalter med verksamhet enligt denna lag och Sjömanspensionskassan som hänförs till punkt 1 i grupp IV enligt 6 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. När den genomsnittliga årsavkastningen beräknas kan andelen av de ovan nämnda placeringarna för varje pensionsanstalt vara högst *20 procent*. Den genomsnittliga årsavkastningsprocenten beräknas av Pensionsskyddscentralen utifrån de uppgifter som pensionsanstalterna lämnat.

Denna lag träder i kraft den 20 och gäller till och med den 31 december 2016. Denna lag tillämpas för första gången vid

Gällande lydelse

RP 279/2014 rd

67

Föreslagen lydelse

beräkning av den genomsnittliga årsavkastningsprocenten för aktier för första kvartalet 2015.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 168 § 2 och 3 mom., 171 § 2 mom. och 201 §, sådana de lyder, 168 § 2 mom. i lag 1363/2007 samt 168 § 3 mom., 171 § 2 mom. och 201 § i lag 1121/2006, som följer:

Gällande lydelse

168 §

Uppgörande av beräkningsgrunder

Grunderna för beräkning av ansvarsskulden och pensionsansvaret ska omfatta grunderna för det tilläggsförsäkringsansvar som är bundet till aktieavkastningen. Beräkningsgrunderna ska uppgöras så att det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret kan minska pensionsanstaltens ansvarsskuld eller pensionsansvar med högst ett belopp som uppgår till tio procent av den ansvarsskuld som avses i 10 § 2 mom. i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006). Från detta belopp ska emellertid dras av det utjämningsbelopp och det på försäkringstagarna fördelade tilläggsförsäkringsansvar som avses i 14 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, det utjämningsbelopp som avses i 79 § i lagen om försäkringskassor, den ansvarsskuld som uppstår av det tilläggspensionsskydd som avses i 32 § 5 mom. i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare (396/2006) samt ansvarsskulden enligt 138 § i lagen om pension för företagare (1272/2006) och 29 § i lagen om införande av lagen om pension för företagare (1273/2006). Det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret ska vid varje pensionsanstalt vara lika stort i förhål-

Föreslagen lydelse

168 §

Uppgörande av beräkningsgrunder

Grunderna för beräkning av ansvarsskulden och pensionsansvaret ska omfatta grunderna för det tilläggsförsäkringsansvar som är bundet till aktieavkastningen. Beräkningsgrunderna ska uppgöras så att det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret kan minska pensionsanstaltens ansvarsskuld eller pensionsansvar med högst ett belopp som uppgår till tio procent av *pensionsanstaltens ansvarsskuld*. *Från detta belopp ska emellertid dras av det ofördelade tilläggsförsäkringsansvar och det på försäkringstagarna fördelade tilläggsförsäkringsansvar som avses i 14 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser och i 79 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor, det utjämningsbelopp som avses i 14 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i 79 § 3 mom. i lagen om försäkringskassor och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret, den ansvarsskuld som uppstår av det tilläggspensionsskydd som avses i 30 a § 1 mom. i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare (396/2006) samt ansvarsskulden enligt 138 § i lagen om pen-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

lande till den ovan nämnda ansvarsskulden. Grunden för den årliga förändringen av det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret utgörs av andelen enligt aktiernas genomsnittliga årsavkastning av tiondelen av den ansvarsskuld som avses ovan. Den årliga förändringen granskas innan en eventuell minskning har gjorts till följd av tillämpningen av 170 och 171 §. I beräkningsgrunderna ska tas in den årliga utjämnningen mellan pensionsanstalterna av det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvarets relativa andel som ett led i utredningen av kostnaderna enligt 179 §. Om det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret efter utjämnningen underskrider den ovan nämnda nedre gränsen på tio procent, ska underskridningen kompletteras genom minskning av respektive pensionsanstalts ofördelade tilläggsförsäkringsansvar eller tilläggsförsäkringsansvar.

Med aktiernas genomsnittliga årsavkastningsprocent avses den genomsnittliga årsavkastningen, minskad med en procentenhet, av de placeringar för pensionsanstalter med verksamhet enligt denna lag och sjömanspensionskassan som hänförs till punkt 1 i grupp IV enligt 6 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. När den genomsnittliga årsavkastningen beräknas kan andelen av de ovan nämnda placeringarna för varje pensionsanstalt vara högst 15 procent. Den genomsnittliga årsavkastningsprocenten beräknas av Pensionsskyddscentralen utifrån de uppgifter som pensionsanstalterna lämnat.

171 §

Komplettering av ålderspensionsansvaret

Om det sammanlagda beloppet av pensionsanstalternas till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvar är större än fem

sion för företagare (1272/2006) och 29 § i lagen om införande av lagen om pension för företagare (1273/2006). Det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret ska vid varje pensionsanstalt vara lika stort i förhållande till den ovan nämnda ansvarsskulden. Grunden för den årliga förändringen av det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret utgörs av andelen enligt aktiernas genomsnittliga årsavkastning av tiondedelen av den ansvarsskuld som avses ovan. Den årliga förändringen granskas innan en eventuell minskning har gjorts till följd av tillämpningen av 170 och 171 §. I beräkningsgrunderna ska tas in den årliga utjämnningen mellan pensionsanstalterna av det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvarets relativa andel som ett led i utredningen av kostnaderna enligt 179 §. Om det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret efter utjämnningen underskrider den ovan nämnda nedre gränsen på tio procent, ska underskridningen kompletteras genom minskning av respektive pensionsanstalts ofördelade tilläggsförsäkringsansvar eller tilläggsförsäkringsansvar.

Med aktiernas genomsnittliga årsavkastningsprocent avses den genomsnittliga årsavkastningen, minskad med en procentenhet, av de aktieplaceringar för pensionsanstalter med verksamhet enligt denna lag och *Sjömanspensionskassan som är föremål för handel på en i 11 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar avsedd reglerad marknad i utvecklade stater.* När den genomsnittliga årsavkastningen beräknas kan andelen av de ovan nämnda placeringarna för varje pensionsanstalt vara högst 20 procent. Den genomsnittliga årsavkastningsprocenten beräknas av Pensionsskyddscentralen utifrån de uppgifter som pensionsanstalterna lämnat.

171 §

Komplettering av ålderspensionsansvaret

Om det sammanlagda beloppet av pensionsanstalternas till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvar är större än

procent av deras sammanlagda belopp av de i 10 § 2 mom. i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden avsedda ansvarsskulder eller pensionsansvar, skall den överskjutande andelen användas för kompletteringar av de fonderade delar som avses i 1 mom. i denna paragraf.

fem procent av deras sammanlagda belopp av de i 168 § 2 mom. avsedda ansvarsskulder eller pensionsansvar som utgör grunden för beräkningen av till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvar, ska den överskjutande andelen användas för kompletteringar av de fonderade delar som avses i 1 mom. i denna paragraf.

201 §

Uppgifter för komplettering av ålderspensionsansvaren

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har Pensionsmyndigheten rätt att inom den tid och i den form som den bestämmer av pensionsanstalterna få de uppgifter om respektive pensionsanstalts ansvarsskuld eller pensionsansvar och verksamhetskapital som behövs för beräkningen av den i 171 § 1 mom. avsedda avsättningskoefficienten för pensionsansvaret samt de uppgifter om belopp och avkastning av placeringar inom punkt 1 i grupp IV enligt 6 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden som behövs för beräkning av den genomsnittliga årsavkastningsprocenten enligt 168 § 3 mom.

201 §

Uppgifter för komplettering av ålderspensionsåtagandena

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har Pensionsmyndigheten rätt att inom den tid och i den form som den bestämmer av pensionsanstalterna få de uppgifter om respektive pensionsanstalts ansvarsskuld eller pensionsansvar och *solvenskapital* som behövs för beräkningen av den i 171 § 1 mom. avsedda avsättningskoefficienten för pensionsansvaret samt de uppgifter om belopp och avkastning av *aktieplaceringar som är föremål för handel på en i 11 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar avsedd reglerad marknad i utvecklade stater* som behövs för beräkning av den genomsnittliga årsavkastningsprocenten enligt 168 § 3 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På beräkning av den genomsnittliga årsavkastningsprocenten för aktier för sista kvartalet 2016 och på fastställande av grunderna för det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret tillämpas 168 § i lagen om pension för arbetstagare sådan den lydde den 31 december 2016.

4.

Lag**om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 13 a § och 15 §, sådana de lyder, 13 a § och 15 § i lag 524/2008, och
ändras 1 § 3 mom., 17 § 1 mom., 18 § 1 mom., 23 §, 29 § 1 mom., 29 e § 2 och 5 mom. och 29 f § 1 mom., sådana de lyder, 1 § 3 mom. i lag 983/2013, 17 § 1 mom., 18 § 1 mom., 23 §, 29 § 1 mom. och 29 e § 2 och 5 mom. i lag 442/2012 samt 29 f § 1 mom. i lag 419/2009, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3—5 §, 13 § 1 mom., 14—19 §, 2 kap. 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 16, 17, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—6 §, 5 kap. 3 § och 21 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—3 §, 4 § 1—3 och 6 mom., 5 och 7 §, 8 § 1—4 mom., 9—12 §, 14—18 §, 21 § 3 och 5 punkten och 22 §, 7 kap. 6 § 2 mom., 8 kap. 19 §, 9 kap. 1—5 och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10 kap. 1, 2 och 4—25 §, 11 kap. 1—22 och 25—27 §, 12 och 13 kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom., 8—10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 16 § 1 mom. eller 31 kap. 1 § 4 mom., 2 och 10—12 § i försäkringsbolagslagen.

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3—5 §, 13 § 1 mom., 14—19 §, 2 kap. 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 16, 17, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—6 §, 5 kap. 3 § och 21 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—3 §, 4 § 1—3 och 6 mom., 5 och 7 §, 8 § 1—4 mom., 9—12 §, 14—18 §, 21 § 3 och 5 punkten och 22 §, 7 kap. 6 § 2 mom., 8 kap. 19 §, 9 kap. 1—5 och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10 kap., 11 kap. 1—22 och 25—27 §, 12 och 13 kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom., 8—10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 16 § 1 mom. eller 31 kap. 1 § 4 mom., 2 och 10—12 § i försäkringsbolagslagen.

13 a §

Granskning av täckningsförteckningen

Arbetspensionsförsäkringsbolagets revisor ska minst en gång per år och, på Försäkringsinspektionens begäran, även vid andra tidpunkter granska om den i 19 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) avsedda täckningsförteckningen och de tillgångsposter som antecknats i den uppfyller de krav som uppställts i nämnda lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

13 a §

Granskning av täckningsförteckningen

(upphävs)

15 §

Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas och täckning för ansvarsskulden

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska täcka ansvarsskulden enligt 14 § i denna lag så som bestäms i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas fås genom att de poster som anges i 10 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen dras av från den ansvarsskuld som avses i 14 § i denna lag.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska utöver ansvarsskulden täcka skulden för ansvarsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare, skulden för ansvarsfördelningen enligt 142 § i lagen om pension för företagare och skulden som följer av premierna.

Utöver vad som bestäms i 1–3 mom. ska ett arbetspensionsförsäkringsbolag förteckna de fordringar, vilkas innehavare har i 1 eller 3 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer ska få betalning (1578/1992) avsedd förmånsrätt på grund av panträtt eller annan förmånsrätt till arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar.

Till den täckningsförteckning som avses i 19 § i lagen om beräkning av solvensgränsen

15 §

Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas och täckning för ansvarsskulden

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ska bifogas en förteckning i vilken antecknas

1) i 4 mom. avsedda sakrättsligt skyddade fordringar, och

2) de tillgångar till vilka den förmånsrätt som avses i 1 punkten hänför sig.

17 §

Solvensgräns och krav på minimikapital

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvensgräns fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, med beaktande av försäkringsrörelsens risker samt fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

17 §

Solvensgräns och krav på minimikapital

Arbetspensionsförsäkringsbolagets solvensgräns fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, med beaktande av *de risker som hänför sig till placeringarna och försäkringsrörelsen*. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i *lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar*.

18 §

Överföringar till det fördelade och det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret

Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital för andra året i följd överskrider solvensgränsens fyrdubbla belopp (solvenskapitalets maximibelopp), ska arbetspensionsförsäkringsbolaget från det året varje år till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret överföra ett belopp som utgör en tredjedel av det belopp med vilket bolagets solvenskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen kan betraktas som bestående, ska bolaget organisera sin verksamhet så att bolagets solvenskapital återförs under maximibeloppet.

18 §

Överföringar till det fördelade och det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret

Maximibeloppet av arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital är solvensgränsens tredubbla belopp, dock minst fyrtio procent av ansvarsskulden, minskat med ofördelat tilläggsförsäkringsansvar, utjämningsbelopp och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret. Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital för andra året i följd överskrider solvenskapitalets maximibelopp ska arbetspensionsförsäkringsbolaget från och med det året varje år till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret överföra ett belopp som utgör en tredjedel av det belopp med vilket bolagets solvenskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen kan betraktas som bestående, ska bolaget organisera sin verksamhet så att bolagets solvenskapital återförs under maximibeloppet.

23 §

Begränsningar av vinstutdelningen

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte dela ut vinst, om bolagets solvenskapital underskrider solvensgränsen *eller solvenskapitalet minskat med utjämningsbeloppet underskrider kravet på minimikapital eller bolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden* eller det är eller borde vara känt att bolaget är insolvent.

Vinst får inte heller utdelas, om det är eller borde vara känt att vinstutdelningen leder till att solvenskapitalet sjunker under det belopp som föreskrivs i 1 mom., till att bolaget blir insolvent *eller till att täckningen för ansvarsskulden inte uppfyller de lagstadgade kraven.*

23 §

Begränsningar av vinstutdelningen

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte dela ut vinst, om bolagets solvenskapital underskrider solvensgränsen eller solvenskapitalet minskat med utjämningsbeloppet underskrider kravet på minimikapital eller det är eller borde vara känt att bolaget är insolvent.

Vinst får inte heller delas ut, om det är eller borde vara känt att vinstutdelningen leder till att solvenskapitalet sjunker under det belopp som föreskrivs i 1 mom. eller till att bolaget blir insolvent.

29 §

Arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag och delning

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan med Finansinspektionens samtycke fusioneras med ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag, överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller delas enligt vad som bestäms i försäkringsbolagslagen. Finansinspektionen ska ge sitt samtycke, om en ovan avsedd åtgärd inte inkräktar på de försäkrade förmånerna, om åtgärden inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten och om Finansinspektionen anser att överlåtelsen av försäkringsbeståndet är motiverad med tanke på verkställigheten av arbetspensionssystemet. Till Finansinspektionen ska i samband med ansökan om samtycke lämnas in en beräkning över det överlåtande bolagets ansvarsskuld och täckningen för den samt över bolagets solvenskapital. Finansinspektionen har rätt att till samtycket foga de villkor som inspektionen anser behövliga för att

29 §

Arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag och delning

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan med Finansinspektionens samtycke fusioneras med ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag, överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller delas enligt vad som bestäms i försäkringsbolagslagen. Finansinspektionen ska ge sitt samtycke, om en ovan avsedd åtgärd inte inkräktar på de försäkrade förmånerna, om åtgärden inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten och om Finansinspektionen anser att överlåtelsen av försäkringsbeståndet är motiverad med tanke på verkställigheten av arbetspensionssystemet. Till Finansinspektionen ska i samband med ansökan om samtycke lämnas in en beräkning över det överlåtande bolagets ansvarsskuld *och solvenskapital samt om de placeringar som täcker dem.* Finansinspektionen har rätt att till samtycket foga de villkor som inspek-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

trygga de försäkrade förmånerna eller en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

tionen anser behövliga för att trygga de försäkrade förmånerna eller en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

29 e §

29 e §

Solvenskapital som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Solvenskapital som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet anges det belopp som avses i 1 mom. på framställning av Finansinspektionen som en fast procentandel av den ansvarsskuld som ska användas vid beräkningen av solvensen. Procentandelen beräknas så att den motsvarar det dubbla beloppet av medianen för solvensgränserna för pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet anges det belopp som avses i 1 mom. på framställning av Finansinspektionen som en fast procentandel av *ansvarsskulden, minskad med ofördelat tilläggsförsäkringsansvar, utjämningsbelopp och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret*. Procentandelen beräknas så att den motsvarar det dubbla beloppet av medianen för *förhållandet mellan solvensgränsen och de placeringar som beräkningen av den grundar sig på* för de pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare.

Om beloppet av det solvenskapital som överförs och som fastställts i enlighet med 2 mom. blir större än den andel av arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts, ska ur arbetspensionsförsäkringsbolaget överlåtas en andel av bolagets solvenskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts. *Vid beräkningen av den andel som det försäkringsbestånd som överläts utgör av arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital ska bestämmelserna om fastställande av den ansvarsskuld som används vid beräkning av solvensen beaktas vid fastställandet av nivån på bolagets solvenskapital.*

Om beloppet av det solvenskapital som överförs och som fastställts i enlighet med 2 mom. blir större än den andel av arbetspensionsförsäkringsbolagets solvenskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts, ska ur arbetspensionsförsäkringsbolaget överlåtas en andel av bolagets solvenskapital som motsvarar det försäkringsbestånd som överläts.

29 f §

29 f §

Tillgångar som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Tillgångar som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd skall till den övertagande

Vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd ska till den övertagande

pensionsanstalten överförs tillgångar till ett belopp som motsvarar den ansvarsskuld som överförs och som avses i 29 d § och det däri ingående verksamhetskapital som överförs och som avses i 29 e §.

pensionsanstalten överförs tillgångar till ett belopp som motsvarar den ansvarsskuld som överförs och som avses i 29 d § och det där ingående *solvenskapital* som överförs och som avses i 29 e §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag**om ändring av försäkringsbolagslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i försäkringsbolagslagen (521/2008) 19 kap. 3 § 1 mom. 4 punkten, 21 kap. 2 § 2 mom. 9 punkten, 22 kap. 2 § 2 mom. och 25 kap. 9 § 1 mom., av dem 19 kap. 3 § 1 mom. 4 punkten och 21 kap. 2 § 2 mom. 9 punkten sådana de lyder i lag 1170/2010, som följer:

Gällande lydelse

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

3 §

Fusionsplan och en revisors yttrande

Utöver vad som föreskrivs om saken i 16 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska fusionsplanen uppta

4) en utredning om att det övertagande bolaget efter fusionen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) samt soliditetskraven i 11 och 12 kap. i denna lag, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Föreslagen lydelse

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

3 §

Fusionsplan och en revisors yttrande

Utöver vad som föreskrivs om saken i 16 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska fusionsplanen uppta

4) en utredning om att det övertagande bolaget efter fusionen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. samt soliditetskraven i 11 och 12 kap. i denna lag, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

21 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

2 §

Plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet

Planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet ska uppta

9) utredning om att det överlåtande försäkringsbolaget, som inte försatts i likvidation, och det övertagande försäkringsbolaget efter överlåtelsen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt soliditetskraven i 11 och 12 kap. i denna lag, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden,

21 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

2 §

Plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet

Planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet ska uppta

9) utredning om att det överlåtande försäkringsbolaget, som inte försatts i likvidation, och det övertagande försäkringsbolaget efter överlåtelsen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. samt soliditetskraven i 11 och 12 kap. i denna lag, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar,

22 kap.

Ändring av bolagsform

2 §

Ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt

Ett privat försäkringsaktiebolag kan ombildas till publikt försäkringsaktiebolag och ett ömsesidigt försäkringsbolag till publikt ömsesidigt försäkringsbolag endast om bolaget uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. i denna lag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt soliditetskraven i 11 och 12 kap. i denna lag, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt om bolagets bolagsord-

22 kap.

Ändring av bolagsform

2 §

Ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt

Ett privat försäkringsaktiebolag kan ombildas till publikt försäkringsaktiebolag och ett ömsesidigt försäkringsbolag till publikt ömsesidigt försäkringsbolag endast om bolaget uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. i denna lag samt soliditetskraven i 11 och 12 kap. i denna lag, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar samt om bolagets bolagsordning uppfyller de krav som i denna lag ställs på ett publikt försäkringsbolags bolagsordning.

ning uppfyller de krav som i denna lag ställs på ett publikt försäkringsbolags bolagsordning. Ändringen av bolagsordningen förfaller, om inte försäkringsbolaget inom en månad från det att Försäkringsinspektionen har fastställt försäkringsbolagets bolagsordning gör registeranmälan om en sådan ändring av bolagsordningen som gäller ombildning till ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett publikt ömsesidigt försäkringsbolag. Till registeranmälan ska fogas ett av en revisor med behörighet enligt 7 kap. 3 § utfärdat intyg om att kraven i detta moment uppfylls.

Ändringen av bolagsordningen förfaller, om inte försäkringsbolaget inom en månad från det att *Finansinspektionen* har fastställt försäkringsbolagets bolagsordning gör registeranmälan om en sådan ändring av bolagsordningen som gäller ombildning till ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett publikt ömsesidigt försäkringsbolag. Till registeranmälan ska fogas ett av en revisor med behörighet enligt 7 kap. 3 § utfärdat intyg om att kraven i detta moment uppfylls.

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

9 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan Försäkringsinspektionen förbjuda ett finiskt försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

1) ett försäkringsbolag inte uppfyller de krav på beloppet av ansvarsskulden och på täckning av ansvarsskulden som anges i 10 kap. och ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller de krav på beloppet av ansvarsskulden och på täckning av ansvarsskulden som anges i 15 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag,

2) ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 19 §, ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 20 §, ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 21 §, eller ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eller om

3) ett försäkringsbolag inte längre uppfyller kraven på bolagets verksamhetskapital enligt 11 kap. 7, 12 eller 18 § eller enligt 17 § i la-

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

9 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan *Finansinspektionen* förbjuda ett finiskt försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

1) ett försäkringsbolag inte uppfyller de krav på beloppet av ansvarsskulden och på täckning av ansvarsskulden som anges i 10 kap.,

2) ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 19 §, ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 20 §, ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 21 §, eller ett arbetspensionsförsäkringsbolags *solvenskapital* underskrider det minimikapitalkrav som avses i 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eller om

3) ett försäkringsbolag inte längre uppfyller kraven på bolagets verksamhetskapital enligt 11 kap. 7, 12 eller 18 § eller enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och *Finansinspektionen* har anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om *Finans-*

gen om arbetspensionsförsäkringsbolag och Försäkringsinspektionen har anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämrats eller om inspektionen anser att bolaget håller på att råka i en sådan situation.

inspektionen anser att bolaget håller på att råka i en sådan situation.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag**om ändring av lagen om sjömanspensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 193 a § 2 mom. och 201 §, sådana de lyder i lag 1233/2009, och
ändras 184 § 1 mom. 10 punkten, 193 a § 3 mom. och 208 § 1 och 2 mom., av dem 193 a § 3 mom. sådant det lyder i lag 1233/2009 och 208 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 445/2012, som följer:

Gällande lydelse

184 §

Styrelsens uppgifter

Styrelsen skall

10) sköta de ärenden som enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) hör till styrelsens uppgifter, och

193 a §

Särskilda bestämmelser om revision i pensionskassan

Pensionskassans revisor ska minst en gång per år och, på Finansinspektionens begäran, även vid andra tidpunkter granska om täckningsförteckningen enligt 19 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt de tillgångsposter som antecknats i den uppfyller de krav som i den lagen och i de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den ställs på täckning av ansvarsskulden enligt 201 § i denna lag.

Föreslagen lydelse

184 §

Styrelsens uppgifter

Styrelsen ska

10) sköta de ärenden som enligt *lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar (/2014)* hör till styrelsens uppgifter, och

193 a §

Särskilda bestämmelser om revision i pensionskassan

(2 mom. upphävs)

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 och 2 mom. ska lämnas till pensionskassans styrelse.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska lämnas till pensionskassans styrelse.

201 §

Täckning av ansvarsskulden

Pensionskassan ska täcka den ansvarsskuld som avses i 200 §, den skuld som grundar sig på ansvarsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare, den skuld som grundar sig på ansvarsfördelningen enligt 142 § i lagen om pension för företagare, skulden till staten till följd av 152 § samt de skulder som orsakas av försäkringsavgifterna med iakttagande av bestämmelserna i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Från ansvarsskulden enligt 1 mom. får fordringar som baserar sig på regressrätt dras av.

201 §

Täckning av ansvarsskulden

(upphävs)

208 §

Beräkning av solvensgräns och solvenskapital

Pensionskassans solvensgräns beräknas enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Såsom ansvarsskuld används då den försäkringstekniska ansvarsskulden enligt 202 § i denna lag.

Med pensionskassans solvenskapital avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar ska anses överstiga pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara åtaganden med iakttagande av 16 a § 5 och 8—10 punkten, 16 b §, 16 c § 1 mom. 1 punkten och 3 mom., 16 d § 2, 4, 5 och 6 punkten och 16 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997). Som ansvarsskuld som hör till skulderna används den försäkringstekniska ansvarsskulden enligt 1 mom.

208 §

Beräkning av solvensgräns och solvenskapital

Pensionskassans solvensgräns beräknas enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

Med pensionskassans solvenskapital avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar ska anses överstiga pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara åtaganden med iakttagande av 16 a § 5 och 8—10 punkten, 16 b §, 16 c § 1 mom. 1 punkten och 3 mom., 16 d § 2, 4, 5 och 6 punkten samt 16 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997). Som ansvarsskuld som hör till skulderna används den försäkringstekniska ansvarsskulden enligt 202 §.

Gällande lydelse

RP 279/2014 rd

83

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag**om ändring av 125 och 128 § i lagen om pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 128 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 1232/2009, samt
ändras rubriken för 125 § och 125 § 4 mom. och 128 a § 3 mom. sådana de lyder, rubriken för 125 § och 125 § 4 mom. i lag 990/2008 och 128 a § 3 mom. i lag 1232/2009, som följer:

Gällande lydelse

125 §

*Ansvarsskuld och täckning av ansvarsskulden**Föreslagen lydelse*

125 §

*Ansvarsskuld och **diversifiering av placeringar***

Pensionsanstalten ska vid täckande av ansvarsskulden enligt 3 mom. och andra med ansvarsskuld jämförbara poster iakttaga lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) och dessutom i tillämpliga delar iakttaga vad som föreskrivs i 10 kap. 3 § 2 och 3 punkten samt 25 § 3 punkten i försäkringsbolagslagen (521/2008). Närmare bestämmelser om med ansvarsskuld jämförbara poster och poster som får dras av utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

128 a §

Särskilda bestämmelser om revision i pensionsanstalten

Vid diversifiering av pensionsanstaltens placeringstillgångar ska lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar (/) iakttagas.

128 a §

Särskilda bestämmelser om revision i pensionsanstalten

Pensionsanstaltens revisor ska minst en gång per år och, på Finansinspektionens begäran, även vid andra tidpunkter granska om täckningsförteckningen enligt 19 § i lagen om

(2 mom. upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt de tillgångsposter som i antecknats i den uppfyller de krav som i den lagen och i de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den ställs på täckning av ansvarsskulden enligt 125 § i denna lag.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 och 2 mom. ska lämnas till pensionsanstaltens styrelse.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska lämnas till pensionsanstaltens styrelse.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) 2 § 1 mom. 9 punkten och 46 § 1 mom., sådana de lyder, 2 § 1 mom. 9 punkten i lag 391/2006 och 46 § 1 mom. i lag 1122/2006, och *ändras* 1 § 5 mom., 6 § 2 och 3 mom., 45 § 1, 4 och 5 mom., 48 b § 1 mom., 48 c § 2—4 mom., 48 g § 4 mom., 116 § 6 punkten, 120 § 1 och 3 mom. och 121 §, av dem 1 § 5 mom. sådant det lyder i lag 174/2009, 6 § 2 mom., 45 § 4 och 5 mom., 48 b § 1 mom., 48 c § 2—4 mom., 48 g § 4 mom., 116 § 6 punkten och 121 § sådana de lyder i lag 443/2012, 6 § 3 mom. sådant det lyder i lag 251/2002 samt 120 § 1 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1323/1997, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Bestämmelserna i 46 § 2 och 4—10 mom. samt 46 a och 47 b—47 j § tillämpas inte på en B-pensionsstiftelse och inte heller på en AB-pensionsstiftelses B-avdelning. Bestämmelserna i 46 § 3 mom. tillämpas på en B-pensionsstiftelse och på en AB-pensionsstiftelses B-avdelning bara när pensionsansvaret beräknas.

2 §

I denna lag avses med

9) **pensionsansvarets bruttobelopp** det belopp som pensionsstiftelsen enligt 46 § 1 mom. skall täcka före avdrag av de poster som anges i 3 mom. i nämnda paragraf,

6 §

De tillgångar som utgör täckning för det pensionsansvar som avdelningarna inom en AB-pensionsstiftelse har och som enligt stadgandena i lagen inte skall användas för andra ändamål, skall användas enbart för tryggnade

Föreslagen lydelse

1 §

Bestämmelserna i 46 § samt 46 a och 47 b—47 j § tillämpas inte på en B-pensionsstiftelse och inte heller på en AB-pensionsstiftelses B-avdelning.

2 §

(2 mom. 9 punkt upphävs)

6 §

De tillgångar som en AB-pensionsstiftelses B-avdelning har och de tillgångar som utgör täckning för det pensionsansvar som A-avdelningen har och som enligt bestämmelserna i lagen inte ska användas för andra än

av sådana pensioner och övriga förmåner som ifrågavarande avdelningen svarar för, om inte pensionsstiftelsen med stöd av 3 mom. beslutar något annat.

Om en A- eller B-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 eller 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av ifrågavarande avdelnings pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna (*övertäckning*) överföras till täckning för en annan avdelnings pensionsansvar. En överföring av tillgångar från en B-avdelning förutsätter Finansinspektionens samtycke. Till följd av överföringen får ansvarsunderskott inte kvarstå i den avdelning varifrån tillgångar överförs. När tillgångar överförs från en B-avdelning förutsätts det att solvenskapitalet efter överföringen uppgår till minst solvensgränsens dubbla belopp.

damål, ska användas enbart för tryggnad av sådana pensioner och övriga förmåner som avdelningen i fråga svarar för, om inte pensionsstiftelsen med stöd av 3 mom. beslutar något annat.

Om en A-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 eller 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna (*övertäckning*) överföras till täckning för B-avdelningens pensionsansvar. *Om B-avdelningens tillgångar i samband med bokslutet uppskattas överstiga beloppet av pensionsansvar och övriga skulder och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av B-avdelningens pensionsansvar och övriga skulder, kan den överskjutande delen överföras till täckning för A-avdelningens pensionsansvar.* En överföring av tillgångar från en B-avdelning förutsätter Finansinspektionens samtycke. Till följd av överföringen får ansvarsunderskott inte kvarstå i den avdelning varifrån tillgångar överförs. När tillgångar överförs från en B-avdelning förutsätts det att solvenskapitalet efter överföringen uppgår till minst solvensgränsens dubbla belopp.

45 §

Arbetsgivaren skall minst en gång var fjärde månad betala understödsavgifter till en B-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses B-avdelning eller ställa *godtagbara* säkerheter för täckande av ansvarsunderskottet minst så att de tillsammans med B-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens B-avdelnings övriga intäkter är tillräckliga för att täcka de betalningar som har föranletts av pensionerna, pensionsstiftelsens eller dess B-avdelnings övriga kostnader samt den årliga förändringen i pensionsansvaret.

45 §

Arbetsgivaren ska minst en gång var fjärde månad betala understödsavgifter till en B-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses B-avdelning eller ställa säkerheter för täckande av ansvarsunderskottet minst så att de tillsammans med B-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens B-avdelnings övriga intäkter är tillräckliga för att täcka de betalningar som har föranletts av pensionerna, pensionsstiftelsens eller dess B-avdelnings övriga kostnader samt den årliga förändringen i pensionsansvaret.

Om solvenskapitalet i en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelses B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet

Om solvenskapitalet i en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelses B-avdelning överskrider *solvenskapitalets ma-*

av den solvensgräns som avses i 48 c § 2 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i den paragrafen med Finansinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. I en AB-pensionsstiftelse är ett villkor för återbetalning att A-avdelningens pensionsansvar är täckt enligt 47 §. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs vid behov om att vissa poster lämnas obeaktade i solvenskapitalet när den överskjutande delen uppskattas, och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

Om A-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt täcka beloppet av ansvaret enligt 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överskrida beloppet av pensionsstiftelsens pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med Finansinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs vid behov om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från det gängse värdet vid uppskattningen av övertäckningen. Till följd av återbetalningen får ansvarsunderskott inte kvarstå i A-pensionsstiftelsen eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelning. I AB-pensionsstiftelsen är ett villkor för återbetalningen att solvenskapitalet i AB-pensionsstiftelsens B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 2 mom.

ximibelopp av som avses i 48 c § 2 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i den paragrafen med Finansinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. I en AB-pensionsstiftelse är ett villkor för återbetalning att A-avdelningens pensionsansvar är täckt enligt 47 §. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs vid behov om att vissa poster lämnas obeaktade i solvenskapitalet när den överskjutande delen uppskattas, och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

Om A-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt täcka beloppet av ansvaret enligt 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överskrida beloppet av pensionsstiftelsens pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med Finansinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs vid behov om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från det gängse värdet vid uppskattningen av övertäckningen. Till följd av återbetalningen får ansvarsunderskott inte kvarstå i A-pensionsstiftelsen eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelning. I AB-pensionsstiftelsen är ett villkor för återbetalningen att solvenskapitalet i AB-pensionsstiftelsens B-avdelning överskrider *solvenskapitalets maximibelopp* som avses i 48 c § 2 mom.

46 §

*En B- och AB-pensionsstiftelse skall täcka pensionsansvaret enligt lagen om pension för arbetstagare och skulden för ansvarsfördelningen enligt 183 § i den nämnda lagen (**pensionsansvarets bruttobelopp**) så som bestäms i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006).*

46 §

(1 mom. upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

48 b §

Solvensgränsen för en pensionsstiftelse som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, med beaktande av försäkringsrörelsens risker samt fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

48 b §

Solvensgränsen för en pensionsstiftelse som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, med beaktande av *de risker som hänför sig till försäkringsrörelsen och placeringarna*. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i *lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar*.

48 c §

Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom understödsavgifter upp till det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen (solvenskapitalets maximibelopp).

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna så att solvenskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,4 gånger.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionsstiftelse vars solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,4 gånger efter tillämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av pensionsansvaret som meddelats med stöd av 166 § i den lagen.

48 c §

Maximibeloppet av pensionsstiftelsens solvenskapital är solvensgränsens tredubbla belopp, dock minst femtio procent av pensionsansvaret, minskat med tilläggsförsäkringsansvaret. Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom understödsavgifter upp till solvenskapitalets maximibelopp.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna så att solvenskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,3 gånger.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionsstiftelse vars solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,3 gånger efter tillämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av pensionsansvaret som meddelats med stöd av 166 § i den lagen.

48 g §

Av en pensionsstiftelses solvenskapital ska dock det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan dock tillåta

48 g §

Av en pensionsstiftelses solvenskapital ska dock det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan dock tillåta

att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 23 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.

116 §

Utöver vad som föreskrivs i 9 § ska i sampsensionsstiftelsens stadgar nämnas

6) hur arbetsgivarnas andel av den i 45 § avsedda övertäckningen räknas ut i en avdelning som följer det utjämnande systemet och hur övertäckningen överförs mellan avdelningarna när i dessa ingår olika arbetsgivare.

120 §

Vad som i 6 § 3 mom. bestäms om överföring av övertäckningen eller en del av den från en A- eller B-avdelning, tillämpas i en sampsensionsstiftelse på varje arbetsgivare skilt för sig. Följer en sampsensionsstiftelse det utjämnande systemet i A- eller B-avdelningen, överförs övertäckningen eller en del av den till arbetsgivaren så som bestäms i pensionsstiftelsens stadgar.

Hör inte samma arbetsgivare i en AB-sampsensionsstiftelse till såväl A- som B-avdelningen skall i pensionsstiftelsens stadgar bestämmas hur övertäckningen överförs från en avdelning till en annan. För att en stadgeändring som avser detta skall kunna godkännas krävs det att arbetsgivarna i pensionsstiftelsen samtycker till stadgeändringen.

121 §

Om till en sampsensionsstiftelse hörande arbetsgivares tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 och 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas översti-

att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 28 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.

116 §

Utöver vad som föreskrivs i 9 § ska i sampsensionsstiftelsens stadgar nämnas

6) hur arbetsgivarnas andel av den i 45 § avsedda övertäckningen *och den uppskjutande delen* räknas ut i en avdelning som följer det utjämnande systemet och hur övertäckningen *eller den uppskjutande delen* överförs mellan avdelningarna när i dessa ingår olika arbetsgivare.

120 §

Vad som i 6 § 3 mom. bestäms om överföring av övertäckningen *eller den överskjutande delen* eller en del av dem från en A- eller B-avdelning, tillämpas i en sampsensionsstiftelse på varje arbetsgivare separat. Följer en sampsensionsstiftelse det utjämnande systemet i A- eller B-avdelningen, överförs övertäckningen *eller den överskjutande delen* eller en del av dem till arbetsgivaren så som bestäms i pensionsstiftelsens stadgar.

Hör inte samma arbetsgivare i en AB-sampsensionsstiftelse till såväl A- som B-avdelningen ska det i pensionsstiftelsens stadgar bestämmas hur övertäckningen *eller den överskjutande delen* överförs från en avdelning till en annan. För att en stadgeändring som avser detta ska kunna godkännas krävs det att arbetsgivarna i pensionsstiftelsen samtycker till stadgeändringen.

121 §

Om till en *A-sampsensionsstiftelse* eller *A-avdelningen inom en AB-sampsensionsstiftelse* hörande arbetsgivares tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt

ga beloppet av ifrågavarande arbetsgivares pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med nämnda arbetsgivares samtycke överföras till täckning av pensionsansvaret för en annan arbetsgivare i pensionsstiftelsen. Till följd av överföringen får hos den överförande arbetsgivaren inte bli ansvarsunderskott.

Vid överföring av tillgångar från en arbetsgivare till en annan i en B-sampensionsstiftelse och en AB-sampensionsstiftelses B-avdelning förutsätts att den överförande arbetsgivarens andel av pensionsstiftelsens solvenskapital efter överföringen överskrider det dubbla beloppet av solvensgränsen.

46 och 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överstiga beloppet av ifrågavarande arbetsgivares pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med nämnda arbetsgivares samtycke överföras till täckning av pensionsansvaret för en annan arbetsgivare i pensionsstiftelsen. Till följd av överföringen får hos den överförande arbetsgivaren inte bli ansvarsunderskott.

Om till en B-sampensionsstiftelse eller B-avdelningen inom en AB-sampensionsstiftelse hörande arbetsgivares tillgångar i samband med bokslutet i sin helhet uppskattas överstiga beloppet av ifrågavarande arbetsgivares pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med nämnda arbetsgivares samtycke överföras till tillgångarna för en annan arbetsgivare i pensionsstiftelsen. Till följd av överföringen får hos den överförande arbetsgivaren inte bli ansvarsunderskott. Därtill förutsätts att den överförande arbetsgivarens andel av pensionsstiftelsens solvenskapital efter överföringen överskrider det dubbla beloppet av solvensgränsen.

9.

Lag**om ändring av lagen om försäkringskassor**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om försäkringskassor (1164/1992) 83 § 8 mom., sådant det lyder i lag 1123/2006, och

ändras 2 § 1 mom., 8 a § 2 och 5 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 c § 1 mom., 83 d § 2—4 mom. och 83 u § 4 mom., sådana de lyder, 2 § 1 mom. i lag 1115/2006, 8 a § 2 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 c § 1 mom., 83 d § 2—4 mom. och 83 u § 4 mom. i lag 444/2012 samt 8 a § 5 mom. i lag 250/2002, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Denna lag skall tillämpas på försäkringskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006), lagen om pension för företagare (468/1969), sjukförsäkringslagen (1224/2004) eller lagen om rehabiliteringspenning (611/1991), om inte något annat följer av de nämnda lagarna. Bestämmelserna i 83 § 1 och 2, 4—7 samt 9 och 10 mom., 83 f § 3 mom. och 83 g—83 r § i denna lag gäller dock inte en pensionskassas verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare. *Lagens 83 § 3 mom. gäller verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare bara när ansvarsskulden beräknas.* En och samma försäkringskassa får inte bedriva både verksamhet som avses i sjukförsäkringslagen och pensionsförsäkringsverksamhet.

8 a §

Om i fråga om en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet eller beviljar tilläggsförmåner vid en pensionskassa tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med

Föreslagen lydelse

2 §

Denna lag ska tillämpas på försäkringskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006), lagen om pension för företagare (1272/2006), sjukförsäkringslagen (1224/2004) eller lagen om rehabiliteringspenning (611/1991), om inte något annat följer av de nämnda lagarna. Bestämmelserna i 83 §, 83 f § 3 mom. och 83 g—83 r § i denna lag gäller dock inte en pensionskassas verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare. En och samma försäkringskassa får inte bedriva både verksamhet som avses i sjukförsäkringslagen och pensionsförsäkringsverksamhet.

8 a §

Om i fråga om en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet vid en pensionskassa tillgångarna i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens ansvarsskuld och övriga skulder, får

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens ansvarsskuld och övriga skulder, får de tillgångar som motsvarar skillnaden (övertäckning) överföras till en annan avdelning. Överföring av övertäckning från en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet förutsätter dock Finansinspektionens samtycke. Vid överföring av övertäckning från en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet förutsätts dessutom att solvenskapitalet är minst det dubbla beloppet av solvensgränsen efter överföringen.

de tillgångar som motsvarar *den överskjutande delen* överförs till en avdelning som *beviljar tilläggsförmåner till täckning för ansvarsskulden. Överföring av den överskjutande delen från en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet förutsätter dock Finansinspektionens samtycke och att solvenskapitalet efter överföringen uppgår till minst solvensgränsens dubbla belopp.* Om i fråga om en avdelning som beviljar tilläggsförmåner vid en pensionskassa tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens ansvarsskuld och övriga skulder, får de tillgångar som motsvarar skillnaden (övertäckning) överföras till en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet.

Till den del den i 2 mom. avsedda skillnaden uppkommit på grund av medlemsavgifter som medlemmarna har betalt kan ingen överföring göras till en annan avdelning. I pensionskassans stadgar skall fastställas hur övertäckning som överförs från en avdelning till en annan skall användas mellan delägarna.

Till den del den i 2 mom. avsedda skillnaden uppkommit på grund av medlemsavgifter som medlemmarna har betalt kan ingen överföring göras till en annan avdelning. I pensionskassans stadgar ska det fastställas hur övertäckning *eller överskjutande del* som överförs från en avdelning till en annan ska användas mellan delägarna.

83 §

En pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet skall täcka ansvarsskulden enligt 79 §, skulden för ansvarsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare, skulden för ansvarsfördelningen enligt 10 § 2 mom. i lagen om pension för företagare (468/1969) samt skulden till följd av försäkringspremier så som bestäms i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006).

83 §

(8 mom. upphävs)

83 a §

Om i fråga om en pensionskassa som endast beviljar tilläggsförmåner eller i fråga om en avdelning som beviljar tilläggsförmåner tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den

83 a §

Om i fråga om en pensionskassa som endast beviljar tilläggsförmåner eller i fråga om en avdelning som beviljar tilläggsförmåner tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den

meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av pensionskassans eller, på motsvarande sätt, en av dess avdelningars ansvarsskuld och övriga skulder, får den övertäckning som motsvarar skillnaden med Finansinspektionens samtycke återbetalas till pensionskassans delägare i relation till de försäkringstekniska ansvarsskuldena. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan vid behov föreskrivas att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från tillgångarnas gängse värde vid uppskattningen av övertäckningen. För att tillgångar ska kunna återbetalas från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner förutsätts att solvenskapitalet för en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet överskrider det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen enligt 83 d § 2 mom.

Om pensionskassans solvenskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen, kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i 83 d § med Finansinspektionens samtycke återbetalas till delägarna. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan vid behov föreskrivas om att vissa poster lämnas obeaktade i solvenskapitalet när den överskjutande delen uppskattas och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

83 c §

Den solvensgräns som gäller pensionskassans verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, med beaktande av försäkringsrörelsens risker samt hur placeringarna fördelar sig mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av pensionskassans eller, på motsvarande sätt, en av dess avdelningars ansvarsskuld och övriga skulder, får den övertäckning som motsvarar skillnaden med Finansinspektionens samtycke återbetalas till pensionskassans delägare i relation till de försäkringstekniska ansvarsskuldena. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan vid behov föreskrivas att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från tillgångarnas gängse värde vid uppskattningen av övertäckningen. För att tillgångar ska kunna återbetalas från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner förutsätts att solvenskapitalet för en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet överskrider *maximibeloppet av solvenskapitalet* enligt 83 d § 2 mom.

Om pensionskassans solvenskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider *sitt maximibelopp*, kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i 83 d § med Finansinspektionens samtycke återbetalas till delägarna. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan det vid behov föreskrivas om att vissa poster lämnas obeaktade i solvenskapitalet när den överskjutande delen uppskattas och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

83 c §

Den solvensgräns som gäller pensionskassans verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, *med beaktande av de risker som hänförs till försäkringsrörelsen och placeringarna*. Närmare bestämmelser om beräkningen av solvensgränsen finns i *lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar*.

83 d §

Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom försäkringspremier upp till det fyrdubbla beloppet av solvensgränsen (solvenskapitalets maximibelopp).

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna så att solvenskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,4 gånger.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionskassa vars solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,4 gånger efter tillämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av pensionsansvaret som fastställts med stöd av 166 § i den lagen.

83 d §

Maximibeloppet av pensionskassans solvenskapital är solvensgränsens tredubbla belopp, dock minst femtio procent av ansvarsskulden, minskat med tilläggsförsäkringsansvar, utjämningsbelopp och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret. Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom försäkringspremier upp till solvenskapitalets maximibelopp.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna så att solvenskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,3 gånger.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionskassa vars solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,3 gånger efter tillämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av ansvarsskulden som fastställts med stöd av 166 § i den lagen.

83 u §

Av en pensionskassas solvenskapital ska det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan tillåta att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 23 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.

83 u §

Av en pensionskassas solvenskapital ska det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan tillåta att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 28 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.